

Prost Arild Jørgensen: (Bilde)

Kirken åpen for åndelige nådegaver

Roy Harthern:

Fellesskapsgrupper til oppbyggelse av menigheten

Fall og oppreisning

— *En forkynners
vitnesbyrd*

ERN BAXTER

Den karismatiske
krisen

Kr. 5
pr. stk.

REDAKTØR

Rolf Erik Janøy

Redaksjonens adresse:

Olavsgt. 9A
3190 HORTEN
Tlf.: (033) 44 726

MEDARBEIDERE

Hans Bratterud
Aril Edvardsen
Leif Jacobsen
Rolf Jansson
Per Kapstad
Martin Meland
Tommy Moum
Marit Rasmussen
Sigurd Sørhus
Erling Thu
Leif A. Wellerop
Ivar Øksendal
Åge Åleskjær

GRAFISK FORM

Leif Harry Håvåg

DISTRIBUSJON

Judith Bettum

Ekspedisjonens adresse:

Postboks 8
4480 Kvinesdal
Tlf. (043) 50711

ABONNEMENT

Norger og Skandinavia kr. 30,— pr. år.
Utlandet ellers kr. 40,— pr. år
Bestilling av bladet kan skje ved å sende
TYDELIG navn og adresse til bladets
ekspedisjon.

POSTGIROKONTO

Pioneren	3 19 84 62
Misjonsskolen	5 62 09 35
Operasjon Ungdomsteam OUT	3 75 17 08

Skulle det passe bedre å bruke bankgiro kan du bruke bankgiro 3080.00716. Vennligst oppgi da hva sendingen gjelder og avsender.

TAKK FOR DIN GAVE TIL ARBEIDET!

ARTIKLER i bladet står for forfatterens eget syn og behøver ikke alltid stemme overens med redaksjonens oppfatning.

INNSENDT STOFF som ønskes trykket bør helst være maskinskrevet med dobbel linjeavstand og bare på den ene siden av arket. Legg ved frankert retur-konvolutt dersom ikke bestilt materiale ønskes i retur hvis det ikke blir brukt.

ETTERTRYKK av redaksjonelt materiale tillates kun ved tydelig kildeangivelse og melding til Pionerens redaksjon om hvilket stoff som nyttes og i hvilken sammenheng.

ANNONSER: kontakt redaksjonen for avtale.

SATS: E. Sem A/S, Halden
PAST UP: Print, Halden

TRYKK

Kvina Trykk
4480 Kvinesdal

UTGIVER

Troens Bevis Bibel- og Misjonsintitutt
4480 Kvinesdal

BIBELENS LÆRE

Av Rolf Erik Janøy

Bibelens lære er *Åndens* sverd i troens gode strid. Bibelens lære er organisk knyttet til *Åndens* gjerning. Ikke bare er Skriften inspirert av Guds *Ånd*, — den kan bare rett forstås og brukes ved *Åndens* hjelp.

Kjennetegn

Tegnet på at det som forkynnes i skrift og tale virkelig er bibelens lære er at det som fremholdes også er inspirert av bibelens *Ånd*. Det er både viktig og godt å ha et teoretisk rett syn på mest mulig av Skriftens ulike sider, men det er ikke nok. Denne gode kunnskap *kan* dessverre brukes slik at den strider mot grunnleggende sider av bibelens lære. Hvor verdifull bibelens bokstav enn er i seg selv, så er vi avhengig av at *Ånden* åpenbarer og levendegjør Ordet for oss. Dersom vi reduserer bibelens lære kun til å være visse teoretiske sannheter som vi med vår egen tanke forstår oss på, og kan, da er veien kort til død lovishet. Den som har denne holdning vil ikke se noe behov for «*Åndens* åpenbaring».

Lære og liv

Fariseerne talte gjerne sterkt og ofte om troskap mot Guds Ord og læren. De var fremfor noe opptatt av å være bibelske — i teorien. I praksis åpenbarer de et sinnelag og en handlemåte som var fremmed for Guds *Ånd*. De bekjempet Jesus Kristus, som var fullendelsen og sentrum av ALT som har med bibelens lære å gjøre.

Finnes det noe mere tragisk enn å bruke «bibelens lære» som stridsvåpen mot Guds frelses-planer i Kristus? Slik kan det bli når «læren» løsrives fra Kristi *Ånd*, og blir *kun* et teologisk system. Også i vår tid behøver vi å minne hverandre om at bibelens lære er det som den Hellige *Ånd* på Ordets grunn fører fram i våre liv som *åndelige realiteter*. Da

blir Ordet og læren en del av vår praksis. Vi har mye teoretisk bibelkunnskap i vår tid. Altfor ofte har dette ført til oppblåst og hovmodig strid på «lærens» vegne. Det skaper forvirring og nedbryter Guds verk.

Det som Guds menighet og verden behøver er at *Ånden* ved Ordet virker fram det ydmyke og kjærlige sinnelag som Jesus hadde. Det er sunn lære som tjener til liv og oppbyggelse. Vist ikke læren vises i en bibelsk praksis, blir det bare «hode regligion».

Læreløshet

En ekte åndelig fornyelse gjør Ordet levende og praktisk. Det gjør at de som har opplevet dette adværer mot for meget teoretisering av bibelens lære. Det har blitt missforstått som ringakt for læren, og manglende respekt for Guds Ord.

En annen virkning av *Åndens* fylde er at vi får del i noe av Faderens kjærlighet til *alle* sine barn. Noe som i praksis viser seg ved at vi søker å tale vell om andre kristne. Tar ting opp i beste mening. Søker å være tolmelig innfor påkjenninger meningsforskjell kan skape, osv. Det å elske sine nådesøsken, å stå sammen med de man i Kristi legeme er ett med, kan og bli oppfattet som å «slå av på læren». Men er ikke nettopp dette «apostlenes lære» Apg. 2,42-46 og *Åndens* frukt Gal. 5,22?

Livets enhet

Et hovedpunkt i bibelens lære og *Åndens* gjerning er å styrke enheten i Kristi legeme. Dette er noe langt dypere enn *menings*-enhet. Det er livets enhet! På korset nedrev Gud i Kristus alle gjerder, skiller og fiendskap og vi fikk fred med Gud og hverandre. På forsoningens grunn ønsker vi i denne alvorlige endetid å bygges opp sammen «med *de andre* til en Guds bolig i *Ånden*». Vi vil tjene og stå sammen med ALT Guds folk for evangeliets fremme. De angrep som i vår tid rettes mot denne *Åndens* enhet, er bibeltro i navnet. I gavnet tjener de helt andre interesser enn de Ordet og *Ånden* fremmer. □

Orientering til leserne

Endelig — dette nummer av PIONEREN går bare ut til våre aktive abonnenter. Alle som har fått dette nr. i posten har betalt sitt abonnement, eller de har fått et gaveabonnement året ut. (Endel nye har kanskje ikke rukket å betale, men det ordner du sikkert med det første).

P.g.a. den store abonnemmassen må vi ha et «data-firma» til å hjelpe oss med adressering av bladet og regninger ect. Dette fungerer vanligvis bra, men det kan dessverre oppstå ting som er leit både for dere lesere og oss i PIONEREN. Før årsskifte skjedde det en lite «katastrofe». Ekspedisjonen sendte opp en bunke med nye abonnenter på 1.500 som skulle med på adresselistene våre for nr. 1-80. Siden fikk vi vite at disse kom etter listene var utskrevet. Derfor fikk mange av våre nye abonnenter ikke nr. 1-80. Bilde av Yonggi Cho på forsiden). Flere har skrevet til oss om dette, og de har straks fått bladet. Her kommer en viktig melding: Alle dere som IKKE har fått nr. 1-80 send oss et brev kort/brev og meld fra om dette så skal du straks få det tilsendt! Dette er eneste måte vi kan få rettet dette på. Vi kan bare trøste hverandre med at ved å få dette nr. i posten (med trykt adr.-lapp) så beviser det at du NÅ står i vårt abonnentregister, og vi håper det siden vil fungere fint.

Et annet problem er at flere har abonnert 2 ganger — både ved å betale inn giro vi sente til Troens Bevis abonnenter — og ved å sende oss en annen melding om at de vil abonnere. Disse vil da også få to regninger. Men ved at du bare betaler den ene så blir «ekstra-abonnentet» strøket. Fra vår ekspedisjon er vi bedt om å minne om følgende:

1) Skriv TYDELIG navn og adresse.

2) Skriv med klare ord hva du har på hjerte.

3) All post vedrørende ekspedisjon-regninger-adresser osv. sendes til ekspedisjonens adresse som er: PIONEREN, Boks 8, 4480 Kvinesdal.

Ellers vil vi takke hjertelig for alle oppmuntrene hilsener både til ekspedisjon og redaksjon (Se klipp fra disse brev på side 45).

De mange nye abonnenter har skapt endel «problemer» nå i innkjøringsfasen og dere som har blitt utsatt for forsinkelser, eller andre feil, takker vi for utvist tålmod og overbærenhet. Når vi ser de mange nye abonnenter som bare fortsetter å strømme inn så fylles vi av glede og takknemlighet. Som abonnent på PIONEREN er du med i en hurtigvoksende leser-krets.

PIONEREN leses innenfor alle kirkesamfunn, og rundt i hele landet. Selv om vi på få uker har fått flere tusen nye abonnenter så kan vi ikke slå oss til ro med det. Det viser seg at det ennå er mange rundt om i landet som ikke kjenner til PIONEREN, eller gjerne vil abonnere, men har ikke fått «somlet» seg til det. Her kan dere være med å gjøre en meget viktig innsats. Fortell dine venner og kontakter om PIONEREN! Oppmuntre dem til å abonnere og hjelp dem gjerne med å sende oss navn og adress. Bruk kupongen på side 47, eller send oss navn/adr. på postkort e.l. Du kan også ringe inn nye abonnenter på 043-50 711 — spør etter Judith Bettum. *Mange behøver slik hjelp fordi de er usikre på hvordan man abonnerer, så blir det utsatt og glemt.* Vi ber dere studere s. 47 om du vil være en medarbeider for PIONEREN's utbredelse i vårt land. Vi har allerede fått vitnesbyrd om at bladet har vært med å skapt forståelse og åpenhet for den Hellige Ånds gjerning. Skal vi nå vidre ut med dette budskap til kristenfolket i alle leire — må DU hjelpe oss.

Vi nevnte i siste nr. at vi denne gang bl.a. skulle ha med en reportasje fra Menighets-fakultetet. Vi har vært der inne og har fått flere verdifulle kontakter. Men i samråd med de studenter som er berørt av fornyelsesvekkelsen der, besluttet vi å vente en tid med reportasjen. Da vil vi få nye momenter av det som skjer på MF. I sommer-nr. vil vi bringe stoff fra Larry Christensen's besøk. Vi minner om at vi er mottaglig for forslag til reportasjer, stoff og artikler til PIONEREN. Kan du være med å skrive eller på annen måte hjelpe rent redaksjonelt — kontakt oss. Husk oss fortsatt i dine forbønner!

Redaksjonen

PIONEREN

— I tjeneste for Kristi legemes oppbyggelse —

- **FELLESSKAP** på Jesu forsonings grunn. Ef. 2,14—18. Kristi som menighetens hode og Herre. Ef. 5,23. Enhver kristen et lem på Kristi legeme, menigheten. 1. Kor. 12,27. I Kristus er alle gjenfødte hverandres lemmer i et organisk livsfelleskap i kjærlighetens sambånd. Rom. 12,4. Kol. 3,14. Kjærlighetens tålsomhet. Åndens enhet binder alt Guds folk sammen i fredens sambånd. Ett Legeme — én Ånd — én Herre. Ef. 4, 2—6. Den Hellige Ånd virker fram et praktisk omsorgsfelleskap i hjem og menighet som sin frukt. Ap.gj. 2, 42—44. Gal. 6,22.
- **UNDERVISNING** inspirert av åpenhet for «hva Ånden sier til menighetene». Åp. 2,29. På Ordets grunn og ved Åndens åpenbaring fremme fostrende og praktisk forkynnelse til åndelig vekst og modning. Ef. 4,13. Inspirere til disippelskap, tjenestetgjerning og åpenhet for Jesu plan med sin menighet i endetiden. Rapportere om vekkelse og fornyelse. Spre kunnskap om Kristus, våre rettigheter i forsoningen, og tillit til Guds Ord og løfter.
- **EVANGELISERING** som resultat av Kristi liv i oss. Gal. 2,20. Vekkelse og fornyelse som har som mål å gjenopprette det urkristne menighetsliv. Ett i Kristus, forat verden skal tro. Joh. 17,21.

INNHold bl.a.:	Side
«Oase-samlinger i Den norske kirke.....	4
Fall og oppreisning.....	12
Baptistpastor Per Storheim om enhet....	16
Liljer fra Dalen.....	18
Nordisk konferanse for åndelig fornyelse.	19
Roy Harthern: Oppbyggelse av Kristi legeme.....	20
Leif Jacobsen: Nye skinnsekker.....	25
Annika Axelsson: Rapport fra Misjon-80.	26
Ern Baxter: «Den karismatiske krise»....	28
34 Kristen hverdagskultur: Husmordikt..	34
Vi deler med hverandre.....	37
Operasjon Ungdomsteam.....	43
Brev fra leserne/ Ord fra grunnteksten...	45
Sigurd Sørhus: Nadverden — Et tredimensjonalt måltid.....	46

«Oase-samling»
på lokalt plan
i den Norske kirke

„Vi oppbygges og utrustes etter Guds Ord”

Hva skjer lokalt i den Norske kirke når det gjelder åpenhet for Åndens gaver og gjerning? For å få svar på dette har vi besøkt en av de lokale menigheter innenfor den lutherske kirke, som har åpnet døren for samlinger hvor det gies anledning og frihet til bruk av nådegaver og oppmuntret til å søke Åndens kraft til liv og tjeneste. Vi intervjuer også prost Arild Jørgensen som står i spissen for disse lokale «Oase-samlinger» i Horten kirke. Vi har også en samtale med to representanter for «legfolket» om hvordan de som aktive medlemmer i den Norske kirke opplever disse samlingene.

Reportasje:
Tommy Moum/Rolf Erik Janøy

Unge og eldre på «Oase-samling» i Sentrumkirken i Horten. Her deler de felleskap med hverandre rundt en åpen bibel og medbrakt «niste-pakke». Bot, forbønn, åndelig utrustning og lovsang preger samværene.

Dette med Åndens gjerning og kraft har jeg hatt klart for meg helt fra ungdommen, forteller prost Arild Jørgensen.

— Disse sanneheter har fulgt meg gjennom hele livet. Når jeg leser mine prekner fra min først preste-tid om DHÅ, så kommer det samme fram der som jeg forkynner idag. Men dette med å tale i tunger f.eks. i mitt private bønneliv har jeg ikke fått praktisere i så mange år. Jeg har nok hatt det, men har ikke visst hva det var.

— Tror du dette «bønne-språket» i tunger er for alle kristne?

— Ja, hvis vi ber om det og stiller oss åpne for gaven, sier prosten og smiler godt ved tanken på hvilken rikdom dette ville gi til mange kristne.

— På dette område behøves ganske enkelt opplysning. De fleste mennesker jeg møter i kirkelig sammenheng, vet ikke hva dette er for noe. Vi bør derfor snakke mer åpent og naturlig om dette i forkynnelse og undervisning utfra Guds Ord.

På oase samling

Prost Jørgensen har i de siste to årene stått i spissen for «Oase-dager» på lokalplanet i den Norske kirke i Horten. Vi besøkte en av disse samlinger i den moderne Sentrum-kirken.

— Selve navnet og ideen til disse samværene

har jeg fått fra fornyelsessamlinger i Misjonsau- laen i Oslo, sier Jørgensen. Denne lørdag for- middag er det ca. 50 som er samlet. Det begyn- ner med bønn og lovprisning før prosten holder et bibelstudium. Det er gjerne praktisk undervis- ning om den Hellige Ånds gjerning. Det hender også at Jørgensen får hjelp av andre prester til å holde disse bibeltimer. F.eks. har res. kap Hel- land fra Jeløya deltatt.

«Summe-bønn»

Etter bibeltimen kommer et noe uvanlig innslag i møte-opplegget. Deltagerne samler seg rundt bord i mindre grupper og tar fram niste-pakke. Så serveres det kaffe og tee. Foruten at samlingen varer i drøye tre timer, er det også en annen grunn til dette innslaget. — Det å spise sammen styrker sam- funnet og vi behøver også å oppøve oss til å snakke om åndelige ting mens vi spiser. Jeg gir derfor gjerne et samtale-emne ut fra Guds Ord, sier Jørgensen.

Så går samlingen over til en ny bønne-stund mens alle sitter rundt bordene. Nå er det ikke en bestemt som leder i bønn, alle er med og ber. Det praktiseres hva Jørgensen kaller «summe-bønn». Og slik høres det ut, det «sum- mer» av bønn over hele lokalet. Det kan gå over til sterkere lovsangs-brus eller «sang i Ånden».

Hvert bispedømme er delt opp i prosti, som igjen er delt opp i preste-sogn. Jørgensen er prost i Nord-Jarlsberg prosti som har 11 prester og 8 sogn. Prosten er bindeledd mellom bisko- pen og prestene/menighetsrådene innenfor pro- stiet. Hvert 3dje år må han besøke menighetene på «proste-visitat». I tillegg kommer menighets- arbeide i Horten.

Det synges også enkle lovsangs og tilbedelse- kor. Siste del av samværet er forbønns-tjeneste. Det oppfordres til å hjelpe hverandre i sjelesorg og forbønn. Her legger man fram problemer og bønne-emner og får hjelp i samtale og forbønn. Prosten oppfordrer de som vil ha spesiell for- bønn å gå fram til alterringen. «Jeg er den første som vil be om forbønn, vil du være med fram å bå for meg», sier Jørgensen henvendt til en av deltagerne. De to går fram til alterringen og flere følger etter. Siden går prosten rundt og ber og samtaler alt etter behov. Det oppfordres også til å søke Åndelig utrustning. Åndelig nådegaver er i bruk, både tunger med tyding og profeti er vanlig i disse samlinger. Rundt om i den store kirkesalen er det flere som ved håndspåleggelse ber for og med hverandre. Andre samtaler eller ber alene. Alt skjer sømmelig og med den største ro og orden. Etter hvert som møtet løser seg opp, omfavner mange hverandre, og med hilsen «Gud velsigne deg» går de hver til sitt.

Utrusting av Guds folk

Når vi har deltatt på ulike Hellige Åndsse- minar i Den norske kirke, blir vi uttryk- kelig bedt om å reise hjem og praktisere dette på lokalplanet, svarer Jørgensen på vårt spørsmål om hvorfor han har stilt seg i spis- sen for slike samlinger.

— Dessuten ser jeg nødvendigheten av at også denne side av kristenlivet får plass i kirken. No- en liker litturgi og høytid, men man må også for- stå at mange ønsker å gi uttrykk for andre vikti- ge sider av tros livet. Vi i kirken bør spenne over hele spektret. Vi har også som kristne et følel- ses- liv som har sin gudgitte plass. Selv om gudstje- nesten søndag formiddag er rik, så er dens opp- legg bestemt ved lov, men i forbindelse med kunngjøringene og under kirkebønnen gis det anledning til bønneemner av forskjellig art. Men vi har jo mange andre samlinger i løpet av uken hvor vi står mere fritt. Disse «Oase-samlinger» ønsker jeg skal være med å styrke de ulike arbeids-grener i kirken, som Indremisjonen, Ungdomsforbundet osv. Det skal ikke være et arbeide for seg selv. Samlingene skal virke til tjeneste-utrustning for legfolket. Her skal man kunne få hjelp og gi hjelp til et dypere, rikere og ikke minst tjenende kristenliv i hjem og menig-

het. Den trang etter åndelig fornyelse som har gitt seg utslag i Helligånds-seminar, dypere liv samlinger o.l. innen vår kirke, har virket til berikelse for våre menigheter og fyller et behov som mange har. Det pinsevennene ofte kaller «Ånds-dåp» ser vi som en Ånds-utrustning til tjeneste. (Et syn som også p.v. deler) Prof. Hallesby skriver så klart i sin «Troslære» fra 1921 om at Ånden virker omvendelse og gjenfødelse, men også er gitt til utrustning og kraft til tjeneste i menigheten ved de ulike nådegaver, og han henviser til en rekke steder i Apg.

Alle kristne behøver utrustning av den Hellige Ånd. Vi må åpne hjerter og kirke for Åndens gjerning! sier Jørgensen som her står med åpen kirkedør.

Klimaskifte i kirken?

Hvordan opplever du holdninger innenfor kirken til Åndens liv og gjerning? — Det er både åpenhet og motstand. Men jeg har inntrykk at det er kommet et visst klimaskifte i den senere tid. Jeg var f.eks. på en bibelhelg i Storsalen i Oslo Indremisjons høyborg. Der ble det oppfordret til å bære fram budskap i nådegavers form. Ellers har både biskoper og ledere innen Den norske kirke forståelse og åpenhet for det vi kaller nådegavevekkelse. For meg er det helt klart at ALLE kristne behøver åndelig utrustning. Vi kan ikke oppleve kirkevekst om vi ikke åpner for de gaver Gud gir til utrustning. Vi må åpne hjerter og kirke for Åndens gjerning! Alt Guds ord må frem på prekestolen. Bot og bønn, takk og lovprisning hører sammen i et sunt og friskt menighetsliv.

Bønnespråk

Jørgensen begynte sitt virke med å reise 6 år for Santalmisjonen. Siden nedla han sin ungdomskraft i 21 års virke i Eidsvoll som prest. Han har også vært endel år i Sandsvær ved Kongsberg før han i 1976 kom til Horten. Han er født i Ullensaker 4 mil nord for Oslo og blir 66 år.

— Hvordan opplevet du første gang å kunne be og lovsynge i tunger?

— Jeg tror det alltid har lagt i meg mere latent, jeg kunne f.eks. synge i Ånden, men visste ikke hva dette var. Rent konkret opplevet jeg et gjennombrudd for dette «bønnespråket» da jeg kjørte hjem fra et møte. Jeg satt og sang i bilen og så falt det helt naturlig at jeg gikk over i tungetale. Dette førte til at Guds Ånd overvældet meg så sterkt at jeg måtte stoppe bilen og bare prise Gud i tunger. Dette var nok i slutten av sekstiårene. Siden har jeg fått bruke dette i mitt private bønneliv, og kjent hvordan det virker oppbyggende ut fra Guds ord, ved lesning av litteratur og ved deltagelse i konferanser i inn- og utland er jeg blitt bestyrket i at alle nådegaver skal være i bruk.

Når det gjelder «Oase-samlinger» fremover har han lagt opp en 7—8 bibeltimer som vil bli holdt med 14 dagers mellomrom på ukedager. De vil foruten i Sentrumskirken bli samlinger på Bedehuset og Blå Korslokalet.

Nye øyner

Hvorfor behøver vi Åndelig fornyelse? — Ganske enkelt for å holde kristenlivet vårt friskt. Når Guds Ånd fyller oss, så fornyes hele vår tilværelse. Vi får nye øyne og ører.

Vi ser på en ny måte fordi Guds kjærlighet i våre hjerter gjør at du ser på andre med kjærlighets blikk. Du hører på en ny måte fordi Ånden gjør ordet levende for deg. For meg personlig har også disse samlinger gitt meget. Også presten har behov av åndelig samfunn. Vi må ned på grassrota sammen med de lege-kristne. Om vi ikke får legfolket med oss til å bygge Guds rike, står vi bare og stamper i vår prestegjerning. Har jeg ingen å ha bønnesamfunn med, er jeg fattig. Som søsken skal vi kunne både gråte og glede oss sammen.

Sang i Ånden

Dere gir plass for det mange kaller «sang i Ånden», hvordan ser du på dette?

— Det skjer ganske enkelt ved at vi med en enkel melodi priser Herren med ord som naturlig bryter frem enten det er i tunger eller i et annet språk. Sangen kan komme spontant eller etter en vanlig lovsang. Jeg tror Guds Ånd leder det hele. For noen er nok dette uvant. Men ved å

gi en enkel forklaring burde mange flere kunne være med. Det gir ihvertfall en rik opplevelse.

Trygg bibelsk grunn

Hvordan har reaksjonene vært fra de som har deltatt på disse «Oasesamlingene» i Horten kirke?

— Jeg har bare fått positive reaksjoner fra deltagerne. Det er stort behov hos mange kristne for åpenhet, nærhet, omsorg og kjærlighet. Vi må alle glede oss over det som gjøres for unge og eldre i denne sammenheng. Kanskje kan slike samvær virke litt fremmed for noen. Men jeg vil stille meg positiv til alt som har med sann åndelig fornyelse og kirkevekst å gjøre. Når vi oppbygges og utrustes etter Guds Ord og på trygg bibelsk grunn skulle vi alle takke Gud for det.

— — —
Til høsten drar Arild Jørgensen til USA for å studere kirkevekst. Han har fått stipend fra kirke-dep. og presteforeningen. Han har fått permisjon i 3 mnd. Når han kommer tilbake håper vi å få en rapport i PIONEREN fra det studieoppholdet. □

Prost Aril Jørgensen leder i lovsangs-kor. «Flere burde være med i lovsangen. Det gir i hvertfall en rik opplevelse!»

Oase- samlinger - en hjelp til praktisk kristenliv

Åndens fylde, gaver og frukter er for ALLE kristne — mener Ingunn og Rolf Hansen. De har begge deltatt på Oase-samlingene i kirken i Horten, og deler gjerne sine inntrykk med oss. Rolf Hansen er ungdomsleder og med i menighetsrådet. Hans hustru Ingunn er fra Skien, men kom til Horten som praktikant under sin tid på menighets-seminar. Det nygifte ekteparet bruker mye av sin fritid til å engasjere seg i menighets-arbeide i Horten kirke. Sann åndelig fornyelse gir seg praktiske utslag, sier Ingunn og Rolf. Rolf er gartner, ansatt i kommunen, og Ingunn er psykiatrisk hjelpepleier, og har vært ansatt 3 år i Blå Kors.

Ingunn og Rolf Hansen.

Forkynnelse og praksis

Det som har vært det fine med Oase-samlingene er for det første, en meget grundig og god undervisning og forkynnelse. For det andre, har det vært gitt anledning til å praktisere det som er blitt forkynt! sier Rolf. — Dette med å aktivisere den enkelte er nok litt uvant i kirkelig sammenheng. Jeg setter stor pris på høymessen, gudstjenester og større samlinger, men de kan lett få et upersonlig og passiviserende preg. Det fører til at vi har vanskeligheter med f.eks. å vitne eller be for hverandre, vi blir redd hverandre. Jeg hadde nok fått enda større utbytte av Oase-samlingene om jeg hadde vært noe mere åpen. Men dette har bedret seg for hver gang. Vi må faktisk oppøves. På disse samlingene kan vi også lettere ta oss av den enkeltes behov og være åpen for større variasjoner i møteformene. Åpenheten for de Åndelige gaver har jeg også opplevet veldig berikende. Dette er noe alle kristne, også i den Norske kirke, behøver.

Bot

— Er ikke slike samlinger mere for de som er litt «følelse-messig» anlagt?

Jeg er glad for at disse samlinger ikke har vært preget av det, tvertom har det vært veldig nøkterne og fine samlinger. Når det har vært oppmuntret til å søke utrustning til tjeneste og la de åndelige nådegaver komme i funksjon, har det hatt et praktisk siktemål. Gjennom fornyelse i vårt forhold til Gud, får vi hjelp til å leve et mere praktisk kristenliv.

Det har ikke vært oppmuntret til overflatiske følelses-stemninger, men boten har vært understreket sterkt. En fornyelse må begynne med bot. Ikke nok at vi generelt bekjenner oss som syndere. Vi må sette navn på tingene å være villig til å gjøre opp.

— Hvordan opplevet dere selv en åndelig fornyelse?

Jeg kom allerede som 17 åring i kontakt med Jesus-vekkelsen, forteller Ingunn. Jeg vokste opp i KUF-miljø, men tørstet etter noe mere. Men det var vanskelig å komme noe videre, og min lengsel skapte bare brytninger. Jeg fikk være med på Juta-torpets samling i Sverige etter jeg hadde møtt denne vekkelse i Metodistkirken i Skien. Jeg hadde ikke fått noe undervisning om f.eks. tungetale, men jeg hadde bestemt meg for at jeg ikke skulle la meg påvirke av «læren» om at dette var for alle! Men jeg dro fordi jeg ville ha mere av Jesus. Ved undervisning ble jeg over-

bevist mot min vilje at dette var for alle. Jeg fikk tro for og ta imot Åndens fylde på denne samlingen.

Behov for undervisning

Det er mange misforståelser ute å går når det gjelder Åndens gaver og Åndens gjerning, bryter Rolf inn. — En vanlig kommentar er: Jeg har bedt, men ikke fått noe tungetale, derfor skal jeg ikke ha den. Slike vrangforestillinger kan bare bortryddes ved grundig bibelundervisning.

— *Har du selv alltid vært åpen for disse ting Rolf?*

— Jeg har reagert veldig imot. Jeg møtte nemlig først dette ved at to ungdommer i kirken opplevet dette. Det var tydelig både og høre og merke at de hadde opplevet noe jeg ikke kjente til. Dette skapte både frykt og motreaksjon, det var som hele verden datt i hode på meg, og det ble en sterk indre kamp. Men jeg bestemte meg for at dette ville jeg til bunns i. Jeg dro derfor ut til Borre Menighetshus og hørte en Indremisjons-forkynner undervise om nådegavene. Jeg fikk sterk trang etter å søke forbønn. Han ba for meg i tunger, men jeg ble ikke skremt fordi jeg hadde hørt det et par ganger før. Men jeg ventet at Den Hellige Ånd skulle komme liksom helt utenom meg. Jeg var ikke undervist, så jeg kunne ta imot. Her fikk jeg hjelp av prost Arild Jørgensen. Vi fikk

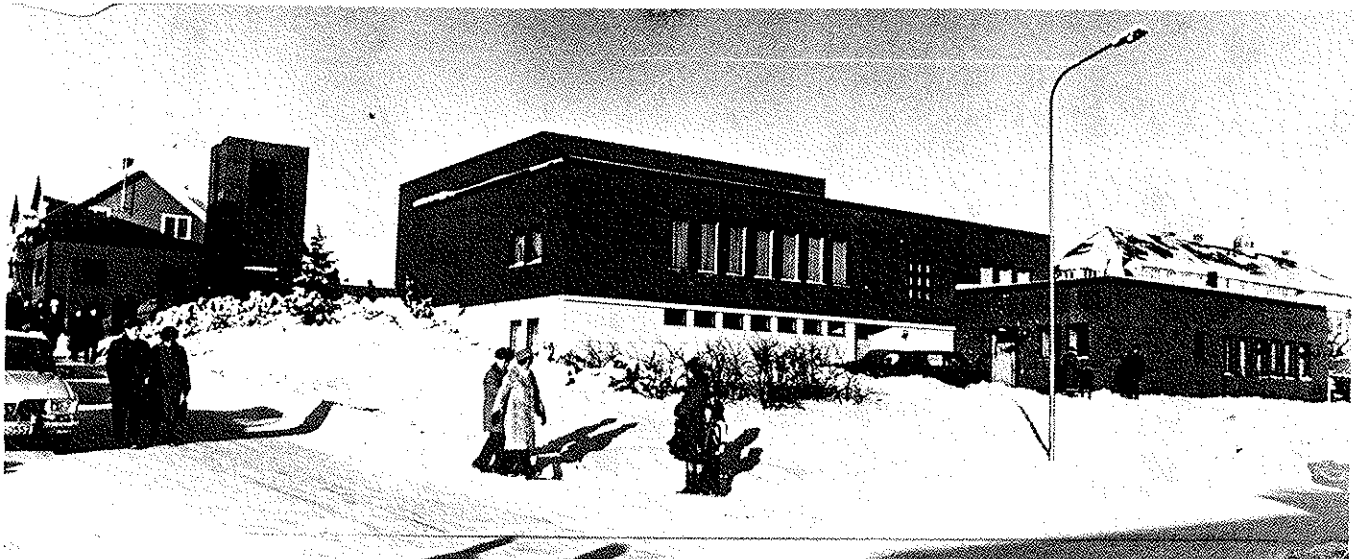
komme hjem til han og samtale om disse ting, og vi ble undervist utfra Guds Ord på en måte som gjorde at vi kunne føle oss trygge. Jørgensen er en benådet sjelesørger slik at han fikk være til uvurderlig hjelp for meg og mange andre. Vi hører ofte om det å bli bedt for i mange møte-sammenheng. Men mange blir bedt for uten at det skjer noe; fordi de ikke blir undervist! Jeg har lagt merke til at når noen oppsøker prosten for å få hjelp til å ta imot mere av det Gud har å gi, så tar han god tid til å undervise utfra Bibelen. De som da blir bedt for opplever helt naturlig å ta imot åndelig utrustning. Jeg tror alle som han har tatt tid med på denne måten har opplevet bøttesvar. Derfor har jeg fått en veldig tro på det å undervise. Vi må bruke Guds Ord framfor våre egne erfaringer. Skal våre vidt forskjellige erfaringer bli lære og norm vil det bare skape forvirring. Det var etter en samling hos Jørgensen at jeg fikk tro for å ta imot åndelige utrustning. Jeg la meg på kne om kvelden og begynte å be, da kom tungetalen helt naturlig.

Virkninger

— *Hva har denne åndelige fornyelse gitt deg?*

Når jeg hører hvor veldige ting mange kan vitne om blir jeg nesten usikker, for jeg opplever personlig at jeg ennå mangler meget. Men det første jeg merket var at jeg fikk langt større utbytte av å lese Guds Ord. Bønnelivet mitt ble også fornyet og jeg fikk en trang etter å vinne andre for Gud. Jeg forsøkte å få de unge med på gateevangelisering, men det var ikke enkelt. Men vi fikk hjelp fra Ungdom i Oppdrag da de besøkte Horten og dette tente flere av våre ungdommer. Slik at vi hadde bokstand på torvet hver lørdag

Sentrum kirken i Horten har vært nyttet til «Oase-samlinger» på lokalplanet. Slike samlinger holdes også i andre av kirkens lokaliteter i byen. «Disse samlingene skal styrke alle arbeidsgrener i Den norske kirke», forteller prosten.

og bønn/bibel-gruppe hver torsdag. Vi har opplevet en meget gledelig utvikling i konfirmant-arbeide ved en ny ordning vi har innført. Vi forsøker å knytte dem til menighetens ungdomsarbeide ved miljø-samlinger og leire i løpet av konfirmant-tiden. Og vi deler de ca. 200 konfirmantene inn i grupper som samles hjemme hos ulike ektepar i løpet av konfirmant-tiden. I fjord kom det med en ca. 20-25 konfirmanter som idag utgjør noe av stammen i vårt ungdomsarbeide. Foruten bibel-samlinger, og evangelisering så har disse også modnet til mere personlig innsats på skolene. Vi har fått opprettet skolelag på byens to ungdomsskoler og disse ungdomme driver personlig evangelisering blant skole-kamerater.

Rolf Hansen forteller at han tidligere var svært aktiv forball-spiller i mange år. — All min fritid ble brukt til fotball. men jeg gikk helt lei. Først for 5 år siden kom han aktivt med i kirken, og bruker nå sin kunnskap om ungdomsarbeide innenfor idretten, i sitt arbeid som ungdomsleder. Men da han fikk oppleve

fornyelse i sitt kristenliv resulterte bl.a. det at den måten han drev ungdomsarbeide på ble tatt opp til revisjon. Selv om det var god søkning til ungdoms-klubben fikk han nå se behovet for at dette arbeide ble lagt mere over på et åndelig plan. Underholdnings-opplegg kom mere i bakgrunnen og Bibel/bønn og evangelisering i fokus.

— *Hvordan syntes du reaksjonen fra andre i menigheten er på Oase-samlingene!*

— Noen har nok stilt seg avventene til dette nye tiltaket. Men vi ser også at mange er svært åpen for den Hellige Ånd. Og ved Oase-samlingene blir mange vrangforestillinger om Den Hellige Ånd ryddet bort. Jeg er overbevist om at vi skal praktisere nådegavene iblant oss, selv om noen vil ta anstøt. Sålenge vi holde disse Oase-samlingene på bibelsk grunn er jeg trygg for at de vil virke posetivt for resten av menigheten. Der hvor Guds Ord blir forkynt rent og klart, og dessuten praktisert, vil det virke til oppbygelse. □

For snart to år siden ble det arrangert en evangeliseringskonferanse på Gausdal Barne- og Ungdomssenter i Modum kommune. Arrangementet var dengang meget vellykket, og i tiden 25.-27. april, følges dette opp med en ny samling under mottoet «KRAFT TIL TJENESTE».

Denne gang som sist er det ungdoms- og evangeliseringsarbeidet NYTT LIV i Øvre Eiker som står som arrangør. NYTT LIV, som er tilknyttet og arbeider ut fra pinsemenighetene i kommunen, driver et aktivt og utadvendt evangeliseringsarbeide og vil gjerne være med å tenne andre for denne saken.

Lederen for Nytt Liv, *Bjørn Olsen* fra Skotselv, sier følgende om bakgrunnen for konferansen:

«Denne weekenden satser vi på

Evangeliseringskonferanse i Buskerud

deltagere som er aktive, eller ønsker å bli aktive i evangelisering. Vi tror det er behov for et arrangement som spesielt gir noe til de som er motivert for dette. Vi vet at dette arrangementet betød mye sist gang i 1978 og tror bare det blir sterkere denne gang.»

Gausdal Barne- og Ungdomssenter er nå utbygd og har stor kapasitet. Derfor håper vi å kunne ta imot alle som ønsker å komme. Vi ønsker at weekenden skal være åpen for folk uansett kirkesamfunn, og ikke bare helt unge, men alle som

brenner for denne sak kan delta. Men husk at påmeldingsfristen er 31. mars, avslutter en optimistisk Bjørn Olsen.

S. H.

KRAFT TIL TJENESTE

Velkommen til vårens samling for alle unge kristne:

25.-27. april 1980

Gausdal Ungdomssenter,
Åmot på Modum

En weekend med
evangelisering og fornyelse
i sentrum

Undervisning ved:
WILLY DAHLSKÅS,
ARIL SVARTDAHL,
ARNFINN CLEMENTSEN

Sang og musikk:
LOTTA SVARTDAHL
OG
MESSAGE

For nærmere opplysninger og
påmelding:
Nytt Liv, postboks 167,
3301 Hokksund
Telefon: Aase Lie — (03) 75 18 18

Arr. Nytt Liv — Ø. Eiker

Gospelgruppen Message fra venstre Aril Skjæringrud, gitar og sang, Willy Husvik, piano og sang, Kjell Husvik, bass og sang, Johnemann Udnesseter, gitar og sang, Tormod Aadalen, trommer, Lotta Svartdahl, sang. (Foto: Tore Grinna)

Vår «plateomtaler»

Jahn H. Grønås, bosatt i Mosterhamn, vil omtale nye plater og kassetter med kristen sang og musikk i PIONEREN. Han er musikkutøver på amatørbasis, men «profesjonell» lytter. Hans åndelige hjem er Vestlandske Indremisjon, og han er åpen for alt Guds folk. Han har drevet med litteraturevangelisering på heltid. Han arbeider nå endel i Nordsjøen i oljevirksomheten. Her legger han fram noen tanker om ulike former for kristen musikk:

Denne spalte vil stå åpen for omtale av bøker, blader, kassetter og plater som vi mener lesere av PIONEREN kan ha interesse av. Flere forlag har sendt oss bøker, som blir omtalt etter hvert. Denne gang vil vi presentere vår medarbeider i omtale av kristen sang og musikk.

Hva med kristen musikk . . .

Et av de vanskeligste emner som finnes innen evangelisering i dag er: Musikk.

Hva er kristen musikk? Personlig har jeg laget følgende definisjon: Musikken skal peke på Gud som Far, Jesus som Frelser og Den Hellige Ånd som Veileder.

Det nytter ikke å begynne å gruppere og si at det bare er den musikken som spilles på bedehuset med to gitarer og trekkspill som er kristen musikk. De som bare kan godkjenne kristen musikk som ikke «får oss til å bevege føttene» for å sitere fra en debatt — går glipp av mye når det gjelder gode evangeliske tekster og kvalitetsmusikk. Det samme må også sies om de som ikke «gidder å høre på de triste greiene der, altså».

To artister er nok for å vise hva jeg tenker på: Kåre Edvardsen og John Pantry. Edvardsen er kjent for kassetten sin «Jeg synge vil om Golgata», og fra den glade sangen sin både under stevnet i Sarons Dal og rundt om på bedehusene. John Pantry opptrådte i «Tro og Liv» i TV, og hadde konserter arr. av «Ung Visjon». Kåre Edvardsen er ikke spesielt «treig» for oss som er vokst opp i et vestlandsk indremisjonsmiljø, men er allikevel en god representant for de gode, gamle sangevangelistene som reiser fra bygd til bygd med Bibelen i handa og trekkspillet på magen. Ikke de helt store oppslagene i avisene, men er til velsignelse. John Pantry er den nye type gospelsangeren som reiser rundt på profesjonelt opplagt turneer og kombinerer sangen sin med korte, fengende vitnesbyrd spesielt rettet mot de unge. Og begge former blir kritisert. Noen vil ikke ha med den «treige» bedehusmusikken å gjøre, og andre kan ikke fatte at det går an å sende noe så «hedensk» i TV's eneste faste kristne program. Man har gjort

seg opp en mening, og slike meninger er vanskelige å kvitte seg med!

Men hva med de ungdommene som kjøper kassetten til Kåre Edvardsen fordi de synes det er bra, og hva med husmoren på nesten 50 som ble overbegeistret da hun kjente ånden som fulgte med Larry Norman som sang «Ha Ha World», og det er ikke «snill» musikk. Det er «Jesus-rock»!

En annen side med denne saken er det som f.eks. hendte med John Pantry: I mange år arbeidet han med kjente grupper som f.eks. Rolling Stones og Bee Gees og ble verdenskjent. Innimellom disse produserte han en plate med den kristne gruppen «Parchment», og dermed var det gjort. De fikk være med å lede han til Jesus, og etter den tid har han holdt seg til kristen musikk. Men hva skjedde med dem som kjente til han fra før? Jo, en god del av dem fulgte han fremdeles, og han fikk peke på Jesus for mange av dem som hørte til blant hans «fans». Og John Pantry er ikke det eneste eksemplet på dette. Det gjelder faktisk de fleste av dagens gospel-sangere. De har fått lede mange til frelse. Enda en side kan oppsummeres i valgspørket til et dansk musikkforlag: «Kristen musikk — Ung musikk — Musikk med mening». Dette forlaget hører til blant dem som forsøker å spre kristen musikk gjennom profane forhandlere ved å bruke samme argumentene som et verdslig forlag: Plakater, ved første blick nøytrale omslag o.s.v. De sørger også for at platene blir plassert under rett merkelapp i hyllene. Altså ikke under «kristen musikk», men under «rock», «pop» o.s.v. Dermed er det mye lettere for en verdslig å kjøpe platen, og også han kan nås. Lureri? Nei! Listig som siangen og enfoldig som duen!

Om jeg har tråkket noen på tærne med dette, så vil jeg ikke be om unnskyldning. Men jeg vil oppfordre alle til å lytte etter Den Hellige Ånds stemme neste gang de hører kristen musikk de ikke liker. Kanskje du da blir litt mere forsiktig med å kritisere?

Jesus kommer snart. Nå må vi konsentrere oss om å la flest mulig få høre. Kristen musikk av ulike kategorier har vist seg å være et svært viktig virkemiddel til å nå ut med evangeliet.

Jahn H. Grønås

KÅRE EDVARSDEN:

«Jeg synge vil om Golgata»

Sharon 940. Stereo. MC 2. Finnes ikke på plate

Alle de 12 melodiene og tekstene har Kåre Edvardsen selv skrevet. Han akkompagnerer også selv på trekkspill og blir fulgt av gitar, el-orgel og bass.

Kassetten har fått stor utbredelse og dette er nok på grunn av det klare budskapet og den ekte måten det blir framført på.

Den tekniske kvaliteten er typisk Sharon, altså kort og godt god!

En kassett som kan anbefales til alle i alle anledninger.

... .

JOHN PANTRY:

«Nothing is impossible»

Visjon. Stereo. MC/LP 4.

J. P. er selv ansvarlig for alle tekster og melodier. Teknisk absolutt på høyde med de andre profesjonelle engelske. Dette er jo typisk for John Pantry, og viser den solide bakgrunnen han har innen plateproduksjon i alle ledd. Solide gode evangeliske tekster med moderne musikk. Musikalsk kvalitet på topp. Hans andre innspilling heter «Empty handed» og er like bra.

ARNE MARTINSEN:

«Arne Martinsen»

Sharon 917. Stereo. MC 2. Finnes ikke på plate

12 melodier av forskjellige forf./komp. Opp-tak med keyboards, gitar, slagverk.

Gode solide sanger, fin framførelse, men Arne Martinsen sin stemme hadde fortjent stort orkester, for denne mannen kan synge!

For lite bakgrunnsmusikk, men budskapet er virkelig bra!

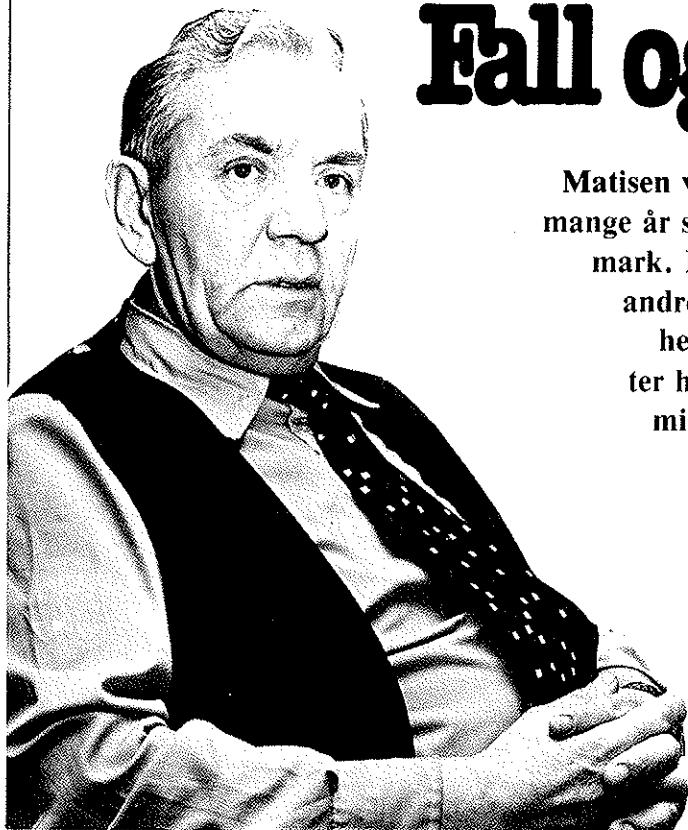
***(*)

* = dårlig

** = brukbart

*** = bra

**** = svært bra

Fall og oppreisning

Matisen var en kristen fra ungdommen av. Han virket i mange år som forkynner og bestyrer i Fiskerhjem i Finnmark. Han opplevet rike tider i arbeidet, og fikk lede andre til Gud. Senere i livet blir han dradd inn i en hektisk forretnings-virksomhet. Etter en tid mister han livet i Gud. Han blir innfanget i et verdslig miljø, begynner å drikke om lørdagene. Hans frafall blir åpenbart for alle. Men minnene om tiden som en kristen vil ikke slippe tak. I mange år lengter han etter å komme tilbake. Tross matriell velstand ba og sukket han av utilfredshet. Han maktet ikke å rive seg løs fra de lenker som bandt så sterkt. Livet er tomt og istykkerrevet. Men så grep Gud inn . . .

— Jeg voknet tidlig på morgenen idag og to ord kom klart for meg: Fall og oppreisning! forteller Odd Mathisen oss.

— Ordene om fall og oppreisning kom til meg, fordi jeg visste at jeg skulle få fortelle litt om mitt liv til PIONERENS lesere. Odd Mathisen tar imot oss på sitt kontor. Idag er han bestyret for Avholdsfolkets Kafe-Selskap i Tønsberg.

— De frafalne ligger meg så tungt på hjerte, for jeg vet hvordan de har det. Den som virkelig har opplevet hva Gud har å gi vil aldri bli tilfreds med noe annet enn å ha det godt med Gud. Om jeg møter en frafallen vil jeg alltid søke å oppmuntre han til å søke tilbake til Guds faderfavn. Ingen frafallen må forsøke å innbille meg at de har det godt. Jeg vet av egen smertelig erfaring hvordan det er. Jeg opplevet det som et gnagende sår i hele mitt indre liv av lengsel etter å komme tilbake. Men samtidig er du så bundet at du ikke selv maktet å ta noe initiativ. Derfor gikk jeg å ventet på at de troende som visste at jeg hadde vært med å forkynt Guds Ord ville oppsøke meg for å samtale om min åndelige stilling, men det var ingen som kom. Absolutt ingen... Mathisen blir sorgfull ved tanken på de

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

mange frafalne rundt om i vårt land som behøver å bli oppsøkt i sin stilling.

— Hvis vi kristen vet om noen som er frafalne bør vi oppsøke dem eller på annen måte gi dem en hilsen. Det er det mange venter på! Personlig er det slik at dersom jeg vet at noen ikke har det godt med Gud, må jeg gi dem en vennlig hilsen når jeg møter dem, ellers blir jeg slått i min samvittighet.

I forkynner tjeneste

Jeg er født og oppvokst i Tysfjord nordpå. Det var ikke så meget kristen virksomhet der oppe, men jeg kom med som en virkelig kristen i 18 års alderen. Jeg gikk i kirken, men kom snart aktivt med i Frelsesarmeens virke på stedet.

Jeg ble ganske ung sendt som assistent til korpset i Mandal og var der to år. Under krigen måtte jeg flykte til Sverige, men i 1948 tok jeg et vårkurs på bibelskolen i Staffelsgate, Oslo. Da jeg kom tilbake ble jeg kalt til ungdomssekretær i Indre Sjømannsmisjon i Troms krets. Vi opplevet bl.a. en fin

tid i Ibostad hvor flere søkte Gud. I 1951 kom jeg så til Båtsfjord i Finnmark som bestyrer for Fiskarheimen der. Jeg var der fram til 54 og for meg var det en rik tid. I de dager var det både å være bestyrer og forkynner så det kunne bli ganske stridt. Det var ikke lite spenning når du etter en travel dag med mange gjester i siste liten måtte forberede deg til å tale om kveldene. Men det var ofte bra med folk og vi fikk be med fiskere. Jeg husker tiden i Båtsfjord med takkmenlighet og ble sterkt knyttet til folket der.

Fra 1954 til 57 var vi så i Vardø. Der anløp bare hurtigruten om natten og det ble slitsomme år på Fiskarheimen der. Etter hvert ble denne dobbeltstillingen som bestyrer og forkynner en veldig belastning for en ung mann, og etter leges råd brøt jeg over tvert og flyttet sydoover.

Indre frafall

Jeg bosatte meg i Solbergelven ved Drammen og fikk straks en stilling som selger i et kontor-maskin firma med Buskerud og Vestfold som distrikt. Jeg ble snart helt oppslukt av forretningslivet. Salget gikk bra og fortjenesten var god.

Etter 3 år fikk jeg tilbud om en inspektørstilling i forsikring. Der fikk jeg en stab på 17 agenter og vi jobbet hardt om kveldene. I denne perioden etter jeg sluttet i Vardø ble det åndelige liv vanskjøttet slik at det ble et indre frafall. Da jeg begynte med forsikring ble dette fall snart mere åpenbart. Av mine kollegaer fikk jeg høre at skulle man slappe godt av på lørdagen etter en hektisk uke så måtte jeg ta meg et glass øl. Jeg glemmer aldri når jeg tok det første øl-glasset på Grand hotell i Drammen. Men snart ble det noe som hørte til helgene, og etter en tid ble det også sterkere saker jeg drakk.

Rik men fattig

Høsten 64 kom jeg inn i bilbransjen og begynte som selger i Tønsberg. Siden kom jeg til Horten Standar og solgte Ford. Jeg hadde litt av en glanstid som selger etter dette og det manglet ikke på materielle goder. Men forretningslivet medførte også et indre trykk. Jeg måtte stadig ut for å «slappe av» med et glass. Jeg dro ut fordi jeg ikke ville at barna skulle se at far drakk. Gjennom selgeryrket fikk jeg mange kontakter og jeg ble vel kjent på byen som en «glad laks». Men faktum var at jeg tross både villa, båt og bli på ingen måte var noen lykkelig mann. I ensomme stunder ba jeg til Gud i min nød. Når jeg gikk forbi menighets-lokaler i Horten så ba jeg inne i meg: «Kjære Gud

gjør det slik at jeg kan få mot til å gå inn». Men den onde hadde formelig spent et krafttak over mitt liv, så jeg maktet ikke gå på noen møter. Jeg var i en forferdelig stilling. Den som virkelig har opplevet hva Gud har å gi glemmer det aldri. Jeg var like elendig som den fortapte sønn, og jeg følte meg helt ribbet innvendig. Jeg formelig vridde meg av smerte over min stilling. Jeg var også på god vei å bli alkoholiker. Når det er slik at man må ha en drink for å få slappe av fra sitt arbeide da er veien kort til alkoholisme. Jeg manglet ikke noe rent materielt, men hva kunne dette gi til mitt indre liv?

Påske-leir

Nei nå vil jeg ikke si mere om mitt fall for nå kommer det viktigste: Gud kan reise opp igjen! sier Mathisen ivrig. — Det begynte merkelig nok med at jeg fikk en telefon fra en annen frafallede tidligere kollega.

Vi hadde begge vært bestyrere på Fiskerhjem. Nå mente han at vi burde dra på en påske-leir som Norges Kristelige Ungdomsforbund arrangerte på Løvheim hotell ved Hjørtedal i Telemark påsken 1971: «Kan vi ikke glede våre hustruer med at vi tar en slik tur, så får vi også møtes igjen etter alle disse år.» Jeg mente at dette ikke kunne være noe for meg, men min hustru overtalte meg til å si ja. Det viste seg da at det var fulltegnet på hotellet og jeg var vel bare glad til. Så langt kan man

Odd Mathisen sammen med sin hustru Edna. «Når Kristus kommer inn i ditt liv blir alt nytt, også familielivet».

komme bort i sin frafalne blindhet. Men rett før påske fikk vi beskjed om at plasser var ledig fordi noen hadde meldt avbud, så på den måten ordnet Gud med at vi kom avgårde i alle fall. Da jeg kom opp på dette hotellet så var det første jeg merket at disse menneskene hilste så varmt og lenge på meg da vi ble presantert for hverandre. Da begynte noe i meg å våkne: Ja, slik er det å være blant kristne. Bare det å møte mennesker som var seg selv og hadde tid for andre ble et kall tilbake til Gud for meg. Jeg begynte å snakke med min tidligere kollega om hvordan vi hadde hatt det før da vi var kristne. Om kveldene hadde vi sang og andakt og om dagene var vi ute på fjellet.

Påskemorgen

1. Påskedag var siste dagen. Jeg voknet tidlig på morgenen og hørte den vidunderlige salmen: «Påskemorgen slukker sorgen». På kvelden var alle på hotellet samlet til møte. Det i mitt indre som i alle disse år hadde lengtet etter Gud fikk nå bryte fram. Det var som jeg så Jesus stå der med åpne armer. Jeg spurte om noen ville be for meg. Det var en bønnestund som jeg aldri kommer til å glemme. Min venn som hadde fått meg med kom også tilbake til Gud samme kveld. Jeg glemmer heller aldri turen jeg had-

Mathisen bestyrer Avholdsfolkets Kafe-Selskap i Tønsberg. «Jeg slår gjerne av en prat med våre gjester. Det er mange søkende og ensomme mennesker i vår tid, som behøver oss».

de hjem til Horten. Da satte djevelen inn alt han hadde av angrep. «Nå har du dummet deg kraftig ut — du vil ødelegge hele forretningen din, osv.» Jeg hadde på denne tid begynt egen bilforretning. Og det viste seg også snart at salget gikk tilbake. Da kom den onde for fullt og pekte på hvor dårlig det gikk for meg etter jeg var litt en kristen. En hel måned pågikk kampen. Jeg satt ofte på mitt kontor og kjempet alene. Men jeg klynget meg til Gud og det var som han sa: «Ingen skal kunne dra deg bort fra meg igjen. «Etter denne veldige kamptid var det som djevelen slapp taket på meg.

Hemmeligheten til denne seier lå ved Guds nåde i dette at jeg fikk bekjenne mitt standpunkt for alle tidligere ven-

ner. På vei hjem fra påskeleiren så lovet jeg Gud at dersom han ville gi meg frelsesvisshet og gleden tilbake ville jeg fortelle om min frelse til alle som jeg møtte. Jeg hadde hatt et dypt fall og dersom Gud kunne oppreise meg skulle han få all æren.

Full opprettelse

Når jeg ble borte fra resturanter og gamle venner kom de og spurte «Hva er det med deg Mathisen?» «Ja vil du virkelig vite det så bli med meg inn på kontoret,» svarte jeg alltid da. Slik fikk jeg vitne for mange etter hvert. Jeg fortalte om mitt tidligere liv som kristen, og mitt frafall, men også om min gjenopprettelse. På den måten fikk jeg kraft og seier for hver ny dag. Jeg kom med i Indremisjon både min hustru og jeg, og vi ble mottatt på en veldig god måte. Jeg glemmer ikke tårene på vennenes ansikt når jeg vitnet om hva Gud hadde gjort i mitt liv.

Idag er Odd Mathisen ivrig med i den kristne virksomhet i Horten. Han har i flere år vært med i styre i Indremisjon. Herren hørte også hans bønn om å få et annet arbeide idet han fikk stillingen som bestyrer for Avholdsfolkets Kafe-Selskap's bedrifter i Tønsberg. En stilling han stortrives i. Her kan han igjen arbeide i det faget han lærte seg som ungdom og blant mennesker som han kan oppmuntre. Han tar seg gjerne en tur ned ved kaia og ber

opp sjøfolk eller tar en prat med noen som han forstår er ensomme av kafens faste gjester.

— Når en blir kristen blir man en avholdsmann og Gud åpnet vei til denne oppgaven. Kristenfolket burde drive mere med f.eks. kafevirksomhet fordi det er en fin måte å komme i kontakt med folk på. Jeg stortrives blant eldre og de får jeg også endel kontakt med gjennom mitt arbeide.

— Du er formann i komiteen for fellesmøter i Horten, hvordan ser du på dette med de troendes enhet?

— Jeg ser veldig positivt på at Guds folk kan stå sammen. Når jeg tenker på de murer som var mellom Guds folk før syntes jeg samarbeide i Horten har utviklet seg fint de siste årene. Men det er ennå endel igjen før vi er der jeg tror Herren ønsker vi skal være som Guds folk i en by.

Fornyelse

De siste to år har jeg også på en særlig måte fått oppleve et rikere liv i Gud. Gjennom kontakt med prost Arild Jørgensen har jeg og andre venner opplevet fornyelse i vårt kristenliv (Se artikkel side 4 om det i dette nr.). Jeg har fått sett at den Hellige Ånd er noe vi kan oppleve i vår hverdag. Jeg fylles av glede og takknemlighet når jeg ser hvordan Gud leder og hjelper. Mitt bønneliv har kommet i funksjon. Før var tungtåle noe fremmet og ukjent, nå har jeg

Odd Mathisen er formann i «Komiteen for de evangeliske samfunns fellesmøter i Horten» og representerer Horten indremisjon i komiteen. Fra venstre Kapt. Knut Ytterdal, Frelsesarmeen, prost Arild Jørgensen, Den norske kirke, Bernhard Nesse, Indremisjonen, Kjell Sundby, Metodistkirken, Ola Skogheim og Erling Aasheim, fra det Norske Misjonsforbund, Harald Aasheim, De frie venner, Bjarne Moskvil, Frelsesarmeen, og Odd Mathisen. «Jeg gleder meg ove det gode samarbeide vi har mellom forkynnere og menigheter her i Horten» sier Mathisen. (Foto: Rolf Erik Janøy).

erfart at dette er åndelige realiteter og så for oss i Den norske kirke.

Det jeg har opplevet med Gud har naturlig nok også fornyet min kjærlighet til alt Guds folk. Herren må bevare oss så vi ikke blir fremmede for Åndens liv i vår kirke og ser skjevt på de ting den Hellige Ånd virker fram. Om f.eks. noen skulle gråte i et møte, har vi lett for å dømme dette som svermerisk. Selv syndserkjennelse er nesten borte fra mange kristne kretser i vår tid. Men Gud vil avsløre oss for å iføre oss ny kraft.

— Hvis noen som er frafallen leser dette, har du da en hilsen?

— Jeg vil så sterkt som mulig appellere til at du våkner opp fra den stilling du er i. Slutt med rollespill og si det til Gud som du har det. Løp mot Faderen som står der med åpne armer. Han omfavner deg, han oppreiser deg. Han gir deg en festkledning — Lovet være hans navn!

Mathisen blir både grepet og engasjert når han sier dette, det er ikke vanskelig å merke at det ligger personlig erfaring bak hans appell.

— Å holde seg nær til Gud er det skjønneste som finnes. Du får en helt NY tilværelse. Du får et nytt hjem, ny kone, nye barn og ny livsglede — alt blir nytt! □

Spiss øynene!

Du som er interessert i kr. bøker og plater.

Fra 1980 starter to separate ringer

MEDIA-CLUB

(Kr. plater og kassetter

og

MUSIC-CLUB

(Kr. pocketbøker, talekassetter, plakater).

HØR BARE:

2. hver måned vil våre svært gunstige tilbud sendes ut. Ved siden av Clubtilbudene, vil Music-clubmedlemmer også kunne få bestille plater og kassetter vi fører enda billigere (over 500 titler nå) mens Media-club-medlemmene når som helst kan bestille bøker, talekassetter og plakater (over 250 forskjellige nå) på tilsvarende betingelser som Music-clubmedlemmene.

For nærmere informasjon kontakt NÅ

Boks 387 — 6401 Molde.
Tlf. 072-54 874

Et profetisk budskap:

Sjå eg gjer noko nytt, seier Herren, noko de aldri før har sett. Midt i mørket skal lys stråla fram, i øydemarka skal straumar flyta, det turre land skal bløma. Eg Herren skal gjera dette som inkje menneske kan. Ungdomen skal koma, villig skal dei stå fram til teneste, i heilag skrud skal dei tena meg og byggja mitt hus. Huset mitt er sundrive, men det skal byggjast på ny. Herlegdomen min skal fylla dette huset bygd av levande steinar. Folk skal koma, dei skal koma i hopetal og tilbe for mitt åsyn, seier Herren. De skal gjennom tilbeding og lovsong byggja seg ei trone, ein kongestol, då skal dei bundne løysast, fanger setjast fri og mi kraft kvila over dykk til helse og frelse for heile mennesket, heile familiar skal verta lækte, mann og kone forlikte, borna skal finna tryggleik i eit kristen fellesskap i heim og menighet. Eg åleina skal vera stor, eg åleina skal ha ære den dagen, seier Gud.

KARISMATISK FORNYELSESKONFERANSE

OPPDAL 23.-26. mai

(Pinsen 1980)

Hovedtalere:

RUNE BRÄNNSTRÖM, KJELL HALTORP,
WILLHELM LANGEMYR, ELSA BRÄNNSTRÖM,
ROLF EKELUND, SVERRE GRANLUND.

Øvrige deltakere:

Reidar Svendberg, Terje Rygh, Karsten
Lindstrøm, Erling Frelsøy, Roald Juliussen, Pauli
Stålesen.

Sang: NANNESTAD UNGDOMSMUSIKK

Seminarer som blir avholdt: 1. Åndelig krigføring.
2. De åndelige nådegaver. 3. Kristi legeme. 4.
Guds kvinne.

Åndelig fornyelse

Lovsang — Forkynnelse — Undervisning —
Forbønn — Fellesskap

Program med innmeldingsskjema fåes ved henvendelse til Baptistkirken, 7400 Oppdal. Tlf. (074) 21684 - 21663. For nærmere opplysninger: Ring Hans Rogstad (074) 21663.

Arr.: Oppdal Baptistmenighet.

Herren fornyet min tjeneste...

Guds ord - Vår arv!

*Baptistpastor
Per Storheim:*

*Jeg tror
på
enhet
mellom
alle som
er født
på ny!*

Som pastor for en lokalmenighet i et kirkesamfunn kan en ofte være så engasjert i denne virksomhet at det kan være vanskelig å se helheten i Guds rike. Her forteller baptistpresten i Tistedalen hvordan Herren fornyet han i synet på Guds folks enhet.

Per Storheim (45 år) er født i Bergen. Her vokste han opp i byens 2 korps i Frelsesarmeen, men først 23 år gammel overga han seg til Gud. Han var utdannet pølsemaker, men søkte seg inn på Baptistenes teologiske seminar i Oslo, hvor han gikk fra 1959 til 1963. Han kom sommeren 63 til Ålesund og var pastor der i 2½ år. Siden ble det 5 år i Kristiansund N. Fra 1970 har han ledet baptistmenigheten i Tistedal ved Halden. En menighet som snart kan feire 100 års jubileum, en menighet som har fornyet sitt lokale både innvendig og utvendig, men som også er åpen for åndelige fornyelses tider!

Da Herren gav meg klarhet i spørsmålet om Guds folks enhet fikk min tjeneste en ny mening. Jeg mistet ikke noe av det Gud hadde vist meg i sitt ord hverken om dåp eller noe annet. Det hele ble beriket og løftet ut fra firkanter og bås-tenking og inn i Åndens helhet, sier pastor Per Storheim.

Lengsel etter enhet

Storheim forteller at han i mange år var både søkende og spørrende etter et fellesskap som ikke var tradisjonsbundet og begrenset. Et fellesskap som var noe mere enn en årlig demonstrasjons uke med fellesmøter.

— Jeg hadde vært med i ekumenisk arbeide på teologisk basis. Jeg opplevet det slik at vi måtte legge bort noe av våre særegenheter, å løpe hinder over dyrebare sannheter i Guds Ord for at vi så skulle kunne møtes ved nattverdsbordet. En slik enhet fant jeg uaktseptabel og uten visjon og glede. Ekumeniske kontakt-kretser inspirert av Kirkenes Verdensråd o.l. søker enhet ved læremessige kompromiss og teologiske drøftinger. Dette kan bare bli en teoretisk form for fellesskap som jeg etter hvert måtte ta avstand fra. Jeg sto også skeptisk til de fellesbestrebelse som utgikk fra den karismatiske vekkelsen. Jeg var tross ånds-dåp i unge år en tradisjonell baptist. Jeg hadde f.eks. et strengt firkantet syn på nattverden som bare for *troende* døtre. Men da jeg kom ut i pástortjeneste viste det seg at virkeligheten ikke alltid stemte med det teologiske skolemønster. Vi hadde i menigheten i Ålesund en broder som var en god støtte for den lille menigheten, men han var ikke troende døpt. Han var med å gav sin tiende, og støttet opp om virksomheten på alle måter. Når vi på disse områder regnet han som en bror, hvordan kunne jeg da nekte han nattverdfellesskap? Det ble klart for meg at det ikke var min sak å bestemme andres verdighet i Guds rike.

Menigheten i baptist-kirken i Tistedal er glad i Guds Ord. Det eneste man fikk berget da det gamle lokalet brant var menighetens bibel. Her deler Storheim ut fra Ordet.

Himmel-lys

— *Hvordan var din åndelige bakgrunn rent personlig?*

Jeg hadde mange år i menighetsliv før jeg opplevet gjenfødel-se. Jeg var med i kristne kretser av sosiale årsaker, kameratskap og familiebakgrunn. Jeg skydde

«Vi må løftes ut fra firkanter og bås-tenking og inn i Åndens helhet», sier pastor Per Storheim.

vekkelses-møter og gikk alltid ut når det ble innbydelser til frelse. Men så kom det en ivrig broder som heter Arvid Haukeland fra «Salem», Oslo til Bergen som ungdomsevangelist. Han så jeg gikk ut så han fanget meg opp etter et møte. I øsende regnvær sto min hustru og jeg i samtale med Haukeland i 2 timer. Der ute i regnet tok vi begge to en konkret avgjørelse for Kristus.

Da jeg kom til Baptistenes teologiske seminar i Oslo var det en veldig overgang fra yrkes-aktiv tjeneste og til skolebenken. Etter en tid kom jeg inn i et fryktelig åndelig mørke. Følte meg helt tom og alt var svart. Jeg var sikker på at jeg hadde tatt feil av Guds kall og lovet Gud at om han bare førte meg ut av dette mørke skulle jeg love å reise hjem igjen. En dag lå jeg i stor nød og ropte til Gud på rommet mitt. Etter hvert kom flere av de andre elevene inn å begynte å be for meg. Det var et veldig fint og åndelig kull jeg gikk sammen med. Flere av disse var døpt i Ånden, men jeg kjente lite til slike opplevelser. Da de la hendene sine på meg ville jeg rive meg løs å gå ut,

jeg ville være for meg selv i min nød. Men de holdt meg formelig fast mens de ropte til Gud for meg. Til sist bare sluppet jeg av innfor Guds ansikt mens den andre ba. Da opplevet jeg et himmel-lys som splittet mørke i mitt indre. Jeg opplevet bokstavelig som skriften sier at «min munn ble fylt med lovsang». Jeg fikk en veldig kraft og overbevisning om at Gud var med meg. Jeg kunne ikke vitne av bare glede på flere dager. Da jeg kom til menigheten i Ålesund opplevet vi en rik tid sammen med den kjempende flokken. Der fikk jeg tunger og tydingens gave. Den åndelige frigjørelsen hjalp meg til ikke å streve i egen kraft og kunnskap.

Strids-larm vekket meg

— *Tross din ånsdåp var du skeptisk til fornyelses-vekkelsen i vårt land?*

En menighets-leder har lett for å bli opptatt av sin egen lille «akerteig» i Guds rike. Man blir lett fryktsom for alt som kan berøre noe av det en selv stiller med. Når venner i menigheten ville ha besøk av predikanter som var representanter for fornyelses-vekkelsen var jeg skeptisk. Ikke minst var jeg kjølig innstilt til meget av det fellesarbeidet som foregikk nede i Sarons Dal. Uten å sette meg særlig inn i saken hadde jeg på avstand bestemt meg for at dette ville jeg ikke har noe med å gjøre. Men så brøt striden omkring personen Aril Edvardsen ut for fullt midt i 70 årene og saken ble formelig umulig og unngå. Jeg fulgte derfor interessert med da Edvardsen ble intervjuet i et TV-program. Den saklige og broderlige måte han svarte på vekket til ettertanke. Dersom en person som har fått så mange slag og spark og uthengt som en ubibelsk vranglærer, etter en slik behandling kan være så lite opptatt av å forsvare sin egen person, da forstod jeg at ingen kunne ha en slik innstilling uten å ha med Gud å gjøre. Jeg bestemte meg for å skaffe førstehånds opplysninger. Gjennom denne interesse kom jeg i nærkontakt med den fornyelses-vekkelse som foregår i mange menigheter i vårt land i dag. Vi sendte bl.a. bud på evangelist Åge Åleskjær og den møteserien gav støtet til en ny tid for hele menigheten. Gud ble ikke bare noe vi snakket om i møtene, det ble liv og realiteter. Sammen med menigheten opplevet jeg at Gud gav oss en visjon for helheten i Guds rike. I

denne vekkelse fant jeg det som jeg hadde søkt, et bibelsk fundament for enhet.

Kristus i sentrum

Dette er en enhet, ikke på et teologisk, men et åndelig plan. Det er som med frelsen, det er vanskelig å forklare det som erfares. Jesus blir Herre og den sentrale både for den enkelte og i menigheten. Vi får se at vi er født inn i et ånds-felleskap som gjør alle gjenfødte til brødre og søstre. Vi behøver ikke kreve at andre skal bli lik oss. Når vi mottar Guds kjærlighet ved den Hellige Ånd så forsvinner «båsene». Vi lærer og akseptere hverandre som gjenfødte mennesker i Kristus. Jeg tror et slikt grunnsyn vil være et vitnesbyrd for verden omkring oss. Folk her i Tistedalen f.eks. kommer ikke å hører på våre prekner. Men de følger med i våre handlinger. De kristnes opptreden på et sted blir vår egentlige forkynnelse til folket. Om verden ser konflikt og strider mellom de troende så taler det langt sterkere enn all verdens prekner i våre møter om fred og forsoning. Vi fikk erfare noe av dette i praksis da pastor Birkeland i Metodistkirken innbød oss til å være med i deres kirke mens vi ombygde vårt eget lokale. I 7 mnd. hadde vi alle våre møter felles. Vi bare byttet på å tale og lede. Vi forsøkte ikke noe kompromiss mellom baptisme og metodisme. Det var aldri snakk om å kutte ut noe, men vi opplevet hverandres egenart og lærte hverandre å kjenne på en berikende måte.

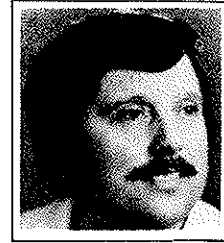
Livsførsel

— Hvilke forventninger har du for menigheten framover?

Menigheten jeg betjener her i Tistedalen har alltid vært åpen for Åndens liv. De er grunnfestet i Ordet og helt fra grunnleggelsen i 1884 har menigheten hatt pastorer som har åpnet for den Hellige Ånds gjerning. Severin Larsen betjente menigheten i to perioder. Da Lewi Pethrus kom til Halden år 1900 skriver han om hvilken åpenhet menigheten i Tistedalen hadde for åndens liv. Pastor Brønnum holdt en tale om Åndens oppgave i menigheten som gjorde et sterkt inntrykk på Pethrus, så menigheten var åpen for pinsens ånd før det fantes noe «pinse-menighet». Men vi kan ikke leve på gamle minner. Jeg forventer at vi i denne tidsalders avslutning vil opplev et felleskap mellom kristne fremvirket av vekkelse og åndsutgytelse.

Jeg tror også på en klar front mot verden. Ikke som før i tiden da man skulle skille seg ut ved klesdrakt og hårfasonger. Det som skal skille oss ut er et indre liv som ved Åndens fylde preger vår livsførsel. Dette vil vise verden at vi har noe godt som de ikke har. For all menighetsvirksomhet håper jeg at Jesus Kristus blir det samlende punkt og all vår virksomhet må være konsentrert om HAM. En av våre mest aktive sa etter vi hadde opplevet denne fornyelse i menighetslivet. «Tenk hvor meget vi har gått glipp av!» Uten Åndens liv går vi glipp av det vesentligste i vår tjeneste for Gud. □

ARIL EDVARDSEN

Liljer fra Dalen

LEVE I GUDS NÆRHET

Overalt i Bibelen finner vi uttrykket «Guds åsyn» — dvs. være for Guds åsyn, leve for Guds åsyn.

I Jonas bok leser vi at da profeten Jonas ikke ville adlyde Guds kall om å gå til Ninive med Guds budskap, så gikk han ombord i et skip som skulle til Tarsis «for å fly bort fra Guds åsyn».

Prøvde egentlig Jonas å fly bort så langt at Gud ikke kunne se han mere? Nei, uttrykket «Guds åsyn» skulle de fleste steder heller ha blitt oversatt med «Guds nærvær» — for det å leve for Guds åsyn, betyr å *leve i Guds nærvær*. Og det å leve i Guds nærvær betyr igjen å leve, vandre, og røre seg i den Hellige Ånd.

Derfor ber David i Salme 51: «Kast meg ikke bort fra ditt nærvær (åsyn), ta ikke din Hellige Ånd ifra meg».

Når vi lever i Guds nærvær, så lever vi i den Hellige Ånd og da skjer Guds vilje gjennom oss.

Det er umulig å leve i Guds nærvær og samtidig gjøre imot hans vilje. Det er umulig å leve i Guds nærvær og ikke adlyde Guds røst.

Profeten Jonas var Guds mann for sin tid. Han levde i Guds nærvær og Guds vilje skjedde igjennom ham.

Men egentlig fikk Jonas en befaling fra Gud som han ikke ville adlyde. Der han levde i Guds nærvær, hørte han plutselig, «Gå til Ninive!»

Dag etter dag talte Gud til ham: «Gå! Gå! Gå til Ninive!» Men Jonas ville ikke.

Men der i Guds nærvær holdt han på å bli gal. Igjen og igjen lød det: Gå til Ninive!

Han måtte trekke seg tilbake fra Guds nærvær, han måtte bli «litt sløv». Men snart lengtet han etter Guds nærvær igjen og søkte inn i Gud, og da hørte han straks igjen: «Gå til Ninive!»

Slik gikk uke etter uke, dag etter dag. Han holdt ikke ut. Det måtte bli enten eller. Han måtte forbli i Guds nærvær og adlyde, eller nekte og adlyde og fly bort fra Guds nærvær.

Han valgte det siste. Han stod opp for å fly bort fra Guds nærvær!

Etter mange trengsler og prøvelser fikk Gud endelig igjen sin vei med Jonas, og han kom inn i Guds nærvær igjen. Med ett fikk han igjen Guds budskap: «Gå til Ninive». Men denne gang adlød han og forble i Guds nærvær.

Denne sannhet gjelder også oss idag. Det å leve i Guds nærvær, det å leve i den Hellige Ånd, er å leve i Guds vilje og å adlyde ham i alt. Det er å være korsfestet med Kristus, og ikke lenger leve selv, men at Kristus lever i oss.

Presten Sakarias profeti skal og bør oppfylles på oss alle.

Pastor Per Storheim leder forsamlingen i lovsangskor sammen med menighetsmusikken. «Herren har fornyet våre sammenkomster».

NORDISK KONFERANSE FOR ÅNDELIG FORNYELSE

Nå er det Norges tur!

Etter at det har vært holdt to NORDISKE fornyelses-konferanser (Katari-na kyrkan i Stockholm 1977 og i Helsingfors 1978) skal nå den tredje Nordiske fornyelses-konferanse legges til Oslo. Den holdes i tiden onsdag 30. april til søndag 4. mai 1980. Konferansen skal være i Oslo Konserthus, og vil være åpen for alt Guds folk.

Konferansen vil ha taler fra alle de nordiske land, bl.a. kommer biskop Helge Fosse fra Sverige. Men de fleste av taferne vil naturlig nok være nordmenn. Taler ellers i kveldsmøtene vil bl.a. være Hans Jacob Frøen, Kjell Sundby, Erik Ewalds, Aril Edvardsen og Erik Larsson. Michael Harry vil holde bibeltid om «Bot», Sven Nilsson om «Guds ord er sannhet» og Harald Dysjeland om «Kristen enhet».

Det vil bli seminarer om «Den kristne familie». «Helbredelse» ved Dr. Nils Røhnebeck, «Åndelig kriføring» ved Åge Åleskjær, «Livet i Ånden» ved Kjell Sundby, «Guds ledelse» ved Rolf Ekelund. «Levende menighetsliv» ved Rolf Erik Janøy og et seminar om «Kristen sang og musikk». Motto for konferansen er: Joh. 13,34:

«Et nytt bud gir jeg dere, at dere skal elske hverandre».

De ulike menighets-ledere som står bak konferansen håper den vil være med å styrke det norske kristenfolks enhet i Kristus. Til et vitnesbyrd både for Guds folk, og for verden.

En hovedkomite med arbeidsutvalg har alt i lengere tid vært i arbeide med å forberede konferansen. Hensikten med konferansen er fortsatt slik det ble formulert ved innbydeisen til den første nordiske konferansen:

«I kirker og menigheter og tusenvis av bønne-grupper over hele Norden har vi i de seneste år oppleve en åndelig fornyelse. Mange har fått sine øyne åpnet og har uavhengig av samfunns-grensener, fått oppleve liv og felleskap i Jesus Kristus. Nå er det en lengsel etter å dele erfaringer med hverandre. Vi vil spørre: Hvor går veien videre? Hva sier Gud til sin menighet?»

Uten tvil har også Herren noe å si til det norske kristenfolk i denne tid. Derfor innbys alle lengtende og søkende kristne til å være med å dele samfunnet med trossøsken i ulike leire. Arrangørene oppfordrer alle kristne rundt om i landet å være med å be for NORDISK FORNYESES-KONFERANSE!

Be om at den Hellige Ånd skal gjøre Jesus stor og Ordet levende. At

kjærligheten til Jesus og hverandre må binde kristenfolket sammen i endetiden — slik at Gud kan få sin vei med oss!

Blant de som står som innbydere til «Nordisk Konferanse for åndelig fornyelse» er følgende forkynnere (alfabetisk rekkefølge):

Major Arne og Jenny Braathen, pastor Harald Dysjeland, evangelist Aril Edvardsen, pastor Rolf Ekelund, pastor Tom Erlandsen, pastor Hans Friberg, undervisningsleder Jan Helge Frøen, pastor Hans Jacob Frøen, pastor Sverre Granlund, sokneprest Carl Frode Hilton, pastor Leif Jacobsen, pastor Rolf Erik Janøy, pastor Per Juvang, major Åse Marti, president i FGBM Kåre Nordli, pastor Harald Wessel Nørberg, pastor Reidar Svedberg, pastor Kjell Sundby, lege Frank Åbyholm.

For nærmere orientering og påmeldings-skjema skriv til:
«Nordisk konferanse for åndelig fornyelse»
Boks 5105 Majorstuen,
OSLO 3.

Påmeldingsfrist 15. april!

Oslo Konserthus med sin storsal og mange mindre auditorium vil nyttes til møter og seminar under «Nordisk konferanse for åndelig fornyelse» i tiden 30. april

til 4. mai i år. Man venter innrykk fra mange kanter av landet og fullsatte hus slik det er her under et av Aril Edvardsens møter i Konserthuset.

Oppbyggelse av Kristi legeme gjennom fellesskaps grupper

Av:
Roy Harthern

Roy Harthern er en lederskikkelse i amerikansk kristenliv idag. Han er pastor i en av Assemblies of Gods største menigheter (en organisert pinseretning i USA) som ligger rett ved Walt Disney World, i Winter Park, ved byen Orlando i Florida. Da han kom til Calvary Assably i 1970 hadde menigheten 200 medlemmer som lå i sterk inbyrdes strid. (Det fortelles at man endog kastet rå egg mot hverandre, og tappet luften ut av hverandres bilringer). Roy Harthern begynte å undervise om tilgivelse, forsoning og enhet og det ble lagt et grunnlag for menighetsvekst. I løpet av 9 år har nå menigheten vokt til over 5000 medlemmer og blir betegnet som en av de mest hurtigvoksende menigheter i USA. De har et registrert frammøte på søndagsskolen (som i USA også utgjør bibelstudier for voksne) på over 4000 hver søndag. Menigheten har forøvrig fire samlinger hver søndag og planlegger nå et nytt bygg for å få plass til å de mange nye medlemmer. Det er kommet inn troløfter for over 25 millioner kroner til det nye kirkebygget. Menigheten vokser stadig med fra 50 til 100 medlemmer hver mnd. I 1978 var Roy Harthern i Stockholm og underviste på en konferanse om menighetsvekst sammen med Yonggi Cho for skandinaviske predikanter. Harthern er også redaktør og utgiver av bladet *WMA* som er et ledende organ for fornyelsesbevegelsen i USA, vi har hentet denne artikkel fra

CALVARY
ASSEMBLY

Calvary Assembly

For tre år siden var jeg misfornøyd med min tjeneste. Som pastor i en raskt voksende menighet på over 4.000 burde jeg ha vært tilfreds. Men jeg ble klar over at min forsamling var blitt et karismatisk stevne-senter. Det var flere og flere av medlemmene som hverken min hustru eller jeg kjente ved navn. De var fjerne og fremmede for meg. Mange av dem følte at de bare var **en** i massen, at de ikke hørte med som individer.

Den naturlige løsning på denne situasjon var å ansette hjelpepastorer som kunde dele arbeidsbyrden. Dette hjalp litt i begynnelsen, men var ikke noen virkelig løsning. Hvorledes kunne dette viktige behov dekkes?

Jeg vendte meg til Skriften for å finne svar på dette. I Det Nye Testamente fant jeg at de troende ikke bare hadde offentlige møter, men også kom sammen i hjemmene. (Ap.gj. 2:46, 5:42 og 20:20). For de ny-testamentlige kristne var menigheten ikke et lokale. Den var en enhet, et legeme knyttet sammen av troende som endog var villige til å selge sin eiendom om det var nødvendig, for å hjelpe de fattige medlemmer i forsamlingen.

Mens jeg fortsatte å undersøke i Skriften, fant jeg også en annen interessant sannhet. Som hyrde for en voksende forsamling hadde Jesus selv de samme problemer som jeg hadde. I Matteus står det om Jesus, at «da han så folket, ynkedes han inderlig over dem; for de var ille medfarne og forkomne, lik får som ikke har hyrde». De var adspredt og nødlidende. Da formante han sine disipler at de skulde «be høstens Herre drive arbeidere ut til sin høst,» for å ta seg av fårene.

Jeg begynte å re-vurdere min tjeneste i lyset av disse ordene. Jeg ble klar over at fremgang i min tjeneste avhang av hvorledes jeg hadde omsorg for menighetens medlemmer, og ikke av hvor mange som kom til formiddagsmøte eller hvor

mange sykebesøk jeg gikk på, eller hvor mange prekener jeg holdt. Min fremgang som pastor var ene og alene avhengig av hvor meget jeg kunne gi vidre det Gud hadde gitt meg. Og hva mener jeg med det?

I 2. Timoteus 2:2 leser vi: «og det som du har hørt av meg i mange vidners nærvær, overgi det til trofaste mennesker som er duelige til også å lære andre!» Med andre ord, for å kunne gi vidre det jeg hadde fått, måtte jeg finne andre jeg kunde lære opp slik at de igjen kunne

«Vårt samfunn med mennesker — vårt fellesskap med brødre og søstre i Krisus — avspeiler vårt samfunn med Gud».

lære andre. Dette er måten jeg kan utvide min tjeneste på: gjennom disipler som lærer andre å bli disipler. Da denne sannhet ble satt ut i praksis begynte disippelvirksomheten og gruppe-fellesskapet i hjemmene å vokse fram.

Jeg ble klar over at det hele måtte begynne med meg selv. Min hustru og jeg startet regelmessige møter med de andre pastorene og deres hustruer samt personalet og deres hustruer. Til tross for at vi hadde samarbeidet i flere år, hadde vi fremdeles ikke det innvidde personlige fellesskap som jeg visste Gud ønsket at vi skulle ha. Vi trengte til å bli kjent med hverandre, å akseptere hverandre, og å tjene hverandre. Når vi nå kom sammen, begynte vi å åpne oss for hverandre, og ta del i hverandres personlige behov og lengsler, ja, å bli ett hjerte og ett sinn. *Vi kunne ta av oss maskene.*

Medlemmene i min gruppe begynte å ta kontakt med andre menighetsmedlemmer og gi dem del i denne tjenesten, ved å skape kon-

takter og undervise i disippelskap. Etterhvert ble flere grupper dannet, inntil vi idag har flere hundre fellesskap-grupper over hele Central Florida. Medlemmene får lære hvad fellesskap virkelig er og betyr.

I de vanlige kirker finnes det idag dessværre svært lite virkelig fellesskap og samfunn. Det kan nok være førsteklases undervisning, vakker sang, gripende bønn og tilbedelse, — men det er umulig å ha virkelig samfunn bare ved å sitte i en benk å se nakkene på dem som sitter foran. Hver søndag kommer det folk til menigheten som er nedtrykt og har problemer, er syke, trette og nedslåtte. Men fordi de fleste har på sine religiøse masker, er det ingen som blir klar over deres behov, og de får ikke hjelp.

I hjemme-fellesskaps-gruppene kan folk åpne seg. De blir en familie som er glade i hverandre og har omsorg for hverandre. Dette er noe som skulle finnes i enhver familie. Men dessverre er det ikke alle familiemedlemmer som ønsker å delta i fellesskapet, og mange familier er splittet. I en åndelig familie — en fellesskaps-gruppe — er hovedforskjellen den at alle medlemmene er villige til å delta.

Slik jeg ser det finnes det syv grunnleggende mål for fellesskapsgrupper.

1. Samfund med Gud

I fellesskaps-grupper får medlemmene anledning til å praktisere bønn og tilbedelse. De kommer frem for Gud å søker Hans åsyn på en mere personlig og dypere måte enn det er mulig i de fleste kirke- og menighetsgudstjenester. De kan tjene Herren og bli betjent av Ham.

2. Samfund med hverandre

Bibelen bruker stadig uttrykket «hverandre» for å fremholde hva slags fellesskap vi kristne skal ha når vi kommer sammen. Vi skal elske, hverandre, oppbygge hveran-

«Når vi nå kom sammen, begynte vi å åpne oss for hverandre, og ta del i hverandres personlige behov og lengsel, ja, å bli ETT hjerte og ETT sinn. Vi kunne ta av oss maskene».

PIONEREN vil bringe flere artikler om fellesskapsgrupper. Etter at du har lest denne artikkel forstår du sikkert hvorfor.

Fellesskaps-grupper skal IKKE erstatte møtevirksomhet, men er et nødvendig og viktig bidrag til et mere bibelsk og allsidig menighetsliv.

dre, være innvidd til, påminne, hilse, motta, ha omsorg for hverandre, være likesinnet, ære, tjene, oppmuntre til kjærlighet og gode gjerninger, tåle hverandre, tilgi, underordne oss, trøste, formane, bekjenne våre feil, be for hverandre, tjene hverandre, være gjestfri, ha samfund med hverandre og bære hverandres byrder. Det er umulig å gjøre de fleste av disse tingene ved å bare å sitte i møter. Men som medlemmer av en fellesskapsgruppe som møtes ukentlig, kan vi gjøre det.

Men medlemmene av en slik gruppe begrenser ikke sitt fellesskap bare til et ukentlig møte. Grupper kommer ofte sammen om sosiale oppgaver og familie-utflukter. Eller f.eks. til fellesmiddager og kveldsmåltider hvor hele familien kan være med. Enkelt-medlemmer møtes også i løpet av uken for å bli bedre kjent med hverandre. Fellesskapsgruppen blir som en utvidet familie for sine medlemmer, med all den glede og det ansvar som finnes i en vanlig familie.

I 1. Joh. 4:20 står det at vi ikke kan elske Gud, som vi ikke har sett, hvis vi ikke elsker vår bror som vi har sett. Du kan ikke ha en klar kanal oppad til Gud og samtidig ha noe imot din bror i ditt hjerte. Du kan ikke være avvisende mot din kone og behandle henne med taushet, og samtidig be og prise Gud med høy røst. Vårt samfunn med mennesker — vårt fellesskap med våre brødre og søstre i Kristus — *avspeiler vårt samfunn med Gud.*

Fellesskaps-grupper er åpne for alle som ønsker å delta — ikke bare for dem vi liker eller som er enige med oss i alt. Det er omgangen med mennesker som vi har vanskelig for å elske som virkelig får oss til å vokse og modnes åndelig.

I fellesskaps-gruppene kan vi også lære å gi og motta formaninger. Dette er noe vi alle trenger. Jeg kan ta imot en irettesettelse fra en som jeg vet elsker meg og bare ønsker det beste for meg. Men det er vanskelig å ta imot irettesettelse fra dem som bare har til hensikt å undertrykke meg. Jeg har ingen rett til å irettesette noen som jeg ikke er bundet sammen med i et kjærlighetsfellesskap.

3. Gjensidig tjeneste

Kristendommen var aldri ment å være en tilskuere-religion. Den nytestamentlige menighet var ikke en bygning hvor folk kom sammen en times tid eller to søndag formiddag for å høre en preken. Den menighetsform hvor en enkelt pastor skal betjene hele forsamlingens behov er fremmed for Det Nye Testamente. Tvertom var det slik at den nytestamentlige menighet var en dynamisk, aktiv, bevegelig, kraftfull *organisme*, fylt av den Hellige Ånds liv og kraft. Menigheten var et legeme som bestod av gjenfødte mennesker som gjensidig tjente hverandre.

I Efeserne 4:15-16 forklarer Paulus hvorledes menigheten skulle virke. «Men at vi, sannheten tro i kjærlighet, i alle måter skal vokse opp til ham som er hovedet, Kristus, av hvem hele legemet sammenføytes og sammenknyttes ved hvert bånd som han gir, og vokser sin vekst som legeme til sin oppbyggelse i kjærlighet, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver del især».

Det Nye Testamente gjør det klart at hvert medlem av Legemet har visse gaver og evner som skal brukes til oppbyggelse av hele legemet. I små grupper får medlemmene frihet til å oppdage sine spesielle gaver, sammen med kjærlig oppmuntring av brødre og søstre, og å utvikle dem uten frykt for å gjøre feil eller dumme seg ut. Istedenfor å se hen til pastoren for *alle* tjeneste, blir de fri til å tjene hverandre, og således blir hele legemet oppbygget i kjærlighet.

«I hjemme-fellesskapsgruppene kan folk åpne seg. De blir en familie som er glade i hverandre og har omsorg for hverandre».

4. Lære å vandre i den sannhet vi kjenner

For de fleste av oss kommer ikke de problemene vi møter i vår daglige vandring som kristne av mangel på lærekunnskap. *De fleste av oss har hørt mere lære enn vi har maket å praktisere.* Behovet er ikke en-

da mere belæring. Vi trenger å lære og *vandre* i den sannhet vi allerede kjenner.

Her kan igjen fellesskapsgruppen bli til stor hjelp. Den er ikke et sted hvor man skal få mere lære-undervisning, men et sted hvor vi kan dele med hverandre insikt og erfaring angående den lære vi mottar i menighetsgudstjenesten hver søndag. De mennesker som kommer til møtene i Calvary Assembly, har med seg sine bibler, og notater under gudstjenesten. Slik kan de bruke disse notatene når de kommer sammen i gruppene, til å hjelpe seg når de samtaler praktisk om Guds Ord. Vi må la Ordet «bli kjød» — i oss.

5. Hyrdetjeneste - sjelesorg

Fellesskaps-gruppene sørger ikke bare for gjensidig tjeneste mellom medlemmene, men de gir også hvert enkelt medlem nødvendig sjelesorg. Hver fellesskaps-gruppe ledes av en leder som er godkjent av pastoren og opplært av ham.

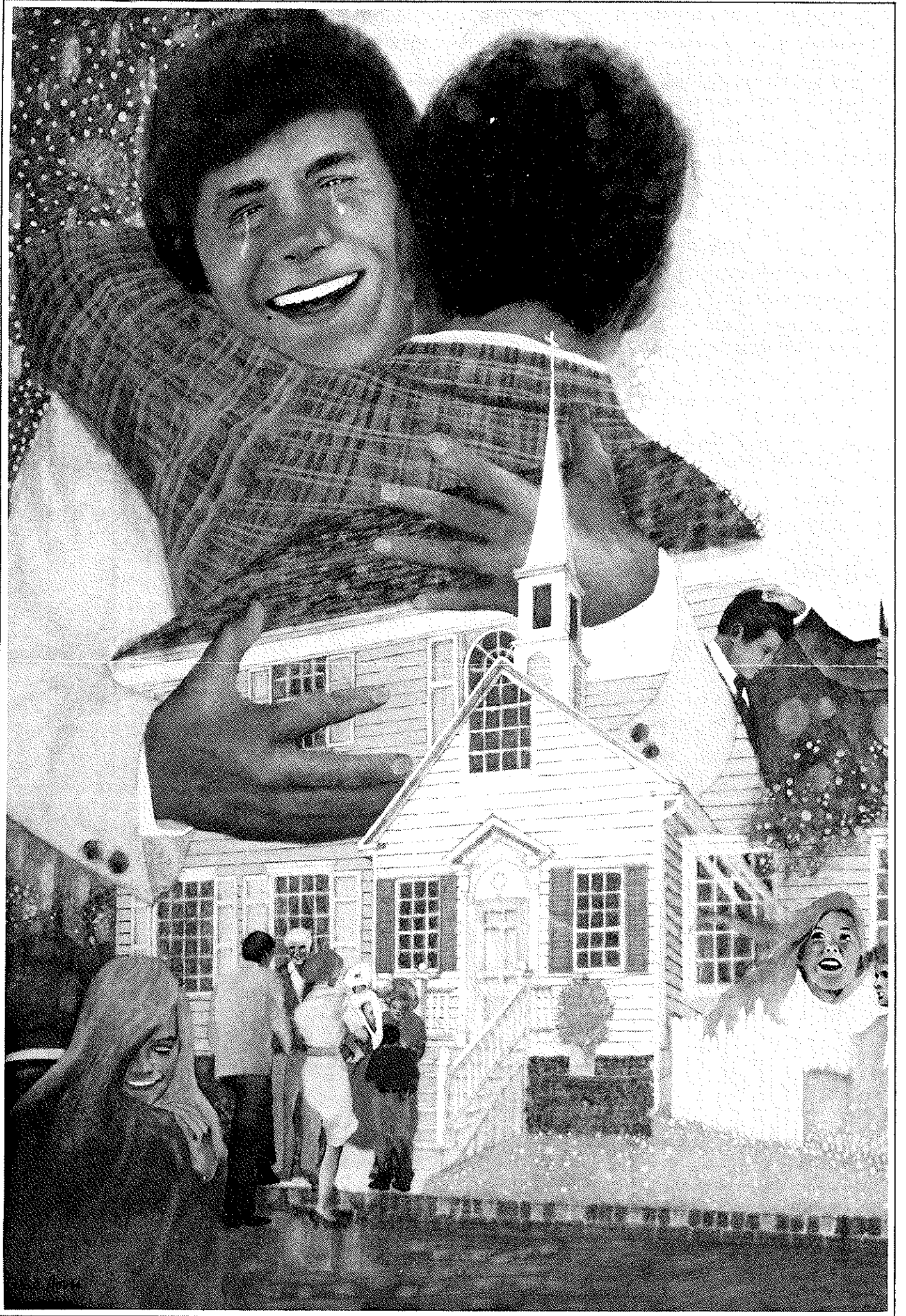
I Calvary Assembly er hver gruppe-fellesskaps-leder underordnet en tilsynsmann, som har hyrdemessig ansvar for flere fellesskaps-grupper. Denne er i sin tur ansvarlig overfor en hel-tids ansatt pastor, eller eldstebroder, som igjen er ansvarlig overfor pastoren. På denne måte sikrer man seg at hyrdeomsorgen for hvert medlem blir kanalisert på en ansvarlig og sunn måte.

6. Disippelopplæring og lederskap

Fellesskaps-grupper gir anledning for hvert enkelt medlem til å få skikkelig disippelopplæring. Etter en passende tid blir skikkede medlemmer innsatt i lederposisjon, for at de videre kan lære opp andre disipler, og på den måten oppfylle den store misjonsbefalingen: «gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler».

7. Evangelisering og vekst

Fellesskaps-grupper kan bli et effektivt redskap for evangelisering. Hver enkelt av oss møter mange ufrelste som ikke går til kristne møter, men som godt kan tenkes å

komme til en sammenkomst med bevertning i et privat hjem. Det har ofte hendt i vår menighet, at folk som sannsynligvis aldri har satt sine ben i en kirke, har tatt imot Kristus i den kjærlige atmosfære som råder i et fellesskaps-husmøte.

Det er klart at fremgangen og veksten i en fellesskaps-gruppe er

«Det er omgangen med mennesker som vi har vanskelig for å elske som virkelig får oss til å vokse og modnes åndelig».

sterkt avhengig av ledelsen. I Calvary Assembly bringer vi ikke inn ledere utenfra; vi utvikler ledere blant medlemmene i våre egne fellesskapsgrupper.

Kanskje den viktigste siden ved utviklingen av ledere, er å finne de som vil dele pastorens nød og arbeid, som ser hans visjon, som hører hans røst, som underordner seg ham og som er forenet i en enhet med ham og de andre ledere. Uten dette slags lojalitet og enhet kan fellesskaps-grupper bli et skillende element som splitter menigheten.

I salme 133 finner vi de goder som springer ut av en slik enhet: «Se, hvor godt og liflig det er at brødre også bor sammen! Det er som den gode olje på hodet, som flyter ned på skjegget, Arons skjegg, som flyter ned på sømmen av hans kledebon, som Hermonsdugg, som flyter ned på Sions berg; for der har Herren satt velsignelsen, liv inntil evig tid».

Dette er grunnen til at tjenesten å lære opp og fostre disipler er så viktig. En disippel er en elev under disiplin, som *frivillig* har latt seg underordne for å bli opplært.

Å lære opp disipler er ikke å bringe folk under en lov, men under frihet. Det betyr ikke å tvinge folk, men å bringe dem til åndelig modenhet. Disippelopplæring betyr ikke å dominere mennesker, men å utvikle dem til deres fulle mulighet for Gud. Det er ikke å begrense mennesker, men å frigjøre dem i deres egen tjeneste. En disippel er en som har lært å underordne seg under en

ledelse og vil derfor selv være istand til å utøve autoritet.

Det Nye Testamente illustrerer klart dette prinsipp i Lukas 7:7-8. Den romerske høvedsmann som sendte bud til Jesus for at hans tjener skulle bli helbredet, sa at Jesus bare behøvde å si et ord, så ville hans tjener bli frisk.

«For», sa han »jeg er også en mann som står under overordnede, men har stridsmenn under meg igjen; og sier jeg til den ene: Gå! så går han, og til en annen: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! så gjør han det».

Høvedsmannen var klar over at Jesus hadde myndighet fordi han var underordnet under sin Fader. Fordi han forstod prinsippet om delegert myndighet, var han klar over at den autoritet han hadde over sine tjenere, igjen skrev seg fra at han selv var underordnet dem som hadde autoritet over ham.

Jesus er vårt forbilde. Han hadde stor myndighet fordi han var underordnet sin Fader. Men han brukte ikke sin myndighet til å herske over andre. Han tok på seg en tjeners skikkelse og vasket sine disiplers føtter. Han lærte dem både ved sitt eksempel og ved sine ord, at den som ville være stor i Guds rike må være *tjener*. Veien oppover i Guds rike er veien nedover.

De som ønsker å ha myndighet som ledere i fellesskaps-grupper må først selv underordne seg dem som har autoritet. Hvis de ønsker å skape disipler, må de først selv bli disipler. De må ha en tjeners hjerte og innstilling, akkurat som Jesus hadde.

Når man skal utvikle ledere er det

«Jeg har ingen rett til å irettesette noen som jeg ikke er bundet sammen med i et kjærlighets-fellesskap».

også viktig å se etter menn og kvinner som har ekte hyrdesinn.

Salme 23 gir et vakkert bilde av Jesus som den Gode Hyrde. Som under-hyrder må vi følge hans ek-

sempel. Den Gode Hyrde sørger fullstendig for sine får. Han leder dem på rettferdighets stier. Han leder dem til gode gressganger og vann, og vandrer sammen med dem gjennom dalen. Han sørger for både disiplin og trøst. Han inspirerer også flokken til å søke de evige verdier.

Esekiel 34 forteller oss at en hyrde styrker de svake, helbreder de syke, forbinder de sønderbrutte (hjerter), fører tilbake de bortdrevne og søker de fortapte.

I Johannes 10:14, forteller Jesus, den Gode Hyrde, sine disipler at en hyrde kjenner sine får og kjennes av dem. Han kaller dem ved navn. Han leder og beskytter dem. Han setter sitt liv til for fårene.

Lederne i våre fellesskaps-grupper fungerer som underhyrder

«Veien oppover i Guds rike er veien nedover».

for flokken. De tjener de svake, de syke og de sønderbrutte. De oppsøker de bortkomne og samler inn igjen de villfarne. De kjenner sine får ved navn og er kjent av dem.

I vår menighet gir vi anbefaling til slike fellesskaps-ledere som kan være en forlengelse av vår tjeneste. Vi legger våre hender på dem og mottar dem som vi mottar Kristus. Det er ikke de eldste som innvier og innsetter disse lederne, det er den Hellige Ånd.

Pastorer i andre menigheter har spurt meg om denne fremgangsmåten bærer frukt. Jeg kan si: Vi har sett folk bli helbredet. Vi har sett ekteskapet gjenopprettet. Vi har sett alvorlige familieproblemer bli løst. Og Calvary Assembly er blitt kalt den «hurtigst voksende menighet i landet».

Jeg tror at fellesskaps-gruppene er den eneste fremgangsrike måte vi kan ivareta hyrdetjenesten på.

Våre benker er ikke lenger fylt med tilskuere. Tilskuerne er blitt deltagere med omsorg for hverandre.

Dette er frukt av fellesskaps-gruppene i hjemmene. □

Oversatt av: Andreas Haga

Her kommer 3. og siste del
av artikkelserien
**FORNYELSEN I ALLE
KIRKESAMFUNN**
skrevet av Leif Jacobsen

Nye skinnsekker

Jeg har tidligere understreket at det som særpreger fornyelsen, som går frem innfor de forskjellige kirkesamfunn i våre dager, er at det skje en fornyelse av det Gud har skapt. Vi skal se litt videre på viktige særpreg ved fornyelsen. Vi aner nemlig idag konturene av de nye skinnsekkene som Gud vil at fornyelsen i den siste tid skal flyte igjennom.

En fornyelse av de åndelige tjenester

I Efes. 4,11 står det: «Og det er han som gav oss noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere». Her omtaler Paulus 5 ulike grupper innenfor menigheten, som alle er opp tatt med ordets forkynnelse. Disse åndelige embeder som vi gjerne kaller det, er personer med spesiell utrustning og spesielt kall fra Gud til å fungere i en spesiell tjeneste. Vi har apostel-embedet, som først og fremst har hånd om å bryte nytt land, pionerarbeide, og å overvåke oppbygningen av de nye menighetene. Apostelen er arkitekten i Guds byggverk. Profeten er den som mottar åpenbaring fra Gud forat menigheten skal være orientert i den tiden de lever i. Profeten taler også til oppbyggelse og formaning og trøst. Vi tror at all profetisk tale skal prøves på Guds ord, for vi godtar ingen åpenbaring i tillegg til Bibelen. Evangelisten er spesielt utrustet til å forkynne evangeliet til vekkelse og frelse. Hyrden har spesiell hånd om oppbyggelsen og ansvaret for den lokale menighet. Og læreren har hånd om den systematiske utlegning av skriften. Alle disse embedene trengs i Guds menighet.

Disse nådegavene er innsatt av Gud, og derfor ser vi idag en fornyelse av disse embedene.

Guds menighet er et åndelig byggverk. Det er en levende organisme — Kristi legeme. Menigheten skal bygges opp etter Guds ledelse. Menigheten er ikke stedet for menneskelige ambisjoner og foreningsprinsipper. Kristus har sagt at han selv vil bygge sin menighet, og Paulus sier i 1. Kor. at: «Gud satte i menigheten». Menigheten skal bygges opp gjennom at Gud kaller og utrufter de troende og setter dem til å tjene der hvor han vil ha den enkelte.

Et særpreg ved fornyelsen som går frem er at embedende mer og mer fungerer på tvers av samfunnsgensene. Når Gud kaller og innsetter en evangelist for eks., så er han en gave fra Gud til alt Guds folk. Den salvelse og det budskap Gud legger på ham skal alle få del i. Altfor lenge har vi tenkt i bås når det gjelder de åndelige embeder. Dette er nå iferd med å mykes opp.

I 1. Pet. 10 står det: «Etter som enhver av dere har en nådegave, så tjen hverandre med den som tro husholdere over Guds mangehånde nåde». Her står det at hver kristen har en nådegave. Det er viktig at hver og en av oss blir klar over hvor Gud vil at vi skal tjene. Nå tenker ikke jeg på om vi skal være med i den eller den komiteen, men hvilken åndelig utrustning Gud gir oss del i. I menigheten er det ingen forskjell mellom «prester» og «legfolk». Vi er alle prester for Gud, og Bibelen kjenner ingen slik forskjell mellom noen i menigheten som er høyt hevet over andre i kraft av en stilling og en tittel i menigheten. Bibelen forteller om menigheten som et legeme som fungerer med forskjellige lemmer. Alle de ulike lemmene er like viktige, og ingen står over de andre. Menigheten fungerer som et *tjenestefelleskap*, og de sterkeste lemmene har et spesielt ansvar til å tjene de svake.

Hva er din nådegave? Hvor vil Gud at du skal fungere i menigheten?

En fornyelse av sjelevinnernøden

Jesus har bedt oss om å gjøre alle folkeslag til disipler. Dette oppdraget må begynne i ditt eget hjem og utenfor din egen entredør. Nøden for sjelene er født av Gud, og det som særpreger fornyelsen som går frem er at de kristne igjen får

en nød for å vinne sjeler for himlen. Det er en enorm hunger i verden etter Jesus. Verden vil ikke ha teori og ritualer, men de lengter etter å komme i kontakt med «Mannen fra Nasaret». Vi må derfor spørre: Hvordan skal vi best komme i kontakt med de ufrelste? Jeg tror svaret på dette spørsmålet ikke er å finne i mere virksomhet inne i våre lokaler og kirker, men en større aktivitet ute der hvor synderne er. Vår virksomhet som kristne er altfor mye konsentrert omkring bygninger, mens den skulle være konsentrert omkring sjelevinnere med budskap. Jeg tror vi helt planmessig skal lære opp de nyfrelste til å vinne sjeler for himmelen.

Peter Wagner hevder at en kristens effektivitet for å nå de ufrelste minsker i takt med hans modning som kristen. Dette høres kanskje utrolig ut, men ved nærmere ettertanke skjønner vi at den som blir frelst har gjerne mange ufrelste venner og slektninger. Etter hvert som han er en kristen, går på møter osv., får han nye venner og bryter gjerne omgangen med de ufrelste vennene. Etter noen år er hans omgangskrets bare kristne mennesker. Det er derfor viktig at vi oppdar de nyfrelste til å bli sjelevinnere mens de fremdeles er i kontakt med ufrelste som de kjenner personlig.

Når det gjelder å nå de ufrelste må vi satse på metoder som fungerer å ikke henge fast i tradisjoner om hvordan vi har drevet virksomheten i alle år. Vi må videre ha klart for oss at menighetene er verksteder og ikke utstillingsvinduer. Vi må ikke gyve på de nyfrelste forat de skal forandres og bli fullkomne i ett og alt med det samme. Den Hellige Ånd trenger tid til å arbeide og vi må også vise tålmodighet. Jesus sier at «På denne grunnvoll vil jeg bygge min menighet». Menigheten er en byggeplass. Utstillingen vil finne sted i himmelen. (Se Efes. 5,27).

Hva så med det gamle

Når det nye bryter frem, hva så med det gamle. Skal vi motarbeide de gamle former og den gamle måten å virke på. Noe av det *må* rives ned forat det ny skal bryte frem. For eks. om man tidligere har hatt all virksomheten lagt til et lokale og fornyelsen driver oss til å ha en del av virksomheten rundt omkring i hjemmene gjennom bønneceller — Bibelgrupper osv., så må det en omlegning til. Om våre møter er preget av

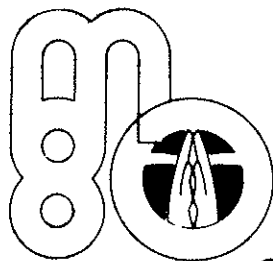
mer eller mindre uskrevne ritualer, så må vi være villig til å legge det tilside og åpne for lovsangen og Åndsinspirasjonen i møtene. Vi må regne med brytninger, men la oss åpne for livet, så vil mye rette seg underveis.

Gud vil bruke deg til å bringe fornyelsen inn i din sammenheng. Derfor skal du, der hvor du er, i din menighetssammenheng søke mer av Livet. Innvie deg for å bli brukbar for ham.

Vi tror på fornyelsens Gud og vi ser at han er i virksomhet rundt omkring i verden idag. Gamle kirkesamfunn opplever en fornyelsens vårvind, og kristne som i mange år har gått i et ørkenland får ny friskhet og inspirasjon i sitt kristenliv.

Men når all fornyelse og all vekkelse hører historien til, og Gud med sitt skapende ord bringer frem nye himler og en ny jord, da roper han ut som han aldri før har gjort i kirkenes historie: «Se jeg gjør *alle ting* nye». Han er fornyelsens Gud.

(Siste art. i denne serie) □

MISSION 80

«La hver tunge bekjenne at Jesus Kristus er Herre»

Dette var mottoet for den store misjonskonferansen, MISJON 80, som i nyttårshelga 1979-80 samlet 7000 kristne ungdommer i Lausanne, Schweiz. Konferansen var arrangert av organisasjonen TEMA (The European Missionary Association).

Motivet for arrangere en slik kjempekonferanse, med deltagere fra 25 nasjoner og med ti offisielle språk, var å bevisstgjøre og å presentere for Europas ungdom de veldige behov der er i dag for evangelisasjon.

Gjennom undervisning, bibelstudier, gruppesamlinger, forkynnelser, vitesbyrd, informasjonsmøter, diabildserier og filmer og ikke minst misjonsutstillingen ble vi hver eneste dag konfrontert med og utfordret av disse behovene. Misjonsutstillingen bestod av ca. 190 forskjellige stands, der vi kunde se, høre, lese og samle opplysninger og informasjon om de mange forskjellige virkegrener vi finner innen misjonsarbeidet, slik som massemedia, Islam, kommunistverden, barne- og ungdomsarbeide, bibeloversettning, sosialt arbeid og utvikling, bibelskoler o.l., dessuten mange forskjellige misjonsorg. og deres arbeid.

Konferansen var preget av en fin atmosfære av fellesskap,

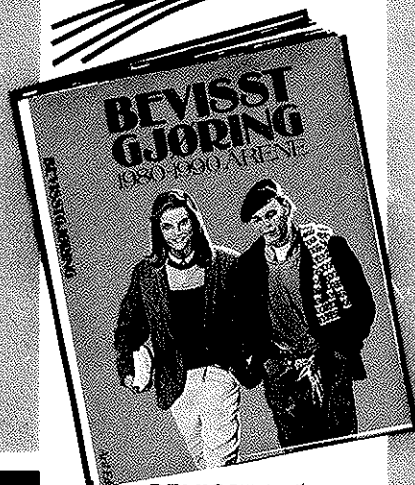
kjærlighet, lovsang og glede, der spesielt nyttårsaften etterlot dype inntrykk. Jeg opplevde det som en manifestasjon av den enhet som Gud nå er i ferd med å skape blandt sitt folk, da vi de siste, og de første minuttene av 1979-80 var samlet for å feire Herrens nattverd. Vi — dvs. 7000 ungdommer fra 25 nasjoner, forskjellige til utseende, språk, bakgrunn og kultur, og fra mange, mange forskjellige kirkesamfunn, men *likevel* forenet ved den samme Ånd til et legeme — KRISTI LEGEME. Det nye året — og det nye decenniet ble innledet med bønneatt, der spesielt de kristnes situasjon i Kina og Sovjet stod på bønnelista.

La meg få dele noen få punkter av denne informasjonen vi fikk om evangeliserings-behovet i dagens verdenssituasjon. Husk at bak tallene gjemmer det seg levende mennesker.

- Det finnes flere mennesker i verden idag enn noensinne før som aldri har hørt evangeliet om Jesus. Det er også flere analfabeter og flere sultende mennesker på jorden enn noen gang tidligere. Dette høres utrolig, men det skyldes befolknings-eksplosjonen.
- Fremdeles finnes det 7 land på jorden der det ikke, så langt noen vet, finnes *noen* kristne. Disse landene er: Brunei, Libya, Maldivene, Mauretania, Mongolia, Qatar, Saudi Arabia.
- Bibelen er blitt oversatt til 1500 språk og dialekter, enda finnes det ca. 4000 språk og dialekter på jorden. (Disse språkene representerer dog bare ca. 3% av jordens befolkning).
- Store diskusjoner er blitt holdt de siste årene om mulighets misjonærenes tid er forbi. Enda viser det seg at 3/4 av alle ikke kristne på jorden kun vil bli nådd dersom noen reiser til dem med evangeliet.
- De aller fleste misjonærer som blir sendt ut (93%) blir sendt ut til den ene halvdel

Postboks 8,
4480 KVINESDAL
Tlf 043 50419

NY

»BEVISSTGJØRING
1980 — 1990 årene.»

Ny evangeliseringsbok av
ARIL EDVARDSEN.

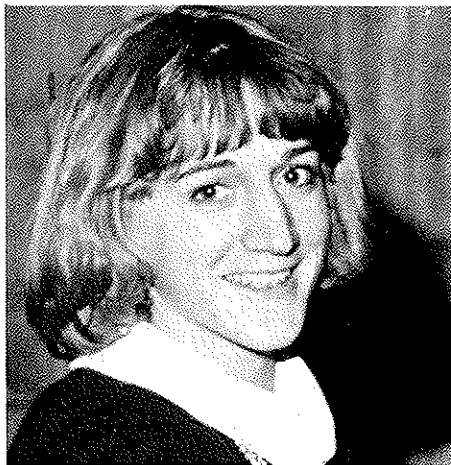
Meget aktuell bok.

Hf. kr. 15,—

LOGOS

av jordens innbyggere. Blant de andre 50% arbeider kun 7% (!) av alle misjonærer — deres arbeidsområde inbefatter bl.a. Kina (950 milj. inb.), Indien (600 milj. inb.) og dessuten hele muslimverden (Nordafrika, deler av Russland og Vestasia).

- I Asia bor over halvdel av verdens befolkning — kun 2% er kristne. Også mange andre land har bare noen få kristne, f.eks. Afghanistan 19,5 mill. — under 20 kristne
Tunis 6 mill. — 2 kristne familier
Tyrkiet 40 mill. — maks. 100 kristne.
- Mange land er nå stengt for «misjonærer», dvs. det går ikke lenger an å komme inn i landet med stempel MISJONÆR i passet sitt. Dette gjelder bl.a. i de land der islam er hovedreligion, men også i andre land, f.eks. India. Kun 20 land er åpne for å ta imot tradisjonelle misjonærer. De

Tekst: Annika Axelsson

eneste mulighetene for oss å nå til de såkalte stengte land med evangeliet er å reise dit som fremmedarbeidere, stunter e.l. eller gjennom radio og andre media.

- Muslimene er idag den hurtigst voksende folkegruppe i

verden. Hvert 7ende menneske er muslim. Muslimene er sterkt engasjert med å omvende vestverdens mennesker til islam, deres «misjon» er å føre tilbake vestens mennesker fra materialismen til Allah.

De har resurser — penger og folk!

Islam er allerede den neststørste religionen i Europa (teller 25 mill. mennesker i Europa). Merk at det i Frankrike finnes 6 ganger så mange muslimer som evangelisk troende!

Kan vi ikke reise til et muslimland for å evangelisere, må vi i det minste benytte oss av mulighetene å nå de muslimer som har kommet som innvandrere til vårt eget land.

«Høsten er stor, men arbeiderne få: bed derfor høstens Herre, at han vil drive arbeidere ut».

«Bønn er det første skritt og helt nødvendig for all evangelisering. Be i ensomhet og be i mindre fellesskapsgrupper, be ofte og lenge, be målbevisst og konkret, gi ikke opp, hold ut i bønn, hvis du mislykkes så begynn på ny igjen!

Denne oppfordring var noe av det første som møtte oss i begynnelsen av konferansen og som for å understreke dette var også konferansens aller siste timer viet til bønn, forbønn og lovsang.

Konferansen ble for meg en «øyneåpner» til inspirasjon og utfordring og jeg tror mange ungdommer reiste der fra forandret. Men den eneste måten denne forandring virkelig vil føre med seg andre resultater er gjennom bønn!

La meg slutte med noen citater fra Broder Andreas (virker blant kristne i Øst Europa) likeledes Lars Gustavsson (spesielt engasjert i arbeide blant muslimer):

«Guds eneste resurser er mennesker. Han har ikke noen annen vei. Dersom ikke vi tillater ham å forandre oss og dersom ikke vi tar vår oppgave på alvor — da finnes det ikke noe håp for verden.»

«Dersom vi gjør det som er mulig — vil Gud gjøre det umulige.»

Kalenderen

Denne spalte er åpen for gratis bekjentgjøring av samlinger som er åpne for alt Guds folk. Vi må ha meldinger minst 2 mnd. før slik at de kan komme med i det dobbelt nr. av PIONEREN som dekker det tidsrom samlingen skal være.

Dypere liv har samlinger følgende mandager i Sjømanskirken på Bygdøy: 3/3 - 17/3 - 31/3 - 14/4 - 28/4.

Larry Christensen vil besøke Menighets-fakultetet for åpne gjesteforelesninger om «Luthers synspunkter på Åndens virkninger». Det blir sikkert andre møter med L. C. i Oslo, se evt. annonser. Tid: 11.-12. april.

Skandinavisk fornyelses-konferanse i ISRAEL Påsken 1980.

Talere: Stanley Sjøberg, Erik Bernspång, Aril Edvardsen, Tom Erlandsen, Kjell Haltorp, Hans-Jacob Frøen, Erik Larsson. Tid: 27./28. mars til 7./8. og 11. april.

Nordisk konferanse for åndelige fornyelse.

Konserthuset i Oslo. Talere fra hele Norden. Tid: 30. april til 4. mai.

LYTT PÅ RADIO

IBRA

Hver mandag kl. 21.30 til 22.00
Kortbølge på 31.02 m.

Møter og vitnesbyrd.
(Tirsdager svensk program samme tid og bølgelengde!)

NOREA RADIO

Sender hver dag kl. 18.05 på 31 m (KB) og kl. 19.05 (samme program) på 25m-bandet.

Søndag: Ungdomstreff - Mandag: Barnas kvarter. - Tirsdag: Svensk andakt. - Onsdag: Misjon i fokus. - Torsdag: Sjelesorg program. - Fredag: Sangprogram. - Lørdag: sangprogram.

SARONS DAL (IMS)

Hver mandag kl. 19.45: Mellombølge 208 m. (Radio Luxemburg). Aril Edvardsens program «Miracle». (Sang og intervjuer). På engelsk.

«VI MÅ GÅ VIDERE TIL ÅNDELIG MODENHET»!

BIBELLÆRER OG KARISMATISK LEDERSKIKKELSE

Ern Baxter tegnet i hyrdrakt «Samfunnet av de forløste må i alle forhold komme i et fellesskaps samfunn med hverandre. Når de kristne er ett, vil verden se dem som en forlengelse av treenigheten på jorden».

Baxter er født i Canada og har sin bakgrunn i pinsevekkelsen hvor han har vært forstander i flere menigheter, en betjente han i nesten 25 år. Han ble videre kjent som konferanse-taler og en kraftfull bibellærer. Han var også en del år nær medarbeider til William Branham. I 1974 ble han tilknyttet «Christian

Growth Ministries» i Ft. Lauderdale hvor han kom i et nært samarbeide med andre kjente bibellærere og karismatikere som Bob Mumford, Derek Prince, Charles Simpson, Don Basham, og John Poole. Disse var ledere i den gryende karismatiske vekkelser i USA. Hver av dem hadde en egen virksomhet og drev på individualistisk basis før de ble ledet sammen i dette tverrkirkelige arbeide. De utgav bladet «New Vine» i 69 og holdt konferanser. Disse brødre ble knyttet sammen i et brorskap og arbeidsfellesskap som før var ukjent for dem. De underordnet seg under hverandre i hellig troskap og kjærlighet, og aviklet sine «en-mans-show». De mente at enhver kristen leder burde ha noen over seg, noen de kunne løse problemer sammen med. Det var disse menn som utviklet den omstridte forkynnelse om disipelskap, eller som Mumford formulerte det: «Bibelsk forståelse av Guds styre, delegert autoritet og pakts lojalitet». Hovedpoeng var at enhver kristen skulle underordne seg åndelig lederskap, og at man skulle love hellige

troskap til de ledere Herren førte dem sammen med. Dette skapte både utglidninger og misforståelser ikke minst blant de «disipler» som skulle føre dette videre. De 6 brødrene har siden beklaget og tatt avstand fra uheldige sider av «disipelskaps» forkynnelsen. Brødrene har siden fortsatt hver sin virksomhet

også utenfor Fr. Lauderdale, og er idag velkjente og ofte benyttede konferansetalere i mange land. Bladet *New Vine* er også kjent som et toneangivende og betydningsfylt organ for alle som er interessert i hva den Hellige Ånd virker fram i vår tid. Baxter som sluttet seg til denne kretsen nokså sent har ikke blitt så hardt utsatt for kritikk som de andre, og nyter stor respekt i mange kretser. Han er en av USA's mest etterspurte bibellærere og har som hovedtema i sin undervisning at alle kristne må samles under Jesu herredømme. Han var blant de første som talte om å gjenoppdage og restaurere grunnvollen for Guds rike. «Min visjon er restaureringen av prinsippene fra de første kristne», sier Baxter. Han har nå hovedkvarter i Yorba Linda, California og foruten USA virker han regelmessig i England, Canada og Australia. Han har også besøkt Stockholm som hovedtaler på en stor leder-konferanse for et år siden.

Artikkelen på neste side har nettopp stått i *New Vine*.

Illustrasjon av Rolf Jansen

«Den karismatiske krise»

Av Ern Baxter
Oversatt av Andreas Haga

Videre til manns modenhet!

Ien tidligere artikkel pekte jeg på muligheten til å få hva jeg kalte en «karismatisk krise». Ville vi gå videre til åndelig modenhet, eller stagnere og avvike fra vår nåværende vekst. Som jeg påpekte er ikke den største faren at vi med vitende og vilje vender oss bort fra Gud og hans hensikter, men den at vi ganske enkelt

unndrar oss fra å gå videre i Ham.

Vi vet at menigheten i Korint sto overfor en lignende krise. Selv om Paulus var klar over at korinterne var rike på åndelige gaver, så han at det var tre områder hvor de trengte instruksjon. Det første, som jeg skrev om i første artikkel var at de kom tilkort i å gripe og forstå den guddommelige hensikt. De var ikke klar over at Gud ønsket at de skulle vokse i lydighet til hans kall, og ikke bare frykte seg i hans velsignelser. Dette fører oss over til det annet

område hvor korinterne (og mange av oss) trenger justering:

Mangel på samarbeide med åndelige mennesker

I 1. Korinterne 12:13 leser vi: «for vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, enten vi er treller eller frie; og vi har alle fått én Ånd å drikke». Hva er kjerneordet i det verset? *En* og *ett*. Hvor mange legemer er det? *Ett*. Hvor mange slags ånd? *Én*. Av dette kan vi se at enhet er en absolutt nødvendighet.

Hvis vi ikke finner frem til Åndens enhet, forkvakler vi den Hellige Ånds tjeneste.

I Efeserne 4 taler Paulus om to slags enhet. Først *Åndens* enhet som vi skal bevare inntil vi kommer til *troens* enhet. Dessverre har vi hatt en tendens til å snu det på hodet ved å si: «Jeg vil være ett med *deg* hvis du er enig med *meg*». Men hvis vi lar *Åndens* enhet være avhengig av enhet i vår tro, vil vi aldri få noen enhet eller samfunn med hverandre.

I begynnelsen bragte den karismatiske fornyelse oss *sammen* på grunn av en felles overgivelse til den Hellige Ånds liv og kraft. Men som tiden gikk oppstod det splittelser og vi har det den dag idag fordi vi nekter å vokse åndelig og beholde vår enhet i *Ånden*! Akkurat som korinterne er også vi småskårne og uenige med hverandre. Slik burde det ikke være. Guds folk skal være et anderledes folk, overnaturlig sammenføyet og oppholdt av den Hellige Ånd.

I den annen del av 1. Korinterne 12:13 står det: «vi har alle fått én Ånd å drikke». Dåpen i *Ånden* er krisen — det å drikke er den vedvarende prosess. Vi er blitt bragt inn gjennom krisen — vi oppholdes ved prosessen. *Åndens* enhet er et nærværende faktum som Gud har tilveiebragt. Enhet i troen er et potensielt fremtidig faktum som vi kan oppnå gjennom lydighet. *Vi er ett*. Denne enhet i *Ånden* binder oss sammen og tillater oss å være forskjellige i trosspørsmål uten å bli splittet.

Jesus Kristus *lover* at vi skal nå frem til modenhet gjennom samfundsliv og vitnesbyrd. Før Jesus kommer igjen må han ha noe å vise Faderen. Jesus kommer igjen til et rike som han kan overgi til Faderen og som vil være et eksempel på Guds styre og herredøm-

me på jorden. Tror du at Jesus ønsker å vise oss frem for Faderen i den stilling vi er i? Jeg er sikker på at Jesus ikke kommer til å akseptere den sørgelige tilstand vi er i nå og si: «Fader, her er frukten av mitt virke».

Vi står like foran oppfyllelsen av det ord av Herren som sier at når høstens time kommer vil Jesus fjerne fra sitt rike alle ting som volder anstøt, slik at de rettferdige kan skinne som solen. Jeg tror at da Gud gav oss den karismatiske besøkelsestid, gav han oss en mulighet ti å få dette utvirket og sammenføyet.

Jeg tror for fullt alvor at det neste fremstøt blir et dommens fremstøt. Gud gir oss en anledning til å bli rede. Han vil ikke lenger tillate vår fortsatte gjenstridige splittethet. Guds folk er annerledes, et spesielt folk! Korinterne gjorde den feil at de ikke vedkjente seg dette, og splittet det ene Legeme, det folk som drakk av den ene Ånd.

Bare et lite varsko. Forsøk ikke å forene det som ikke lar seg forene. For noen år siden forsøkte jeg i min iver å favne alle, bare de kalte seg kristne. Så sa Herren til meg en dag, rett frem: «Du har forkynt fra Efeserne 4. kapitel. Vet du da ikke at 4. kapitel kommer etter tredje, og tredje kommer etter annet, og annet etter første?» Da gikk jeg tilbake til Efeserne, og jeg fant ut at det folk han ønsker å få sammen i 4. kapitel er det folk han begynte sin gjerning i, i 1. kapitel. Da ble jeg klar over at det folk Gud kommer til å bringe sammen er de som omvender seg, lar seg døpe og fylles med den Hellige Ånd, som de var det i Efeserne kap. 1.

Korinterne kom tilkort i å samarbeide med det åndelige folk ved at de ikke behandlet enhetsspørsmålet eller det åndelige slektskap mellom hver enkelt troende på rett måte. Dette er en alvorlig sak som angår oss også. Vi taler og handler fremdeles som individer og enkeltmennesker. «Jeg er frelst, jeg mottok dåpen, jeg, jeg». Det er nok tillatt å fremheve «jeg»-instillingen, men bare i sammenheng med «vi»-instillingen.

Det finnes ikke noe slikt i det Nye Testamente som en kristen som lever adskilt og helt for seg selv. Tvertimot sier det Nye Testamente kategorisk: «Intet menneske lever for seg selv.» I Kristus er vi satt inn i et slektskapsforhold. Gud har med hensikt plassert deg og meg i ett legeme som bare kan fungere sammen med andre lemmer. Jeg

har ikke alt, og heller ikke du. Men, jeg skal fortelle deg noe:

VI har alt

Hele fylden av Guds tilganger [og forsørgelse er hverken gitt til meg eller til deg — det er gitt til oss. I (Kristi) Legeme har han plassert alt som er nødvendig for vår samlede felles velferd. Hvis noen av oss unndrar å bidra med vår del, frarøver vi Legemet det vi har å gi og hindrer at Guds hensikt blir oppfylt.

Vi skal være et utvalgt folk, guddomlig føyet sammen og utrustet for det bestemte formål å være et gjeløst fellesskap til et vitnesbyrd for verden.

Frakoblet Guds kraft

Gud utvalgte Paulus, gav ham en veldig åpenbaring, og Paulus videreformidlet den åpenbaringen i flere brev. Da den Hellige Skrift blev satt sammen ved den Hellige Ånds forsyn og tilsyn, ble Paulus' brev ikke satt i kronologisk orden. De ble satt inn i sannhetens orden. Slik er det første av Paulus' brev Romerne, som er en guddommelig inspirert utleggelse av hva frelsen er og betyr. Paulus lærte Romerne at frelsen er av nåde ved tro — at mennesket blir rettferdiggjort av tro. I Romerne 5:1 heter det: «Da vi nu altså er rettferdiggjort av troen, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus».

Paulus forkynte Guds mening og betydning av frelse av nåde så klart at folk som reaksjon på sannheten i Romerbrevet gjorde en av to ting: For det første sa de: «Ja, det er storartet! Når jeg er frelst av nåde og ikke av gjerninger, så kan jeg gjøre ære på Guds nåde hvis jeg begår noen ekstra synder. Så fint, at bare jeg synder litt mere, så kan Han gi litt mere nåde».

Men Paulus sa: «Vet I ikke at så mange av oss som ble døpt til Kristus, ble døpt til hans død?» Hele menigheten og hensikten med nåden er ikke bare å frelse deg fra dine synder, men å frelse deg fra synd. Synden er den fabrikk som produserer synder.

Derfor sier Paulus: «Dere forsto ikke mitt budskap i Romerbrevet. Jeg sa ikke bare at Kristus døde for dine synder, jeg sa at Kristus døde for synden. Kristus behandlet syndens rot». I og med din dåp sier du: «Jeg er nå død fra

det som jeg gav mine lemmer til i mitt tidligere liv». Den første gale måten å reagere på Romerbrevet — og det var Korinternes reaksjon — var å begå flere synder, forat Gud kunne gi desto mere nåde. Korinterne gikk på tøylessløshetens, overfladiskhetens, verdslighetens og kjødelighetens veier.

Hva var så den annen gale reaksjon? Vi ser det i Galaterbrevet. Galaterne sa: «Man kan ikke bare bli frelst av nåde. Det er for lettvindt. Nei, det er nok best å ta vare på de religiøse tradisjoner, for sikkerhets skyld — som å overholde nogen helligdager, nymånedager, sabbater og kanskje å avholde seg fra forskjellig slags mat». Og så gikk de inn på loviskhetens vei.

Paulus' svar på Galaternes reaksjon er sterkt. «I uforstandig, dåraktige Galatere! Hvem har forgjort eder at I ikke skulle adlyde sannheten?» Legg merke til at han sier: «Ikke *tro* sannheten». Han sa: «ikke *adlyde* sannheten». Vi kan ikke tro sannheten og ikke adlyde den. Å tro innbefatter lydighet.

Siden Kristus var blitt så klart forkynt for Galaterne, var det faktum at de var blitt forvirret enda mere forførende. Hvis de som Paulus hadde ført til troen, og som hadde vært under den apostoliske innflytelse av denne mannens rene budskap, kunne bli villedet, da bør vi betrakte det som en advarsel for oss idag.

Det punktet som opptar meg er Åndens fortløpende virke i oss. Som Galaterne 3:3 sier: «Er I så uforstandige? I begynte i Ånd; vil I nu fullende i kjød?» Eller for å si det med dagligdagse ord: «Dere kan da vel ikke tro at et menneske begynner sitt kristne liv i Ånden og så fullfører det ved å gå tilbake til ytre lovgjerninger». Et av de krisepunkter hvor vi nå befinner oss i den karismatiske vekkelse er faren for å slutte å vandre i *den guddommelige kraft* som vil lede oss fram mot modenhet. Den Helige Ånd har begynt noe. Han vil også fullføre det. Vårt problem er at vi kan stoppe opp med det Han har begynt.

Den to-foldige reaksjon på sannheten i Romerbrevet har vist seg idag — Korinternes avvik mot tøylessløshet, overfladiskhet, verdslighet og kjødelighet, og Galaternes vandring i loviskhet og selvbedrag. Hvilken som helst av disse to innstillinger kaster ut den Hellige Ånd som den stadig virkende, effektive, livgivende kilde fra Gud.

Den Hellige Ånds rolle

Den Hellige Ånd er den kraft som virker og handler i Guds rike. Det er den Hellige Ånd som overbeviser oss og omvender oss. Han gjenföder oss og gir oss kraft. Vi mottar gaver gjennom den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd helliggjør oss i (Kristi) Legeme. Han er den som nå virker aktivt i Treenigheten.

Hvis dette er så, hvordan kan man da, etter å være ledet inn i frelsen ved den Hellige Ånd, bli så dåraktig at en sier: «Nu vil jeg klare resten på egen hånd». Dette er poenget når det gjelder den Hellige Ånds fortsettende verk. Alternativene er enten kjødelighet eller lovtrellidom.

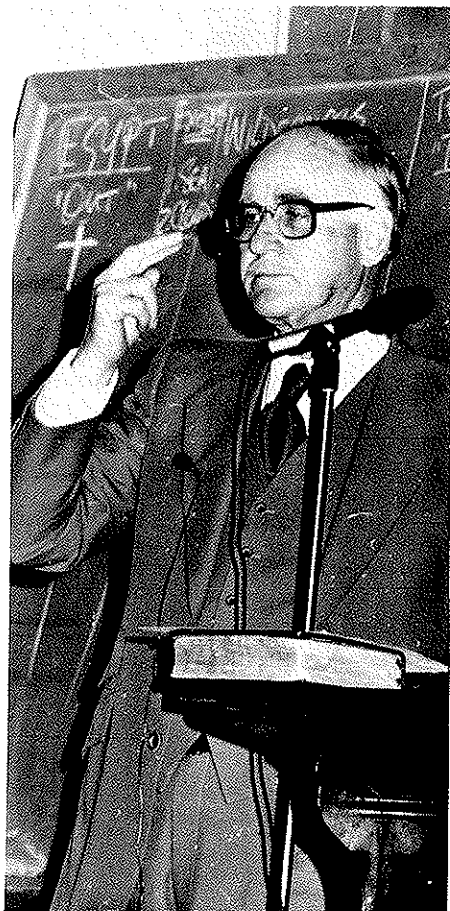
Hvor mange har ikke hørt sine foreldre si: «Nå barn får dere se til å bli voksne!» På samme måte synes jeg å se den Himmelske Far se ned på oss og si: «Bli voksne!»

Det kommer et tidspunkt da vi trenger å bli kvitt «leke-sakene». Det er ikke problemer på grunn av umodenhet den første tiden i Kristus. Begynnelsen på vandringen i Ånden kan være enkel og vakker, og en nyomvendt har ofte alle de egenskaper som kjennetegner et nyfødt spebarn. Men et barn må etterhvert begynne å vokse opp. Den snikende fare for oss i dag er at når den Hellige Ånd mildt og kjærlig, men bestemt vil lede oss videre til modenhet, så sier vi: «Jeg har ikke lyst til å fortsette».

Nå er det jo så at et barn behøver ikke å betale regningene, ta ansvar i en familie, planlegge og organisere. Det er for det voksne, modne menneske, og mange i den karismatiske vekkelsen sier i virkeligheten: «Hvem ønsker vel å bli voksen og betale regningene? Vi har det jo så morsomt og festlig som det er!»

For fem år siden, da noen av mine brødre og jeg begynte å tale om disiplskap og å underordne seg, da trodde vi at det skulle bli en velsignelse for Guds folk. Vi trodde folk ønsket å vokse i modenhet og adlyde Guds hensikt og plan. Istedenfor skrek de opp: «Dere tar fra oss leke-sakene våre!»

Skal vi sitte der i karismatiske konferanser og stevner og kose oss med våre «slikkepinner» inntil Jesus kommer? Det er vidunderlig å komme til et stevne, bli overveldet av stemning og gode følelser, og si! «Jesus er Herre». Men det er ikke dette som er prøven på at Guds hensikter blir virkeliggjort. For å

Ern Baxter underviser menighetsledere under en konferanse i Stockholm 1979.

ta et eksempel: Kommunistene har ikke tatt over tre femtedeler av jordens overflate og infiltrert de resterende to femtedeler bare ved å holde konferanser. De har gjort det ved å vinne proslytter og organisere disse nyomvende i celler!

Den Hellige Ånd er Treenighetens kraft som vil utvirke hele Guds plan i deg og meg. Den Hellige Ånd vil fortsette å inspirere oss i lovprisning, tilbedelse og sang. Dette er fremdeles aktuelle og nyttige virkninger. Men den Hellige Ånd er også interessert i å hjelpe oss med å få ethvert område i våre liv justert etter Guds vilje og ord. Den Hellige Ånd er Jesu Kri-Ånd, hvis karakter og kvalitet Ånden skal fremvirke i oss.

Hvis du overhode lider i ditt kristne liv, så lider du fordi du har områder hvor du ikke er utviklet til modenhet. Dette vedvarende område av barnslighet kan volde deg meget besvær. Den Hellige Ånd ønsker å tale til deg og til meg om de barnslige områdene i våre liv. Disse områder vil ikke forsvinne bare ved at vi taler i tunger. De kommer til å forsvinne bare ettersom vi lar

dem komme frem i den Hellige Ånds og Ordets lys, og lar Ånden utvirke modenhet på disse områder. Bibelen sier: «Voks opp og ikle eder Kristus i alle ting». Dette betyr *alle*, ikke bare noen.

Den karismatiske krise på Paulus' tid var mangelen på å samarbeide mellom åndens folk, og at de ikke vandret videre i den guddommelige kraft. Dette gjelder utvilsomt også oss i våre dager.

Veien til modenhet

Selvom Paulus kom med alvorlige advarsler til dem som stod overfor en karismatisk krise, så gav han også en positiv rettledning av grunnleggende og vesentlig betydning for dem, såvel som for oss idag. Den er i tre aspekter.

1. Ordets autoritet

Når folk har stoppet opp i veksten, varer det ikke lenge før de begynner å fornekte, enten i handling eller i lære. Skriftens autoritet. Korinterne var kjødelige, og deres kjødelighet virket at de begynte å sette spørsmål ved det apostoliske ords autoritet. Alt dette kan samles i dette meget enkle faktum: Hvis Gud har talt og Bibelen er Guds tale (hvad jeg tror), og hvis du så forteller meg at Bibelen inneholder feil, da forteller du meg at Gud er istand til å gjøre og tale feil.

Hans ord kom gjennom hellige menn «drevet av den Hellige Ånd». Gud er istand til å bevare sitt ord. Ikke en prikk eller tøddel vil forgå før alt er oppfylt. Jeg har absolutt tro på at det er Guds ord, talt ut fra Hans sanndrøhet og Hans integritet, og at det er uten feil i de *originale tekster*. Men jeg har funnet ut at såsnart mennesker ønsker å tvile på og dreie litt på Guds sannhet, så må de også angripe Bibelen.

Nå ønsker jeg å vise hvorledes Paulus behandlet denne tendens:

«Tror nogen at han er en profet eller åndelig, da skal han skjønne at det jeg skriver til eder er Herrens bud». (1. Kor. 14:37).

La oss nå se på det neste vers, som er meget interessant: «Men om nogen ikke erkjenner det, så er han selv ikke anerkjent». (Eng. overs. (NAS): «Hvis nogen ikke akter på dette, da la ham selv heller ikke bli aktet».) Jeg kommer ikke til å strides med folk som for-

neker Guds ords autoritet. Hvis Gud ikke har talt, har jeg ingen grunnlag for mine kristne overbevisninger. Mine overbevisninger ville da bare være meninger.

Jeg er bekymret over at Guds ord blir utvannet i mange kretser, og jeg sier rett ut og bestemt: du og jeg må ta et enkelt og fast standpunkt på Guds ord. Hvis du tar det for den ufeilbare Skrift, da vil det danne grunnlaget for din overbevisning. Hvis du ikke er sikker, da kommer du til å leve i usikkerhetens telt. Vårt standpunkt må være: «Jeg tror og fastholder at Guds ord er ufeilbart».

2. Den sunne opprettholdelse av de åndelige gaver

En av de letteste og hurtigste måter å bli kvitt dine karismatiske vanskeligheter, er å kaste overbord absolutt alt karismatisk. Jeg husker en kvinne som kom opp til meg i Chicago en dag og sa: «Nå har jeg fått nok av å høre om de åndelige nådegavene. Jeg vil ikke tro på dem lenger. Jeg har hørt så mange underlige ting». Og så løp hun ut av møtet.

Du løser aldri et problem med å forkaste det. Du må *løse* det!

Med alle de ytterligheter som fantes i den karismatiske menighet i Korint, hvor alle talte i tunger på en gang og med fire eller fem profeter som profeterte samtidig, hersket det stor forvirring. Allikevel sa aldri Paulus: «Gavne deres er fra djevelen». Han sa: «Deres *behandling* av dem er kjødelig». Paulus satte aldri spørsmålsteget ved gavens ekthet.

I Tessonika, som var en romersk militær-utpost hvor alt skjedde etter romersk lov, var de så pertentlige og konservative at når det forekom uåndelige profetier, da sa de: «Vi vil ikke ha nogen flere profeter». Vi må ikke stoppe opp på grunn av misbruk av de åndelige gaver av kjødelige mennesker. Vi må søke å få de åndelige gaver i rikt mål, og streve etter å bruke dem rett. Vi må ikke forby dem, heller ikke forakte dem, men *heller justere dem*.

3. Enhetens store betydning

Kjødelighet skaper alltid splittelser, setter alltid spørsmålsteget ved Guds ord og misbruker alltid de åndelige gaver. Ut ifra 1. Korinterne 1:7 skulle man tro at korinterne var de mest åndelige kristne som noensinne har eksistert. Bare hør:

«... så at det ikke fattes eder på nogen nådegaver mens I venter på vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse, han som også skal styrke eder inntil enden, så I må være ulastelige på vår Herre Jesu Kristi dag.

Gud er trofast, han ved hvem I blev kalt til samfund med hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre.

Men jeg formaner eder, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn at I alle må føre den samme tale, og at det ikke må være splid iblant eder, men at I må være fast forenet i samme sinn og i samme mening». (v. 7-10)

Korinterne var rike på de åndelige nådegaver, men de var også kjødelige og stridbare, som vers 11 påpeker.

«For det er av Kloes folk blitt meg fortalt om eder, mine brødre, at det er tretter iblant eder».

Dette «nye menneske» som ble døpt inn i, skulle være et velordnet, disiplinert samfund av mennesker. Det Nye Testamente gir instruksjoner og retningslinjer som skal sikre den sanne natur av dette nye samfund. Bibelen sier om pinsefestens dag at det ble på den dag lagt til omkring tre tusen sjeler. Disse tre tusen mennesker ble forenet med den flokk som allerede eksisterte og kom inn i dens styre, dens tilsyn, dens disiplin og dens orden. Jeg kan ikke tro at Gud ville nedlegge orden i dette fysiske univers og la Israel samle seg rundt Tabernaklet etter en fastsatt orden, uten at han også ville nedlegge orden i sitt forløste folk i den nye pakt.

La Guds orden bli gjenopprettet

Nå har vi pekt på tre områder (det finnes utvilsomt flere) hvor stagnasjon snek seg inn hos «karismatiske korintere». De kom tilkort i forståelsen av den guddommelige hensikt, i å samarbeide med det åndelige folk og i å fortsette i den guddommelige kraft.

I behandlingen av den «karismatiske krise» har vi bekreftet Ordets autoritet, den sunne opprettholdelse av de åndelige gaver og enhet som grunnleggende og nødvendige verdier.

Dessverre ser vi, når vi leser historien, at Guds folk nesten vanemessig har misbrukt Guds velsignelse. Hvis man leser både bibelhistorien og kirkehistorien kan man bli syk av å se hvorledes Gud atter og atter nådig besøker sitt folk mens de fortsetter å misbruke Hans nåde.

I mitt eget liv har jeg fått se flere be- søkelsestider fra Gud, noen av dem lokale, andre over større områder, som alle var så lovende at de hadde kunnet utviklet seg til større, vedvarende vek- kelser til velsignelse for hele verden — bare for å se dem forkvaklet av men- neskelig ansvarsløshet og umodenhet.

Hvis historiens Gud får lede den ka- rismatiske vekkelse vil den ha orden i seg. Den Gud som oppholder alle ting ved sin krafts ord har nedlagt lover i alt i det skapte univers. Hver enkelt av Israels stammer visste nøyaktig hvor de skulle slå leir i forhold til Tabernak- let. Det fantes orden i Israel.

Idag må vi akte på Guds kall til å innta vår rette stilling og funksjon i samfunnet av de gjennløste.

La gudommelig orden komme inn i leiren! □

ERN BAXTER

D 54 **INN I LANDET**

Hør Baxter undervise om hvordan vi skal gå videre med Herren og ikke stanse med at Gud møter oss i ørkenen. Et budskap fra lederkonferanse i Stockholm. Bjørn Donobauer tolker C-60 kassett til kun kr. 15,-.

Vi har ulike kassetter på lager. Skriv etter kassett-lister. Aktuelle, rimlige og oppbyggelige kassetter. Skriv til:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

BILLY GRAHAM

D-59 (c-60) **HVORDAN FORMIDLE
EVANGELIET**

En tale holdt siste gang Graham var i Norge, fra Storsalen i Oslo. Det var her han ble angrepet av en kvinne som kastet farvestoff i ansiktet på den kjente predikanten. Denne kassetten har med dette, men fremfor alt har den et lærerikt budskap til oss alle om hvordan evangeliet skal gies videre på beste måte i vår tid.

Kun kr. 15,- + porto. Bestill fra:

Vi har 90 ulike kassetter på lager. Skriv etter kassett-lister. Aktuelle, rimlige og oppbyggelige kassetter. Skriv til:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

MED SPØRSMÅLSTEGN BAK:

Kan det du sier taes opp igjen til oppbyggelse, eller ville du helst hatt det usagt?

*

En fisk i en isblokk. Kristus teologien. Man våger ikke tenke hva som hender om isen smelter. På mange plasser holder bønnegrupper på å varme opp innefryste teorier om Kristi makt. Gjennom åpenhet overfor hverandre, ærlighe overfor Ordet og kjærlighet til Kristus, har isen smeltet og man har våget seg ut til en praktisk anvendelse. Resultatene er underbare.

Tore Augustssoni
«Hemmets Vän»

Med indre ro utkjempes best ytre strid.

T. B. Barratt

For å være lykkelig behøves tre ting: Noe å gjøre, noe å elske og noe å håpe på. Det er nettopp det som kristendommen gir.

Oswald Chambers

Om du vil ha rikelig med anledninger til å gjøre godt, så bruk den første som kommer.

Vi venter ikke at Pinsefestens dag skal bli gjentatt, like lite som at Jesus vil dø på korset en gang til. Men vi venter pinsefestens dags velsignelse når betingelsene for at Gud kan bevege seg er til stede, og særlig nå når vi nærmer oss «de siste dager». Som kristne må vi berede veien. Vi må være rede til å la den Hellige Ånd fylle og bruke oss.

Billy Graham

ET GODT RÅD:

Stillheten er også en veldig hjelp til ikke å blande seg i saker som ikke vedkommer en. Det fins mange kristne som lar seg involvere i saker de slett ikke har noe med. Herren sa en gang til Peter: «Hva vedkommer det deg?»

Det er et ord vel verd å gjemme i sitt hjerte. Det er utallige forhold i andre menneskers liv som ikke vedkommer deg og meg. Det er utallige konflikter mellom andre som ikke vedkommer deg. Det er utallige for-

hold i samfunnet som ikke vedkommer deg.

Når en kristen samler seg om det som vedkommer ham, og ikke kaster bort tiden på det som ikke vedkommer ham, er han blitt sunn og sterk, mandig og som regel også kjærlig. Men det lærer man bare når man praktiserer Es. 30, 15.

Fra «Mot Målet»

PINSELITURGI?

Det er ironisk å se at enkelte menigheter som forkaster enhver liturgi, aktivt utvikler sin egen ikke liturgiske liturgi.

Misjonsforsker C. Peter Wagner.

Bedømmer vi hverandre ut fra sympatiske egenskaper, økonomiske tilganger og populære talenter i stedet for å se Kristus i hverandre, da har vi opphevet Guds rikes åndelige lover og falt for «verdens vesen». Da kan vi ikke vente annet enn verdens vesenets konsekvenser i menigheten: konflikter og ubehageligheter. Men ser vi Kristus i hverandre og ser hverandre som likeverdige i Ham, da kan vi vente oss Åndens frukt. Og Åndens frukt er kjærlighet.

Birger Thureson i
«Evangelii Häröld»

ET NYTT SLAGS LEDERSKAP

Kanskje vi får se et helt nytt lederskap vokse fram. Der man først har blitt liten og formbar, fortrolig med svakhet og begrensning. Slik at man kan kjenne seg ett med dem man tjener. Der lysten til å styre og stelle er brutt og blitt en velsignet innlevelse i Guds og menneskers vilkår i stedet.

Da tror jeg vi våger å oppmuntre hverandre og ta vare på den makt og myndighet Jesus Kristus har lagt ned i hver og en av oss, slik at vi kan vokse uten frykt for å bli «store». Frigjøre gaver og ansvar hos hverandre. Og begynne å føde åndelige barn. Fordi det er naturlig.

Ylva Eggehorn i «Dagen»

Det betyr meget for våre barn og unge når de merker at menighetens voksne er fylt av kjærlighet til hverandre. Møter de derimot skepsis,

treghet, surhet, forbehold, kritikk, kan de ta ut ubotelig skade.

«Mod Målet», nr. 6-79

SANN TILBEDELSE

I. Sann tilbedelse må alltid være rettet mot den levende Gud.

II. Sann tilbedelse må alltid være avhengig av Den Hellige Ånds nærvær.

Fra frikirkens «Visjon»

Den Hellige Ånds nærvær viser seg ikke ved at vi slipper konflikter, men i hvordan vi løser dem.

EFS. Budbäraren.

PROFETISK

Nå kommer sangen —
ut av soloppgangen
legedom strømmer
til virkelighet blir drømmer.

Tom Erlandsen

HVOR LANGT ER DET TIL HIMMELEN?

En ung predikant var på vei hjem fra møtet en kveld. Han kom inn i en overfylt trikk med Bibelen under armen. Noen ungdommer hadde straks noen bemerkninger ferdige. De holdt på hele tiden. Da predikanten skulle gå av, sa en gutt til ham: «Si meg, hvor langt er det til Himmelen?»

«Det er bare et skritt det», sa predikanten. «Vil du ikke ta det nå?»

MEG SELV

Det er meg selv som er hindringen, motstanden og vanskeligheten.
«Skjulte skatter»

SØREN OGSÅ:

Grundtvig trådte inn i verden med sin tiltredelsespreken: «Hvorfor er Guds Ord veket fra Guds hus?» Noe slikt ville jeg aldri kunne si. Jeg måtte si: «Hvorfor er kraften veket fra Guds Ords forkynnelse?»

For etter min mening er det dog Guds Ord som høres rundt omkring i landets kirker — ulykken er bare at vi ikke gjør etter det. Jeg har nok med et lite bibelord, og jeg spør meg straks selv: Har du gjort det?

Søren Kierkegaard

Ei open side for kristen kultur frå skapande hjarter

Spalte-
redaktør:

**Erling
Thu**

Gangflåtvn. 6,
4000 Stavanger.

Hjarteleg takk for alle brev som de har sendt meg. Takk for alle dikt og alle vers, takk for alle gode ord. Brev dykkar har sett nytt mot i meg og gjort meg sterk i vissa at den kristne kvardagskulturen lever og blømer i full kraft. Saman skal vi med Guds hjelp få fram noko her i Pioneren av denne skapande kraft som er verksam mellom kristne i dag.

I dette nummer vil vi gje rom for nokre dikt skrivne av vanlege kristne kvinner som skriv ut frå sin kvardag. Det er dikt om glede, vanskar, strålende barneauger, lengt, tru, tillit, håp og gjev eit lite bilete av det vanlege folk er opptekne av og koss trua på Gud gjev meining og innhald og kastar glans over små kvardagshendingar.

I neste nummer kjem vi med eit intervju med ein kristen formingslærer som fyller kvardagen med skapande gjerning. Han har mange interessante meiningar om kunst og kultur. Det er ein av lesarane som har laga intervjuet og vi er svært takksame for slik hjelp frå lesarane. Difor vil vi på ny oppmoda deg til å skriva til oss, fortel om folk du kjenner, fortel kva det har å seia for deg å kunna uttrykkja deg i skapande gjerning, send oss dikt og små prosastykkjer, skriv om bøker og andre ting som kan inspirera til auka kultur verksemd.

Jesus lever! Vi lever med han som helle menneske i ei sundriven verd, og vi vil syna at Gud er Gud for helle mennesket. Vi er skapt i Skaparens bilete, utrusta med skaparkraft til å syna verda kven Gud er. Gud velsigne deg i di gjerning.
Din medarbeidar i Herren
ERLING THU

Dikt av Else Aanrud

Likevel din!

Jesus Kristus
jeg vil så gjerne
høre deg til
hver dag.
Men —
så er ikke
alle dagene
like —
fra min side.

Noen

er så tunge
og smertefulle
slik at jeg
nesten glemmer
at du er til.
Og da tenker jeg
stygge ting
bruker vonde ord
sier en masse
som slett ikke
passer —
for en
som tilhører deg.

Men —

så erindrer jeg
at du en gang sa
det var slike
du kom
for å ta deg av.
Hjelp meg du
å tro dette
at til tross for
alle nederlag
så er jeg
likevel din!

Dagen idag

Herre
bare du så dagen
slik som den var
i dag.
I mitt indre
et sinn
som var fullt
av angst og uro
og hender
som ikke klarte
å folde seg
i bønn til deg.
Forskremte tanker.
Å bøye kne
for deg
var helt umulig
for du var
likesom helt borte.
Jeg må si det
på denne måten
for å være ærlig.
Og nå —
kjenner jeg igjen
at du møter meg
i en tung dag.

Et lite såkorn

Et lite såkorn du bar
i dine hender små
Kallet fra Gud ble ditt svar
du måtte ut å så.

Med livets brød i din hånd
ikke de store ord,
kjente vi kjærlighets ånd.
Såkornet falt i jord.

Det vesle såkorn ble liv,
også for meg en dag.
Derfor ønsker jeg å si:
Takk for kornet du gav!

Dikt av Sigrun Granlund

Idag

Idag er jeg lykkelig, verden er min
og solen forgyller min dag så fin
Det bruser av kraft
det synger i takt:
livet er deilig å leve!!

* * *

Det er i mørke du savner lyset
det er i tvilen du trenger tro
Og selv i nattegysset
du bygger håpets bro.

Det er i kampen du ønsker seier
du vil ha solskinn i regnets strøm.
Vi velger heller de lyse veier
og bygger livet på lykkedrøm.

Men det du lærte i dype daler
de mange tårer du gråt i lønn,
er ekte perler, de til deg taler
og fyller hjertet med stille bønn.

* *

Barneøyne

Så blanke, så gode, så milde av fred
et blikk som er preget av renhet.
Så ekte og fylte av varme og glød
de vet ikke at verden er full av nød.

Dikt av Lilya Lind

Jul — påske

I begynnelsen
skapte Gud
himmel og jord
Han bød
og det skjedde
etter hans ord
Til kjærlighet
det evige
skapte han oss
men skapningen døde
av hatets
tvil og tross.

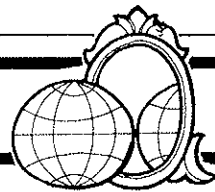
Nå skal alt forgjengelig
gjennom fødselsveer
ut av forbannelsen
og inn i seier
Engang
er altets kaos
definitivt brutt
og skapningens slaveri
for alltid slutt.

Da
er ei julens jubel
langfredagens skrik
det siste
Gud er på herlighet rik
Vi fries fra sorgen
fra uforgjeng'lighet
og feirer
påskemorgen
i all evighet.

Dikt av Solveig Thu

Det glitrar i sylv, det blenkjer i gull
når solskinnen møter ei jord kvit som ull
Snøen har varleg lagt sitt teppe mjukt og fint som
kjærteiken om trea som blir sveipt så lint.

Det svarte, det triste, det skitne og grå
alt blir endra med snøkåpa på.
Og står du sjølv midt i dette kvite rike,
du kjenner det så sælt og godt utan like.
Då andar du inn, ser mot glitrande tind
og ber: reins meg som snø, kvit i sjel og sinn.

Innfor 80-årene

håper jeg på en fortsetning og modning av den åndelige fornyelse under sytti-tallet i retning mot en større overensstemmelse med Nye testamentes visjon av menigheten. Jeg vil gi min tjeneste til det.

Sven Nilsson

Frelesarmeen

arbeider nå i 83 land. Armeen har ca. 26.000 offiserer i 18.000 sentra rundt om i verden. Offiserene assisteres av 37.000 heltids-ansatte. Armeens skoler har 180.000 elever, og hvert år legges 150.000 pasienter inn på deres klinikker og sykehus, der over en million hvert år får poliklinisk behandling.

Fra «Missions Baneret»

Lausanne-konferanse i Thailand

Av de nærmere 3 milliarder mennesker som ennå ikke har hørt evangeliet forkynt på en meningsfull måte i sin egen kulturelle sammenheng, regner en med at 2,4 av disse milliardene lever uten nærkontakt med en lokal menighet eller misjon. Det er koordinator for den store Lausanne-konferansen i Pattaya, Thailand, David Howard som forteller dette. Konferansen holdes 16.—27. juni og vil omfatte 900 kirkeledere og misjonsforskere. Man skal spesielt konsentrere seg om å nå de «glemte» folkeslag: hinduer, muslimer og kinesere. «Hvilken evangeliserings strategi skal man bruke for å nå disse?» Prof. Ludvig Munthe ved Menighetsfakultetet er internasjonal koordinator for seksjonen som studerer: Hvordan nå sekulariserte (Verdsliggjorte) mennesker med evangeliet?

«Utsyn»

Nye ledere

Jeg tror at de allvitene, skrāsikre og tilsynelatende ufølsomme ledere er på vei ut. Fremtidens ledere vil antagelig være de som har mot og styrke til å innrømme sine egne begrensninger, til å tro og ikke bare vite og mene, til å slippe andre mennesker inn på seg. Jeg vil tro at fremtidens ledere vil være de som har mot og styrke til å være seg selv. Det å leve sammen med andre mennesker, er det viktigste av all allmennkunnskap. Sissel Bønbeck til «Vårt Land»

Bekymret for frikirkligheten

— Egentlig er jeg bekymret for frikirkligheten. Jeg bor i en storby og betrakter frikirkenes struktur i en norsk storby. De frikirkelige strukturer i landets store byer er preget av sentrumssamling. I virkeligheten er dette i strid med det nytestamentlige mønster som frikirketanken er bygget på. Som eksempler kan nevnes at Metodistkirken — Pinsevenner — Baptistsamfunnet — Misjonsforbundet i det vesentlige har plassert sin virksomhet i bykjernenes sentrum. Det

sees her i Oslo og i andre større bysamfunn.

Statskirken derimot med sin «ubibelske» struktur, synes å være bedre skikket til å fylle sin oppgave i byens utkantstrøk enn hva vi frikirkelige er. Den geografiske inndeling denne kirke har, skaper langt større arbeidsmuligheter.

H.r.adv. Ragnar Horn til Kristelig Tidende

93 prosent

av alle nordmenn står idag som medlemmer av Den norske kirke. I 1990 regner man med at det vil være 85%. Det er dåpsprosenten som viser en slik synkende tendens, melder «Vår kirke». De har hatt et intervju med religionssosiologen Kjell Vigestad som frykter for et «ras» dersom kirken ikke makter å holde dåpsprosenten rundt 80. Da vil nemlig ikke være noe «sosialt press» i å døpe sine barn, og mange vil la være. Kirken har gode muligheter til å holde dåpsprosenten oppe hvis den er interessert i å tilpasse seg de alminnelige folkereligjøre forestillinger, ikke minst om dåpen som en navne-sermoni.

Elvis Presley

vokste opp i «First Assembly» Memphis Tennessee og denne menighets (pinsemenighet «Assemblies of God») pastor James E. Hamill fortalte følgende om Presley i en preken gjengitt i «Pentecostal Evangel»:

«Så langt jeg vet bekjente han seg aldri som en troende. Han sluttet seg aldri til menigheten. (Han var menighets-barn). Han sang aldri i koret, slik du kanskje har hørt. Da han ble berømt, brakte pressen meldinger om at han var medlem i menigheten, at han tilogmed lærte å synge der, men disse historiene er ikke sanne. Jeg ble ille berørt da jeg så i avisene at han med stolthet fortalte at han gikk på våre møter. Jeg begynte å undres: Har jeg tillatt denne gutten å vokse opp i vår menighet, gå på vår søndagsskole, overvære våre gudstjenester, være tilstede i ungdomsmøter, og alikevel gjør han ting som menigheten og jeg tar avstand fra? Det ble et problem for meg. Så en kveld spurte Elvis Presley en av vaktene om han kunne få snakke med meg. Vakten tok han til mitt kontor og hentet meg. Og da jeg kom inn på kontoret, fikk jeg svaret. Elvis så på meg og sa: «Pastor, jeg er den mest elendige unge mann du noen gang har sett. Jeg har penger, jeg har berømmelse, jeg har millioner av tilhengere, men jeg gjør de ting du lærte meg og ikke gjøre, og jeg gjør ikke de ting du lærte meg å gjøre og jeg er ulykkelig (miserable)». Dette forvisset meg om at Guds ord aldri vender tomt tilbake.

Karismatiske lutheranere i USA

Den første Internasjonale Lutherske konferanse om den Hellige Ånd samlet 10.000

mennesker i Minneapolis, Minnesota. I 1979 ble den åttende konferanse avviklet på det samme sted og samlet da 25.000 mennesker. Lutheraneren var også med i den Internasjonale konferansen om den Hellige Ånd i Kansas City i 1977. Lutheran Charismatic Renewal Service ble stiftet i 1974 for å arrangere lokale konferanser, utgi nyhetsbrev, kassetter. Morris Vaagenes er formann for International Lutheran Conference om den Hellige Ånd, sier at forståelsen for Åndens gaver og frukter er voksende. To av de store Lutherske kirkeretninger i USA har blitt stadig mere åpen. De som har vært mest skeptisk er «Missouri Synod» som er den tredje Lutherske retning. «Hovedmotstanden konsentreres i konservervative fundamentalistiske kirker. De har utviklet et så lukket teologisk system at det ikke er rom for andre sannheter enn de som alt er oppdaget. Der hvor det er en sterk understrekning av «læren» er det generell mangel på kjærlighet og andre av Åndens frukter.» Man regner alikevell med at ca. 10% av Missouri Synodens 6-7000 menighetspastorer er karismatiske og omtrent den samme prosent av synodens legfolk. «Du kan gå inn i hvilken som helst Luthersk kirke her i landet og finne minst en karismatikker».

Charisma

Missjon

Når det oppstår nye behov er det ikke galt å starte nye misjonsorganisasjoner. Gud bruker de etablerte organisasjoner også, men det kreves fleksibilitet og formbarhet for at det skal kunne tjene Gud i en omskriftelig tid. Det er lett å festne i former og organisasjonsplaner så at de blir viktiger enn selve oppgaven. Vi må være ydmyke og se de feil vi har gjort og forandre på det.

Leder for Ungdom i Oppdrag i Holland:
Floyd McClung

Bibelen i sammendrag

Det måtte kanskje komme? Etter at Readers Digest (Det Beste) har forkortet omtrent alt som finnes av kjente (og ukjente) romaner og litteratur har de nå satt igang med Bibelen. melder Miracles & Missions Digest. Man vil kutte ned GT med halvparten og NT med rundt en fjerdel og få en konsentrat på 720 sider. Det er ca. halvparten av sidetallet i den norske Bibel. Spesialister i forkortinger fra Readers Digest konsernet har allerede gjort seg ferdig med Daniels bok. I Samuel og Apostlenes gjerninger. Man regner med å være ferdig om en fire års tid.

Forkortelse av Guds Ord har jo mange praktisert på egen hånd i alle år, men nå skal det altså settes i system. Kanskje det blir mulig å få ulike forkortelser alt etter som man velger ut de avsnitt som enkelte retninger liker å legge særlig vekt på?

Vi deler med hverandre

I denne spalten vil vi ta med innsendte bidrag til PIONEREN. Det vil bli et forum hvor vi kan dele åndelige sannheter med hverandre som kan være til oppbyggelse, inspirasjon og formaning. Det kan være noe en selv skriver eller småstykker som andre har skrevet og som en gjerne vil bringe videre.

Fra Kåre G. Johnsen, Kragerø har vi fått noen sitater fra kjente Herrens vitner i forbindelse med artikkelen om «Veien til menighetslivets fornyelse». (Nr. 6-79) og særlig til avsnittet om «En helliget vilje». Vi bringer her det vår bror sendte oss:

Viljen

Fra andaktsboken «Himmelske dager på jorden» av A. B. Simpson:

«Dog ikke som jeg vil, men som du vil». Matt. 26,39.

«Å ville og å virke til hans velbehag». Fil. 2,12.

Det er to retninger hvor vår vilje bør overgis til Gud.

Først bør vi ha en overgitt vilje. Og her er det vi *alle* må begynne: Å overgi vår naturlige vilje til Gud, så han kan få eie den.

Men dernest vil han at vi skal ha den seirende vilje. Så snart han mottar vår vilje i en ærlig hengivelse, vil han legge sin vilje i den og gjøre den sterkere enn noensinne for seg. Fra nå av er det ikke lenger vår vilje, men hans vilje. Og når vi har gått med på hans valg og stillet oss under hans ledelse, vil han legge all sin kraft og styrke av sin egen vilje i vår, og gjøre oss bestemt, kraftig og seirende og urokkelige som han selv.

«Dog ikke som jeg vil, men som du vil». Det er det første trinn.

«Fader! jeg vil at hvor jeg er, der skal også de som du har gitt meg, være hos meg». Det er den andre retning. Begge er guddommelige, begge er rette, begge er nødvendige for å kunne leve rett og ha fremgang i vårt arbeid for Gud».

A. B. Simpson

Fra boken «Guds ledelse» av F. B. Meyer:

«Vår vilje må overgis».

«Min dom er rettferdig, for jeg søker ikke min vilje, men hans vilje som har sendt meg». Joh. 5,30.

Dette var den hemmelighet som Jesus ikke bare praktiserte, men også lærte. I en eller annen form fremholdt han nødvendigheten av viljens overgivelse som nøkkelen til fullkommen kunnskap. «Hvis noen vil gjøre Guds vilje, han skal kjenne at læren er fra Gud».

Det er himmelvid forskjell mellom en utslettet vilje og en overgitt vilje. Gud krever ikke at vår vilje skal være knekket og død, som musklene i fakirens ubrukte armer. Han ber bare om at vi skal si «ja» til ham, være bøyelig for ham som vidjen under den øvede hånd.

Det er på grunn av manglende underkastelse at vi så ofte taper den ledelse vi søker. Det er en skjult strid mellom vår vilje og Guds, og det blir aldri godt før han får tatt hånd om oss, og knekke og lege. Å, streb etter det! Hvis du ikke kan gi, la ham ta. Hvis du ikke er villig, bekjenn da at du er villig til å bli gjort villig. Overlever deg til ham så han kan virke i deg å ville og å virke til hans behag. Vi må bli så føyelig som leret, ferdig til å bli formet slik — akkurat slik som den store Mester, den store pottemaker ønsker det, da skal du bli istand til å forstå hans ledelse».

F. B. Meyer

Fra boken

«Et lykkelig liv»

av Hanna P. Smith:

Når det tales om «hjertet» i Biblen, så menes det ikke følelsene, men viljen, menneskets personlighet, dets egentlige «jeg». Og Gud arbeider nettopp på å få dette «jeg» overgitt til ham, så han kan få makten i menneskets innerste liv. Det er ikke følelsene Gud vil ha, men mennesket selv.

For at ingen skal ta feil vil jeg allikevel tilføye at når jeg taler om å «oppgi viljen», så mener jeg ikke at vi skal være uten vilje. Men istedenfor vår dumme, villfarne og umodne, får vi den guddommelige vilje. Legger vi trykket på «vår», så skjønner vi det bedre: Det er VÅR vilje som må oppgis. *Derimot ikke den vilje som er ett med Guds vilje.*

Vi forlanger av barna våre at de skal

oppgi sin egen vilje og ikke si «jeg vil» eller «jeg vil ikke» på gale steder. Men når deres vilje er bøyd til å være i overensstemmelse med det som etter vårt skjønn er rett, så ønsker vi at de av all sin kraft skal si «jeg vil» eller «jeg vil ikke».

Når Gud «virker i oss å ville» (Fil. 2,13), så må vi gi våre hjerter hen for at denne vilje skal bli utført. Vi må gjøre det uansett hva det kommer til å koste, og svare et avgjort «jeg vil» til alle hans «du skal!» For Gud kan bare få utført sin vilje med oss når vi samtykker i det og vil det samme som han.

Fenelon sier: «Å ha viljen til å elske Gud er hele religionen».

Har du, kjære leser, gått med på å ville hva Gud vil? For det er viljen det kommer an på. Har du med viljen din tatt de to skrittene: OVERGIVELSE OG TRO, da har du lov til å holde fast på at du er helt med Gud, hva så følelsene sier. Da har han begynt å virke i deg «å ville og å virke til hans velbehag».

Hanna P. Smith

«Det er når vi gjør Guds vilje til vår, at han gjør vår vilje til sin».

R. A. Torrey

Fra Luras dagbok

Slå istykker en diamant, og hvert enkelt stykke, omend nokså lidet, vil dog lyse like så klart som stenen, da den var hel.

Kast stykkerne i skarnet, og de skinner endda, ja deres lys forhøies endog ved motsetningen.

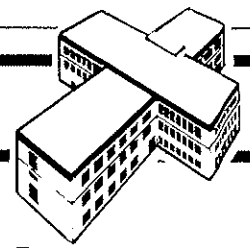
Kast dem i ilden, og de vil også lyse der. Slib dem mod det hardeste stoff, du kan finde, de vil ikke derved miste noget av sin skjønnhet.

Men gnid dem mod hverandre, og straks er glandsen borte. Således er det med Kristi lemmer. Bagtalelse, forfølgelse, lænker, ild og sværd — intet skader dem. Men begynner de at kives og rives indbyrdes, da mister de med engang sin herlighet og sin evne til at lyse og sprede en god Jesu Kristi vellykt udover verden.

15de april 1888

Søren E. Lura

(Innsendt av Jørn Bestum, Stavanger)

Spalteredaktør:
Marit Kristine Rasmussen

Sommerpraksis i Øst-Europa

Planleggingen for Misjonsskolens evangeliserings praksis til sommeren er i full gang, og vi er glad for å kunne fortelle at vi i år kommer til å utvide vårt arbeidsfelt til også å omfatte Polen.

Et team fra skolen vil sammen med undertegnede være i Øst-Europeiske land hele sommeren.

Vi ser det som et privilegium å få være med i undervisning av Guds ord blant venner i Polen, og vi ønsker og stille vår tid og våre krefter til disposisjon for Herren.

Selvsagt er dette en økonomisk belastning for skolen, så vi håper mange vil nytte giroblanketten som er vedlagt i dette nummeret. Nå har du anledning til å være med og støtte evangeliseringen utfra skolen med din gave.

M. K. Rasmussen

Store muligheter for evangelisering i Polen

Et team fra Misjonsskolen skal sammen med lærer Marit Rasmussen i sommer-praksisen besøke Polen. En av skolens tidligere elever som har besøkt Polen (Jan Hanvold) gir her orientering om situasjonen for evangeliet i dagens Polen.

Behov for bibelundervisning

Polen er det mest frie av kommunistlandene p.g.a. den katolske kirkes sterke stilling her. 96% av Polens innbyggere er katolikker. Det er et veldig behov i hele Øst-Europa for bibelundervisning, både blant katolikker og protestanter. Blant katolikkene i Polen er det en veldig åpenhet. Mange forkynnere i Polen benytter den katolske kirkes åpenhet til å forkynne evangeliet til kirkegjengerne. Protestantene kan gjøre mye om de inngår et samarbeid med den katolske kirke. En katolsk kirkeleder i Polen har uttalt: «Om dere kunne bringe oss 1 mill. bibler, så skulle vi distribuere dem i løpet av 1 mnd.» En leder for den karismatiske vekkelse i byen Krakow, Sør-Polen sier: «Vi trenger litteratur som er bygd på Guds ord.»

Karismatisk vekkelse i Polen

Den karismatiske vekkelse i Po-

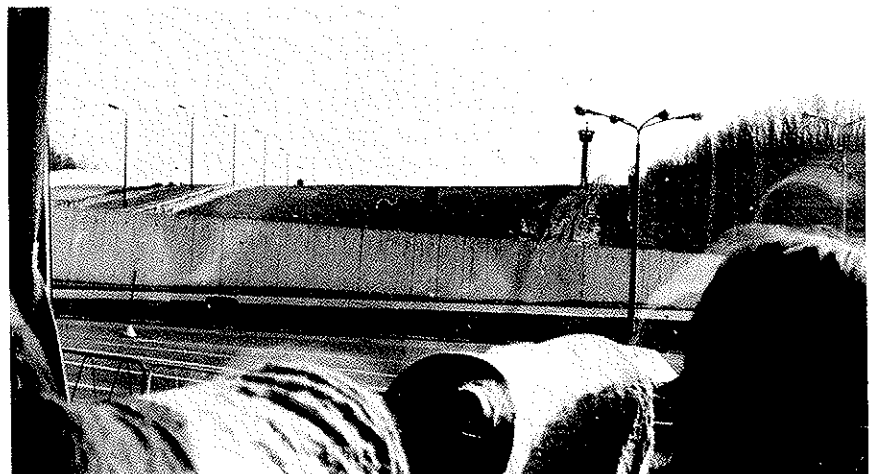
len er voksende. Vekkelsen begynte i 1974. En polsk, katolsk prest var i Amerika og opplevde der å bli døpt i Den Hellige Ånd. Han vendte tilbake, og ved ham startet den karis-

Tekst: Magne Vågnes

matisk vekkelse i den katolske kirke i Polen. Vekkelsen har bredt seg rundt i hele Polen. Det er stor åpenhet for vekkelsen blant den katolske kirkes ledere i Polen. Paven har hatt kontakt med og vist en positiv instilling til den karismatiske vekkelse. Det er stor hunger etter spesielt karismatisk litteratur. Flere er blitt åndsdøpte bare ved å lese denne litteraturen.

Oasebevegelse

Oasebevegelsen ble startet i slut-

De kristne i Norge burde nytte mere anledning til å reise som turist til Øst-Europa og være med å evangelisere der. Det er mange «sprekker» i jernteppe. Her ser vi grensen inn mot et Øst-Europeisk land.

ten av 1950-årene. En del katolikker ble grepet av nød over å se at så mange av den katolske kirkes medlemmer levde et dobbeltliv. Mange drakk og festet samtidig som de gikk til messe. I Polen er det ganske store alkoholproblemer. Oasebevegelsen startet først og fremst som en antialkoholbevegelse. Bevegelsen begynte med eldre mennesker som ønsket å leve et hellig liv og ta et standpunkt mot alkohol. Etter som årene har gått har den utviklet seg til en hellighetsbevegelse. Paven er nær knyttet til Oasebevegelsen. Han er en meget god venn av Fader Blacknisky som er leder for Oasebevegelsen. Da paven var kardinal i Krakow hjalp han Oasebevegelsen med å få et senter oppe i Tatrafjellene. Senteret fikk de i midten av 60-årene. Det ligger på grensen til Tjecoslovakia. Først en liten hytte, men det har utviklet seg til å bli et stort senter idag. Mange ungdommer kommer sammen på såkalte Oasedager. Oasedagene holdes på senteret. I tidsrommet april — sept. 79 besøkte ca. 40.000 senteret til bønn og bibelstudier. Oasebevegelsen er spredt omkring i hele Polen. Bevegelsen har ca. 50.000 medl. i dag. Myndighetene sier til lederen Blacknisky: «Du må slutte med dette, for du tar all ungdommen fra oss.» Hvert år i august mnd. har Oasebevegelsen en pilgrimsmarsj fra Warszawa til Czestochowa. Czestochowa er en hellig by. Pilgrimsmarsjen tar 6 dager. I dag er det ca. 20. — 30.000 mest ungdommer som går denne marsjen. De synger og ber mens de går. Myndighetene vet ikke hvordan de skal stoppe dette.

Store muligheter

Vi protestanter må få øynene opp for at Gud også virker i den katolske kirke. Det er store muligheter for evangeliet i Øst-Europa idag. Prester og kristne ledere er glade for at folk fra vest kommer og besøker dem. Vi har muligheter til:

- 1) Bringe inn litteratur.
- 2) Oppsøke kirkene i Øst-Europa. Kristne her setter stor pris på samfunn med kristne fra Vesten.
- 3) Gå inn i alle kirker (også katolske) med gospelkonserter, vitnesbyrd og forkynnelse. Her kan vi ha innbydelse til frelse. Mange mennesker er blitt frelst ved slike møter i de senere år. □

Gud åpner nye dører i Tyskland

Pioneren hadde en liten prat med Per Kapstad, da han var på en informasjonstur her i Norge sammen med sitt evangeliseringsteam. Han står midt oppi et rikt misjonsarbeid i Limburg, en by midt i hjertet av Vest-Tyskland. «Gud har ledet alt på underfullt vis, helt fra begynnelsen av», forteller han.

Per Kapstad reiste for to år siden med sin familie sørover i Europa. Hvor de skulle slå seg ned, og hva de skulle ha og leve av, visste de ikke. «Men Gud hadde kalt oss, og vi hvilte i at Han nok ville sørge for oss», sier Per Kapstad.

— Gud ledet oss til Limburg. På underfullt vis la det seg til rette med en passende leilighet i landlige omgivelser like utenfor byen.

Gud skaffet lokale

Til sitt evangeliske arbeid trengte de sårt et lokale å arbeide ut ifra. Men også dette ordnet Herren med. Sentralt i forretningsstrøket i Limburg by, var det en leilighet på 130 m² i 2. etg. over en butikk. Men leien var høy. Hele 800 DM. På underfull måte ble beløpet redusert til det halve. Familien Kapstads har gjentatte ganger fått oppleve Guds ledelse. Nå har de fått tro for at når Gud kunne ordne et lokale for dem, kan han også gi dem butikklokalitetene i 1. etg. Arbeidet har vokst. De trenger større lokaler.

Dørene åpnes

Hvordan begynner man så et arbeid i en stor by med knapp økonomi og et tomt lokale? Per forteller at de først inviterte 3 norske ungdommer til å være med dem i arbeidet. De startet med å spørre på skolene om de fikk komme å synge

Tekst: Betty Ann Solvoll

og vitne i klassene. Dette ga god respons. Elevene likte å høre sangen og de friske vitnesbyrdene. Lærerne var også begeistret og ba dem komme igjen. «Det var forresten slik Beate ble frelst. Nå er hun med i teamet vårt», forteller Per begeistret. Slik kom de i kontakt med mange ungdommer. Lokalet ble innredet til en liten te-stue, «Tee-stube», som det heter på Tysk. Dit inviterte de ungdommene til å drikke te og høre sanger og vitnesbyrd om Jesus.

Nå teller teamet 5 unge som dag-

Per Kapstad (til. h.) besøkte flere menigheter i Norge med et ungdomsteam som hjelper han i arbeidet i Tyskland. Til v. ser vi Andrea fra Italia, de to brødrene nærmest Kapstad er fra England og Sverige.

lig er opptatt med forskjellige former for evangelisering.

Gud tenker utradisjonelt

Per Kapstad og hans medarbeidere opplever stadig at Gud gir dem nye og utradisjonelle oppgaver. De mange tusener av trailere som kjører på de tyske autobanene, er blitt en utfordring. På de store trailerstoppestedene samles hver dag mange sjåførere for å ta en pause i kjøringen, og få seg litt mat. Da er Per og hans medarbeidere der, og benytter anledningen til å vitne for sjåførene. De har kjøpt seg en bil og innredet den med bord, stoler og et minibibliotek. Hit inviteres sjåførene til en kopp te og kjeks. Alle som ønsker det får bibeldeler og evangeliseringskassetter. Dette er en ypperlig måte og nå dem med evangeliet på.

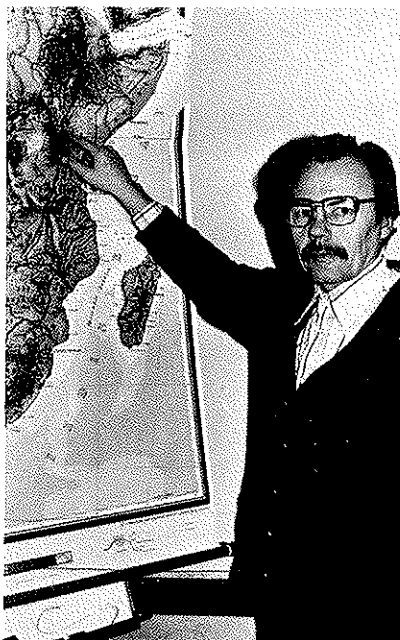
Familiemisjon

Den nyeste gren på arbeidet er familiemisjon. I tyske aviser står daglig annonser med forlovelse, bryllup og fødsler. Forretningsstanden har benyttet seg av dette. Reklamer og litteratur om forskjellige varer; alt fra moderne elektrisk utstyr i kjøkkenet, til myke barnebleier, blir sendt til disse adressene. «Nå registrerer også vi disse annonsene», sier Per, «og sender dem en hilsen fra Jesus, og tilbyr verdier som ikke kan måles med jordisk konfort: Joh. evangelier, korrespondansekurs og annen god litteratur. På denne måten oppnår vi kontakt med mange hjem og familier.»

Den klamme hånd over Tyskland

Berlinererklæringen er for de kristne i Tyskland et velkjent begrep. Under vekkelsen i 1909 reiste to norske kvinner dit ned. De hadde opplevd åndens dåp. De talte ivrig om dette, og det var flere kirker som åpnet for budskapet. Etter hvert reiste det seg motstand mot dette «nye». De kirker som hadde vært åpne, ble kirtisert. 15. sept. 1909 ble den såkalte «Berlinererklæringen» skrevet. Den gikk i kortet ut på at åndsdaup og åndelige gaver ikke var fra Gud. Dette resulterte i engstelse, mistillit til Den Hellige Ånd, stagnasjon og hindringer for de kristne i å møte Gud. I de senere år har denne frykt avtatt. □

Til Kenya for 5. gang

Sigurd Sørhus som er lærer ved misjonsskolen, reiste i februar igjen til Kenya. Også denne gangen sammen med noen av elevene fra skolen. Den store interessen for landet fikk han da han reiste dit for å se på det kristne misjonsarbeidet.

— På min første tur til Kenya ble jeg klar over det store behovet for bibellærere. Siden har jeg hatt nød

Tekst: Sylvi Nesheim

for bibelskolene, og nå reiser jeg igjen til Meru for å gi bibelundervisning, sier Sørhus. Han forteller også at det er stor åpenhet for evangeliet. Folket tar imot budskapet, og mange opplever Gud. Jeg er grepet av den sterke bønneatmosfæren som hviler over menighetene.

— Har du spesielle opplevelser fra Kenya?

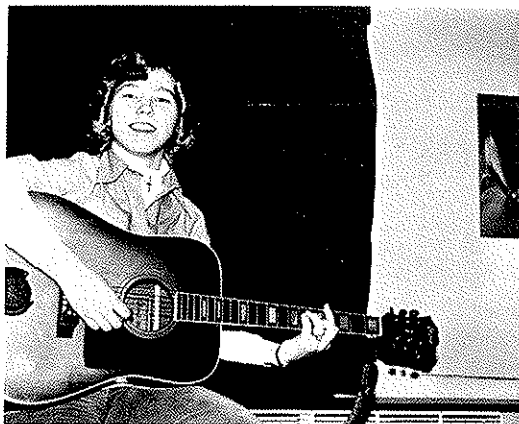
— jeg husker spesielt en møteserie i en kirke i Maua. Jeg hadde talt om helbredelse. Etter prekenen innbød vi alle syke som ønsket å bli friske om å komme fram til første benk. Mange mennesker kom fram, og alle opplevde helbredelse!

— Du har tidligere hatt elever med. Hvilket utbytte tror du de har av en slik tur?

— Elevene har stortrivdes. Mange har også opplevd en større modning i sitt kristenliv.

Dette var 5. gang Sørhus besøkte Kenya. □

Herren møtte meg!

Anne Borge er i år en av elevene på bibelskolen i Sårøns Dal. For ca. 1 år siden lengtet hun etter en radikal fornyelse i sitt kristenliv.

Anne Borge har bl.a. spilt inn en sang-kassett og tar gjerne fram gitaren og synger både i møter og privat.

Hvorfor lengtet du etter en fornyelse, Anne?

— Jeg ønsket så inderlig å få se mer av det jeg har i Jesus. Det var kommet til et punkt i mitt liv med Gud hvor noe radikalt nytt måtte skje. Dersom det å være kristen ikke var mer enn det jeg til da hadde

erfart, ville jeg bli en misfornøyd kristen.

På den tiden ble det arrangert en Dypere Liv-konferanse, og jeg bestemte meg for å delta. Egentlig var jeg litt redd for å bli med på denne konferansen, men på grunn av at det var representert flere kirkesamfunn der, torde jeg gå. Jeg ble bedt

om å syng på et av møtene. Deretter kom en bort og begynte å be for meg. Jeg falt rett i golvet med gitar over meg. Dette forskrekket meg, men det lærte meg noe: Det er opp til Gud å bestemme hvordan Han vil møte oss. Dersom vi selv vil være med å bestemme hva Han skal få lov til å gjøre, kan vi hindre Ham i å få sin vilje med oss. Før vi stiller oss skeptisk til noe på dette området, er det viktig ikke å ha en innstilling som setter grenser for Gud. Den Hellige Ånd er allsidig. Gud elsker oss så høyt at Han behandler hver enkelt av oss som enebarn.

Hva var det egentlig som skjedde med deg etter denne hendelsen?

— Kristenlivet ble totalt forvandlet. Først og fremst opplevde jeg Guds kjærlighet på en helt ny måte, den ble mye sterkere i mitt liv. Å være alene med Jesus og be og lese i Bibelen ble et mye større behov for meg nå. Helt siden jeg var 12 år har jeg ønsket å reise og vitne om Jesus. Dette ønsket ble nå til en dyp nød i meg.

Kan du fortelle litt fra tiden før dette hendte?

— Det som gjorde at jeg tok imot Jesus, var at fra den stund visste jeg at jeg ikke ville være alene lenger.

En tid etter, bestemte jeg meg for å gå på et møte igjen. Akkurat den kvelden var det møte i Frelsesarmeen, og ble derfor naturlig for å fortsette der.

Da jeg var 14 år, begynte jeg å tenke på troendes dåp. Først 18 år gammel tok jeg steget fullt ut og lot meg døpe.

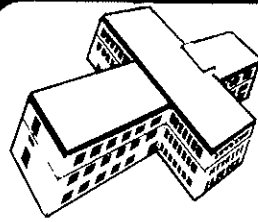
Ca. 2 mnd. etter dette, ble jeg ånds døpt. Det skjedde stille og rolig mens jeg var for meg selv. Jeg merket noen nye ord som jeg ikke forstod, inni meg, og jeg begynte å hviske dem.

19 år gammel reiste jeg som sangengeliste i 1 år. Det var en fin tid. Sangen har alltid betydd mye for meg.

Året før jeg begynte her på bibelskolen, var jeg korpshjelper (en slags hjelpeforstander) i Frelsesarmeen i Brevik.

Noe følelsesladet «opp-og-ned» kristenliv har det ikke vært. Livet med Jesus har jeg opplevd rikt og trygt siden jeg ble frelst.

Fortsettelse side 42

HØSTEN ER STOR — men arbeiderne få

Sett av et år til bibelskole! Bibel- og Misjonsskolen i Sarons Dal tilbyr følgende kurser:

1. *Bibel- og Misjonsskolen*: 11 måneders kurs som starter 30/8-80. Bibelen studeres emnesvis. Språkstudier, Gresk, Misjon. Religionshistorie. Kirkehistorie. Praktis i evangeliseringsarbeide. Aldersgrense: 18-35 år.

2. *Evangeliseringsseminaret*: 6 ukers kurs med bibelundervisning i inspirerende bibelskole-miljø, med mulighet for påfølgende team-tjeneste i Norges bygder og byer. Høstkurset starter i august og vårkurset i januar. Aldersgrense: 16-50 år.

NB. Det er ennå plass på Vårkurs II som starter 13/4-80.

KRISTNE FRA ALLE SAMFUN KAN SØKE.

Skriv i dag og be om søknadsskjema og kursplan.
Troens Bevis Bibel & Misjon Institutt.
Sarons Dal
4480 Kvinesdal — Tlf. 043/50 711

NYHETS BREV

Til alle som tegner seg som misjonsskole-partner, vil det nå bli sendt ut nyhetsbrev fra Misjonsskolen hver måned.

Vi ønsker at våre trofaste venner som har hjerte for skolen og det arbeid som drives, skal få litt mere kontakt med skolens daglige liv. Mange forbedere ønsker sikkert å følge utviklingen på nært hold, og dette behovet vil vi gjerne møte på denne måten.

Så om du ønsker en personlig hilsen fra rektor om livet ved skolen, vil du få det hver måned ved å tegne deg som Misjonsskolepartner.

Hjelp våre unge vitner

Støtt Bible & Misjonsskolen

Siste skoleår var det 79 elever som gikk på skolen i Sarons Dal. Gjennom bibelundervisning, bønnesamvær og praktis tjeneste ønsker vi å forstre ungdom til tjeneste for evangeliet.

Det koster å drive en skole som denne. Vi ønsker ikke at økonomien skal være en hindring for de unge som søker til skolen, derfor må skolepengene settes lavt.

Skolen behøver derfor MISJONSSKOLE-PARTNERE som ønsker å være med i dette viktige arbeidet. Vi tror at Herren reiser en hær av unge som vil bety mye i den vekkelse som nå bryter fram.

— Bli en STØTTE-PARTNER for dyktiggjøring av vitner til evangelisk innsats!

— Månedlige rapporter fra skolen sendes til alle partnere.

Ja, jeg vil gjerne bli en

MISJONSSKOLE-PARTNER

I tillit til Herrens velsignelse vil jeg love å gi:
(Kryss av der hvor det passer).

kr. 50,- pr. måned.

kr. 100,- pr. måned.

kr. pr. måned. (Fyll ut det beløp som passer.)

Vennligst send meg innbetalingshefte. Jeg forventer å få månedlige rapporter fra skolen.

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

Denne kupongen sendes til: Troens Bevis Bibel & Misjons Institutt
Sarons Dal
4480 Kvinesdal.

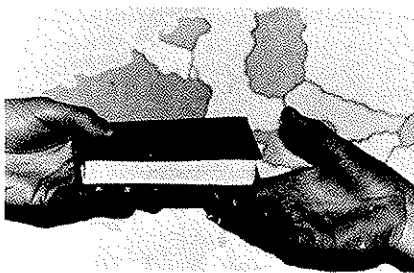
Er det ikke en fare for å bli for selvopptatt i dette å søke etter åndelige opplevelser?

— Nei, ikke hvis denne lengeselen kommer av at du ønsker å kunne gi mer av Jesus videre til mennesker som ikke kjenner Ham. Gud ønsker å tenne oss i brann for evangeliet, så det er Den Hellige Ånd som legger ned denne lengselen i vårt hjerte.

Tekst: Merete Birkeland □

Vi reiste til kommunistiske land med bibeler

Tekst: Sylvi Nesheim

I julehøytida reiste to av elevene fra misjonsskolen til Ungarn og Romania for å gi bibler til kristne. Sammen med dem reiste også to andre fra «Youth With a Mission» som arrangerte turen. Disse hadde spesielle kontakter som vi skulle levere biblene til.

— Spenningen var stor da vi kom til grensa. Likevel følte vi fred og glede, mens vi hele tiden sukket til Gud om hjelp, forteller elevene. Bagasjen ble kontrollert, og etter noen minutter ble de vinket videre. «Praise the Lord» utbrøt en av dem da beskjednen ble gitt. De var både glad og takknemlige at de unngikk vanskeligheter.

De kristne som skulle ta imot biblene ble straks oppsøkt. Og på en forsiktig måte ble de overlevert.

Biblene ble tatt imot med stor glede.

— Da vi så deres glede, ble vi klar over hvor takknemlige vi skulle være som fritt kan kjøpe bibler, forteller elevene. □

«Vi bekjenner at vi har bidratt til splittelse»

Svenske kristne i tre ukers bønne-aksjon

Under den tre ukers bønne aksjon som Södermalmskyrkan i Stockholm hadde, ble det på det store avsluttende bønnemøte frembåret en bekjennelse av det svenske kristenfolks synder. Det var Børn Donobauer (medarbeider til Kjell Sjøberg) som frembar den. Bønnesamlingene som var kommet istand etter initiativ fra pastor Bror Spetz, med Daniels tre bønneuker som forbilde (Dan. 9), hadde som hovedbønne-emner:

- 1) At Jesu bønn om enhet må bli virkelighet (Joh. 17,21)
- 2) At Joels profeti helt skal oppfylles. (Joel 2, 28-32).

Ellers var familien og den oppvoksende slekt også sterkt framme, samt den politiske utvikling i landet. Møtene samlet venner fra ulike kirker og avslutningsmøte samlet en stor skare i Kungliga Tennishallen, hvor denne bekjennelse ble lest:

Herre Jesus Kristus vi bekjenner innfor deg, at vi som er ditt folk og som bærer ditt navn, ikke har jaget etter enhet i den Hellige Ånd. At vi som er ditt folk ikke har vist kjærlighet til endog våre nærmeste i troen. Vi bekjenner innfor deg at vi iblant har bidratt til splittelse i din menighet gjennom våre handlinger. Vi bøyer oss innfor deg å bekjenner Herre at vi som har blitt kalt til å bære det hellige navnet har iblant spilt med på verdens vilkår. Vi har bøyet oss for trykket utenfra. Vi har tilpasset oss og fortiet vår arv. Vi har silt bort de ubehagelige deler av Gud Ord i vår forkynnelse. Vi har ikke åpent synd, dom og rettferdighet. Vi bekjenner for deg Herre at vårt land hadde behøvet å se en forenet kristen forsamling. Et forenet åndelig lederskap. Ett folk, et legeme, en tro. O Herre, vi legger fram for deg den oppdelingens og sekterismens ånd som finns blandt ditt folk. Den selvrettferdighet som iblant preger våre handlinger og vi ber deg om forbarmelse. Hør oss Herre Gud.

Vi løfter våre hjerter og hender innfor deg Herre. Vi ber om å få se en tid fremover hvor ditt folk drar sammen rundt deg selv, så alle de kunstige lagede barrierer som idag adskiller troens folk blir brutt ned. At du skaper noe nytt iblant oss Herre. At du fører sammen det åndelige lederskap på hvert lokalt sted i vårt land. At alle de som påkaller Herrens navn blir forenet med hverandre og den levende oppstandne Jesus Kristus. Rør ved kirkesamfunns-ledere som har forherdet seg i maktposisjoner. Rør ved menighetsmedlemmer som har blitt lunkne og sluttet å be, sluttet å lese ditt ord og sluttet med å søke de helliges samfunn.

Spalte-
redaktør

**Martin
Meland**

OPERASJON
UNGDOMSTEAM
Boks 8
4480 Kvinesdal
Tlf.: (043) 50 711

Hva gjør sommer- teamene?

Ja, det er det vel noen som lurer på, og jeg vil i korte trekk prøve å fortelle litt om O.U.T.'s sommeraksjon.

Hver sommer verver O.U.T. fot-soldater fra hele landet til teamtjeneste i Norges bygder og byer. Det blir også sendt team til Sverige og Danmark samt til andre land i Europa. Ungdommene kommer fra alle kirkesamfunn og er i alderen 16—35 år. Betingelsen for å delta er at de elsker Jesus og brenner for å vite om hva Han har betydd i deres liv. Teamene blir sendt ut i grupper på 5 (2 jenter og 3 gutter, eller omvendt). Minst to av deltagerne har gjennomgått vår 1-årige Bibel- og Misjonsskole og fungerer oftest som teamledere. De arbeider alltid

Et mobil-team foran en av OUTs biler, klar til uttrykking.

ut i fra en lokal menighet på stedet hvor de kommer. Husbesøk, gate- og skoleevangelisering, friluftsmøter i parker og badestrender er noe av det som står på teamets dagsprogram.

Spesielle «Mobilteam», utrustet med bøker, kassetter og traktater sprer dette for ti-tusener av kr. hver sommer, på handelsmesser og lign. I år vil det bli kjøpt inn enda en Folkevognbuss til denne form for evangelisering.

Husbesøk med god evangelisk litteratur er en av OUTs virkegrener. I tiden framover håper vi mange hjem skal få slike besøk.

Vi vil heller ikke i år begrense oss bare til landeveien. M/S «Kveldsol», som i fjor besøkte «badegjester» på Sørlandskystens mange holmer og skjær «seiler» også i år. Vi har motatt brev fra mennesker som er blitt konfrontert med evangeliet nettopp gjennom ungdommene ombord på M/S «Kveldssol».

Ja, dette var litt om det vi driver med i O.U.T. om sommeren. Vi tror at vår virketid heretter er kort. Derfor ber vi til Herren at Han nå i år skal drive ekstra mange arbeidere ut til sin høst. Kanskje du som leser dette opplever at Gud kaller deg til teamtjeneste. Vi tilbyr deg da plass på vårt 6-ukers evangeliseringsseminar som starter 14/4. Du kan også melde deg til vår «Disippelskole» i pinsehelgen eller til vårt 4-dagers «Trimkurs» som starter 20/6 og går parallelt med vår Dypere Liv-konferanse.

Skriv idag og be om nærmere opplysning til, Martin Meland, Boks 8, 4480 Kvinesdal.

OUT's program for våren og sommeren

- 14/4-26/5 6 ukers evangeliseringskurs. Alle kan søke.
- 19/5-23/5 Underviser ARIL EDVARDSEN i «Disippelskap». ÅGE ÅLESKJÆR, MARTIN MELAND og MARIT RASMUSSEN deltar i kveldssamlinger.
- 23/5-26/5 PINSE-SAMLING I SARONS DAL
Undervisning og møter. ARIL EDVARDSEN, MARTIN MELAND, TERJE STORMO og COUNTRY LIGHTS m/fl. deltar
- 27/5 UTSENDING AV SOMMERTEAMENE
- 20/6-23/6 «MINI-KURS» FOR TEAMARBEIDERE. (Skoleungdom). Går parallellt med vår Dypere-Liv konferanse.
- 25/6-7/7 Arrangerer OUT «Junior og ungdomsleire i Sarons Dal» (Se senere annonse i Troens Bevis og Pioneren).
- 11.8-22/8 «Disippelskole» for helårsteam KJELL HALTORP, ÅGE ÅLESKJÆR, MARTIN MELAND og TERJE STORMO deltar
- 1. sept. STOR EVANGELISERINGS- AKSJON PÅ KARMØY

Vær med og støtte sommerens evangeliseringsframstøt

Som du sikkert forstår koster det å sende ut alle disse teamene til sommeren. Spesielt dyrt er det å sende team til Europa. Vi har imidlertid den tro til Gud at han har noen til å støtte den økonomiske siden

også. Derfor er vi frimodig og sende deg en innbetalingsblankett som du finner vedlagt i vedlagt i dette nr. av Pioneren. Vi minner samtidig om at O.U.T. nå, som i fjor, har hele ledelsen av M.E.P. (Misjonsskolens

evangeliseringspraksis). Derfor når du nå sender ditt bidrag er du med å støtter både Operasjon Ungdomsteam og Misjonsskolen i deres felles arbeide for å nå ut med evangeliet. PÅ FORHÅND HJERTELIG TAKK!

M/S «Kveldssol» med skipper Lewi Waskaas seiler også til sommeren langs sørlands-kysten for å evangelise-

re blant tusener av sommer-gjester. Ombord vil det være et team fra OUT. (Foto: Porsgrunn Dagblad)

OUT's sommer-evangelisering i Norge og Europa starter med pinsesamling i Sarons Dal

Allerede den 19/5 starter ARIL EDVARDSEN med å undervise bibelskoleelever, ungdomsteam og ALLE INTERESSERTE i emnet «DISIPPELSKAP». Kurset varer 1 uke.

Kveldssamlinger: Kl. 19.30

Tirsdag 20. mai: ÅGE ÅLESKJÆR: «Lær å elske det ekte».

Onsdag 21. mai: ÅGE ÅLESKJÆR: «Veien fra Åndsdåp til større kraft».

Torsdag 22. mai: MARIT RASMUSSEN taler.

Fredag 23. mai: PINSEHELGENS
ÅPNINGSMÅTE: ARIL EDVARDSEN taler.

Lørdag 24. mai: Kl. 10.00 UNDERVISNING.

Søndag 25. mai: Kl. 19.30 STORT UNGDOMSMØTE, MARTIN MELAND og OPERASJON UNGDOMSTEAM deltar.

1. og 2. PINSEDAG KL. 11.00 og 18.00 UNDERVIS-

NING OG MØTER. ARIL EDVARDSEN, MARTIN MELAND, MARIT RASMUSSEN og TERJE STORMO m/fl. taler. COUNTRY LIGHTS og SANG- og MUSIKK-KREFTER FRA SALEM, KVINESDAL deltar.

HUSK: ALLE INTERESSERTE ER HJERTELIG VELKOMMEN!

Avsett pinsehelgen i Sarons Dal. Mat fåes kjøpt. Påmelding for alle som ønsker overnatting til: Martin Meland, Sarons Dal, box 8, 4480 Kvinesdal.

Jeg ønsker å være med på «Disippelskolen» og pinsehelgen
Jeg kan KUN være med i pinsehelgen og ønsker overnatting

Navn:

Adresse:

Alder:

Brev fra leserne

Denne spalten er åpen for kommentarer fra leserne til stoff vi bringer i PIONEREN. Skriv til redaksjonens adr.

Denne gang lar vi dette brev representere de mange hilsener og oppmuntringer vi har fått.

Vi har plukket ut noe av alle de hilsener som har kommet inn til PIONEREN siden siste nr.:

SPRE PIONEREN!

Jeg er så enig med dere som skrev om PIONEREN i nr. 1-80. Dette er et blad av god kvalitet som har noe å gi til alt Guds folk. Jeg ber Gud velsigne PIONEREN, redaktøren og hans medarbeidere, slik at et som blir skrevet i bladet må finne gehør og virke det Gud hadde tenkt.

Jeg vil spre PIONEREN så godt jeg kan og anbefale det til alle mine venner og bekjente.

Martha Hegerland Andersen
Sauda

Hjertelig takk for et herlig blad. Norges folk trenger posetivt stoff i denne tid! Dette må være det beste kristne blad i landets historie. Jeg ønsker å spre det videre til kristenfolket på mitt hjemsted. Send meg 10 ekspl.

S.R.

Først ved å få lese et prøvenr. fikk jeg se hvor bra PIONEREN er. Jeg vil abonnere og bestiller også gaveabn. til slektninger som vil ha glede av bladet.

R.B.

Inderlig takk for et herlig blad: PIONEREN i «ny drakt». Når jeg leser sier det «JA og AMEN». Fortsett i samme ånd og bladet vil bli til rik velsignelse. Dette måtte jeg skrive etter å ha sittet og lest og frydet meg.

G.S.

PIONEREN er en mykget givande och andelig tidning!

J.H., Sverige

Den nye utgave av PIONEREN er gripende i sitt innhold. Leser den med stor interesse og skal anbefale det til så mange som mulig å gå inn for å tegne nye abonnenter.

A.B.

Vi i vårt hjem setter meget pris på PIONEREN slik det nå er blitt. Vi ønsker at mange flere vil få kjennskap til det.

R.E.

Syntes PIONEREN er et godt blad, fra nå av vil jeg alltid holde PIONEREN.

U.E.H.

SIGURD SØRHUS:

Ord fra Grunn-teksten

Σώζω (UTTALES: SÓDZO) = *frelse*

Dette er eit viktig og mye brukt ord i N.T. Det er oftest oversatt med: *Frelse*, slik som i Matt. 1, 21, der det er brukt i en forklaring av navnet Jesus: «For han skal frelse (sósei) sitt folk fra deres synder.» — Her er det altså tale om frelse i religiøs betydning. Men sódzo kan også gå på frelse eller berging i en nødsituasjon, slik som i Matt. 8, 25. Disiplene var da ute i hårdt vær på sjøen. De ropte: «Herre, frels (sóson)!» —

Sódzo kan også bety: *Helbredet*. Det ser vi tydelig av eksemplet med kvinnen som hadde hatt blødninger i 12 år. Matt. 9, 21—22. «Om jeg bare får røre ved kappen hans, blir jeg frisk (sothésomai).» Jesus snudde seg og sa til henne: «Vær frimodig datter, din tro har frelst (sésoken) deg.» — «Og kvinnen ble frisk (ésot-he) fra samme stund.» Vi ser at det alle tre steder er sódzo som går igjen, selv om det på norsk er oversatt på to forskjellige måter. Engelske Bibler bruker hele veien: «Helbredet».

Noen ganger betyr ordet: «Frelst for evig», som i Matt. 24, 13 «Men den som holder ut helt til slutt, han skal bli frelst (sothésetai).»

Paulus bruker stort sett ordet sódzo i den betydning vi finner det i Matt. 1, 21.

Ser vi på 1. Pet. 3, 20—21, så går ordet sódzo der ikke på frelse fra synd, men har andre betydninger. «I den (arken) ble noen få mennesker — ialt åtte — frelst (diesóthesan) ved vann.» — De ble altså berget fra å drukne og de ble skilt ut fra de onde menneskene i verden. I neste vers leser vi: «Det som i sitt motbilde, dåpen, nå frelser (sódzei) oss.» — Hva betyr «frelser oss» her? — Her er nok meningene delte. Men sammenhengen skulle vel tyde på at det sikter til en adskillelse. Den sterke «bekjennelse» som dåpen er, eller «pakt», som det stod før, setter et skille mellom den dømte og mennesker som ikke bekjenner troen på Jesus.

Vi ser altså at ordet sódzo spenner over et vidt spektrum. Og dess rikere innhold det har, dess større blir frelsen i Jesus Kristus. Jesus (Jeshoa) betyr nettopp: Gud frelser.

Ut fra den samme ordstammen har vi også *sotér*, frelser, og *soteria*, frelse.

Media kurs på misjonsskolen

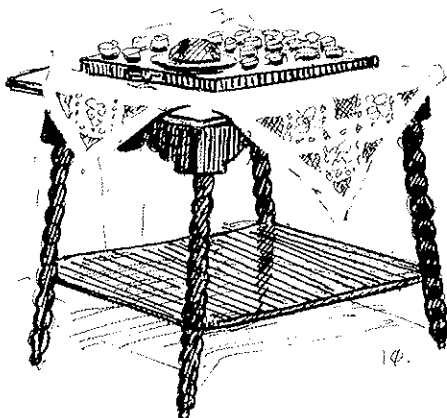
I tiden 14. til 18. april 1980 vil det bli avviklet et media-kurs på Troens Bevis Bibel og Misjonsskole. Det er radio og avis journalistikk som vil være hovedemne, men også TV-arbeide vil bli berørt. Følgende vil være med å undervise:

- Redaktør Jahn-Otto Johansen fra «Dagbladet»
- Prog.sek. Reidar Elsebutangen fra NRK-Oslo.
- Prog.sek. fra NRK-Kristiansand S
- Evangelist Aril Edvarsen, Sarons Dal.

Forst. Rolf Erik Janøy har ansvaret for opplegget av kurset. Dersom du er interessert i å delta, kontakt Åge Åleskjær, Misjonsskolen, 4480 Kvinesdal.

NADVERDEN:

Et tre- dimensjonalt måltid

Nattverden kan kallast eit *fortidsmåltid* eit *nåtidsmåltid* og eit *framtidsmåltid*.

Det er blitt skrive bindsterke bøker om kva nattverden er og betyr. Men kor mykje me enn granskar, så kan me ikkje forstå dette mysteriet. Nattverdmåltidet skjønar me betre med hjarta enn med hovudet. Me anar det meir med vår ånd enn me skjønar det med vår forstand. Endå me et vanleg brød og drikk vanleg vin så er det ikkje mat og drikk berre for vår lekam, men fra vår ånd, for det er brød og vin som er under Guds spesielle velsigning, og me kan seia som Jesus: Dette er Jesu lekam — dette er Jesu blod. Men du vil aldri kunna forklåra det, for det høyrer eigentleg ei anna verd til — den usynlege, himmelske verd. Men det fryda mi ånd då eg fekk sjå dette tredimensjonale, ut fra Guds ord. — Lat det også få gleda deg!

1. Eit fortidsmåltid

Nattverden kan kallast eit fortidsmåltid, fordi Jesus sa: «Gjer dette til minne om meg». Og Paulus forklåra: «For så ofte som de et dette brødet og drikk denne kalken, forkynner de Herrens død, til dess han kjem». — I all vår forkynning om siger, må me ikkje gløyma at det var *Lambet* som sigra. Det er så stort at det skal vera innhaldet i songen me skal syngja i himlen i all æva. Lambet måtte gjennom ei liding som ingen av oss er i stand til å forstå. Og det var ikkje gagnlaus liding slik som dei fortapte må lida. Det var nett denslags liding Jesus frikjøpte oss frå. Difor fyller tenken på hans liding oss med gleda og ikkje med sorg. Altså kan nattverdmåltidet kallast eit fortidsmåltid fordi det minner oss om Jesu sigerfulle soningsdød på Golgata kross.

Då hans jordiske lekam brast i døden, fekk Jesus ein ny lekam som er Guds kyrkja (Guds menighet). «Fordi det er eit brød, er me alle ein lekam». Fordi hans blod — hans liv — vart utrent til soning for våre synder, blir me fridd frå den evige død, dersom me trur, og vår del evig liv og evig sæle.

Israels folk vart innprenta at livet var i blodet. Difor måtte ingen eta av det, kanskje fordi dyreblodet var eit bilete på Jesu dyre blod, som seinare skulle bli til liv for menneska. Men då skulle dyreblodet berre brukast til ofring — ei førebels soning, til Jesu blod var utrent. Det skulle me få drikka i nattverden. Me skulle atter få eta av livsens tre. Forbodet mot det var oppheve.

Når eg tek del i nattverden er det difor ei forkynning av at eg trur at Jesus døde til soning for mine synder, og ikkje berre for mine, men og for alle i heile verdi. Nattver-

den minner om det som ein gong hende på Golgata.

Men nattverden er også:

2. Eit nåtidsmåltid

Det som Jesus gjorde på Golgata har ein slik verknad for oss no, at me kan ha samfunn med han. Det samfunnet som Adam braut i fallet, er nyoppretta ved Jesu død. Me er komne nær til ved Jesu blod, som det står i Efesarbrevet. Difor får me oppleve Jesu nærver på ein spesiell måte ved nattverdbordet. Han er i dag til stades ved det måltidet som han innstifta før sin død, fordi han er oppstanden og kjem til oss ved sin Ande. «Velsigningskalken som me velsignar, er han ikkje samfunn med Jesu blod? — Brødet som me bryt, er det ikkje samfunn med Jesu lekam?» — I samværet med sume menneske merkar me at det er ei god ånd med dei. Når Jesus er nær, merkar me hans gode Ånd, og då blir me fyllte med gleda. Og meg kjenner at me elsker han, og at han elsker oss. Det prøver han å fortelja oss ved sitt gode nærver. Og så kan me og få fortelja han at me elsker han. Og me får

Skrevet av
Sigurd
Sørhus

tilbe og lovprisa han, ikkje minst for den kjærleik han synte då han døde for oss. Det er liv og lækjedom å vera i hans nærleik og kjenna den gode ånd som det er med han. Det trur eg han gler seg over at me fortel han. Me gled oss meir når nokon kjem berre for å vera saman med oss, enn dei som kjem i eit ærend, t.d. for å be om noko. Dei som kjem berre for å vera saman med oss, får me også større lyst å gi noko. Slik trur eg det også er med Jesus og vår himmelske Far.

Det er synd på dei som berre har ein fortids-Jesus eller framtid-Jesus og ikkje ein nåtids-Jesus. Han tok bort det som skilde mellom oss, fordi han ville ha samfunn med oss. Og det vil han me skal få oppleve. Ja, gjennom alt det me stelar med og opplever i kvardag og helg, vil han vera den evige dimensjonen som gjev alle ting eit åndelig perspektiv. Nattverdmåltidet skal vera eit høgdepunkt i dette samfunnet med Jesus. Det er eit Jesus-måltid — nå!

Men nattverden er noko endå meir:

3. Det er eit framtidsmåltid

Kristne er framtidsmenneske. Me er borgarar av eit rike som enno ikkje er synleg. Men likevel lever me alt i det riket, som snart skal bryta fram. Då vert Verda fødd på nytt, som Jesus sa. Og då skal alle menneske sjå riket, som me alt lever i. For me er alt fødde på nytt og lever i dette riket, som enno ikkje er kome slik til syne at alle kan sjå det. Difor er me dårar for verda. Men i røynda er me framtidsmenneske, for me lever alt i det som ein gong, om ikkje lenge, skal bli den nye verda.

Nattverdmåltidet høyrer på ein måte denne nye verda til. I nattverden feirar me noko som endå ikkje er slik som det ein gong skal bli. Jesus sa: «Eg skal aldri meir drikka av druvesafti før eg drikk henne ny i Guds rike». Då han sat til bords med læresveinane, såg han framover til det tidspunktet då hans rike skulle bryta fram og verda skulle fødest på nytt.

Tenk for perspektiv det er over nattverdfeiringa! Du kan mest ikkje sitja i ro, men må opp og hoppa og dansa av gleda, «som kalvar når dei slepp ut or fjøset», som det står i Malakias 4.

Det var stort det som hende på Golgata, og me skal prisa Gud i all æva for det. — Det er stort å feira samfunnet med den usynlige Jesus. Men størst av alt blir det å få oppleve samfunnet og samværet md Jesus i hans herlegdomsrike og få sjå han som han er — få drikka den nye vinen med han i hans rike. I nattverdfeiringa rykkjer dette oss så nær som aldri elles.

Nattverden er eit framtidsmåltid og eit evighetsmåltid saman med Jesus!

PRIS HERREN

**NÅ I OPPLAG 20.000
SOM VANLIG:**

- * Med 445 sanger. Ideell i ungdomsklubber, skolelag og privatbruk.
- * Slitesterk (Sydd med tråd)
- * Gitargrep
- * Temainndeling m.m.
- * Samme pris som før (kr. 25,00).

NYHET

Ca. 150 Pris Herren sanger er sunget inn på kassetter (stereo).

- * God kvalitet
- * Billig
- * Skikkelig kopiert
- * 3 forskjellige kassetter

PRIS:

3 kassetter..... kr. 75,0
1 kassett..... kr. 30,00

KONTAKT
MUSIKKHANDLEREN
et.direkte

Boks 387, 6401 Molde,
tlf. 072-54 874

Retur til: Boks 8, 4480 Kvinesdal, med opplysninger om ny adresse.

Pastorer og menighets- ledere!

Vil du gjøre venner i menigheten kjent med PIONEREN, sender vi med glede noen nummer til gratis utdeling.

Vi tror PIONEREN vil være til inspirasjon for medlemmer i de ulike menigheter i vårt land. PIONEREN vil være med å fremme både menighets-vekst og personlig vekst for den enkelte kristne.

Dersom du er interessert så skriv til:

Judit Bettum

Boks 8, 4480 Kvinesdal

(Oppgi hvor mange nummer du ønsker tilsendt.)

BREV

Kan sendes
ufrankert
i Norden
Adressaten
vil betale
porto

SVARSENDING

Avtale nr. 405000/23

PIONEREN

N-4480 KVINESDAL
NORGE

